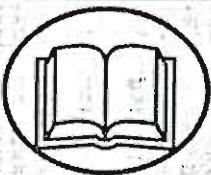

helioPOLIS

• REVISTĂ DE CULTURĂ •
SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII
ROMÂNIILOR DE PRETUTINDENI

• An II • Nr. 1 (13) • Ianuarie 1996 •

Conceptul de ocrotire, conservare și restaurare a bisericii, surprins în cartea autorului Octavian Pop:

"CONSERVAREA, RESTAURAREA ȘI ÎNTREȚINEREA BISERICII MONUMENT ISTORIC"

Prin studiul Dreptului Bisericesc, mai mult decât prin alte discipline sau științe juridice, teologul se ancoraază în cele pământești, în cadrul vieții materiale, în baza materială a vieții omenești. Tot Dreptul, ne ajută să ne putem lămurii mai bine poziția Bisericii Ortodoxe Române în special și a Bisericii Ecumenice a Râsărîtului, în general, în cadrul vieții sociale.

Disciplina Dreptului Bisericesc ne ancoraază direct în activitatea de zi cu zi, cea socială, cu ajutorul căreia putem apoi, să deschidem zona spirituală și religioasă a vieții noastre. Ea ne ajută să facem distincția între cadrul religios-bisericesc și cel social-civil, organizat de către Stat.

Dreptul, trebuie să ne orienteze just, să ne ajute la însușirea condițiilor reale, la care Biserica Creștină este chemată să-și desfășoare activitatea sa pentru atingerea scopului suprem; fericirea veșnică și mantuirea omului.

În carte de față, autorul vrea să surprindă cât mai bine: necesitatea, istoricul și actualitatea, conceptului de ocrotire, conservare și restaurare a patrimoniului cultural național și a bisericii monument istoric și de artă, în special.

Suntem un popor cu valoroase tradiții culturale, religioase și artistice, dar care din păcate puține sunt scoase la lumină și valorificate la justă lor valoare. Astfel, în nenumărate localități unele dintre bisericile noastre, unele seculare ce prezintă picturi nepretuite sunt neîntreținute, într-o stare deplorabilă, de adeverăta ruinare. Acestea sunt rodul neglijenței și nepăsării preotului, credincioșilor și a organelor locale de stat. Tocmai pentru oprirea unor astfel de atitudini s-au luat o serie de măsuri în cadrul unor Legi specializate, cum sunt: Legea 64/1969, Legea 63/1974 care fixează îndatoririle și obligațiile față de admirabilele mărturii ale trecutului, istoric, ale existenței și continuității noastre pe aceste meleaguri.

Popoarele care își îngrijesc monumentele lor vecchi se ridică pe ele însăle, căci pretutindenea monumentele acesta, sunt povestirea vie a istoriei: oglinda trecutului, fundamentul prezentului și semne adeverăte pentru generațiile viitoare.

Bisericile noastre, printre singurele monumente care au rămas din trecut sunt de o însemnatate deosebită și pentru istoria patriei prin pisaniile care nu de puține ori, au fost singurele călăuze documentare ale istoriei. Cât privește arta, aceasta este prin pictura bisericească, tâlmăcirea suflétului românesc, caracterizarea însușirilor poporului nostru și a felului deosebit cum se impresionează în fața adeverăului vieții.

Biserica este deci, un document pentru istorie, un manual desăvârșit

pentru artă și pentru noi, o parte din sufletul strămoșilor. Ne revine deci o datorie sfântă se poate spune, de a face totul pentru a păstra și conserva aceste comori ale neamului.

Autorul vrea, prin carte de față, să îndemne, să trezească interesul și să arate tuturor oamenilor de bine metodele pentru conservarea și restaurarea, păstrarea și ocrotirea bisericilor monumente istorice.

În această carte, autorul a mai vrut să surprindă și necesitatea legislației acestui domeniu, pentru protejarea multor edificii și obiecte de istorie și artă, care în decursul timpului au suferit foarte mult datorită vitregiilor vremii sau a răuțăilor oamenilor.

Pentru că această carte nu are un caracter strict juridic, ci unul juridico-bisericesc, în prima parte a ei autorul a prezentat din punct de vedere dogmatico-religios termenul de biserică ca: instituție, comunitate și locaș de cult. În continuare a făcut o prezentare istorică scurtă a "locului de închinare" la unele popoare necreștine și biserică în creștinism, nu numai ca locaș de rugăciune ci și ca operă arhitectonică, de artă (impozită cu valoroase picturi și adesea chiar cu sculpturi), documentară sau istorică.

Dragostea de frumos și esențele spirituale și artistice ale înaintașilor noștri se descooperă acum lămurit, în toată măreția lor într-o frescă veche, scoasă de sub tencuiala afumată, ce poate a ascuns-o sute de ani.

Pentru creștini oricum biserică a constituit un monument al credinței, dragostei și nădejdiei în Hristos, dar care, însă a devenit prin mesajul artei și al frumosului, și pentru necredincioși un monument de admirare și respect. Deci, necesitatea păstrării și restaurării bisericii este o datorie a oricărui creștin și a tuturor cetățenilor țării noastre.

În cuprinsul cărții părintelui Octavian Pop se găsește și o prezentare a evoluției conceptului în străinătate și la noi în perspectivă istorică.

Legea 63/1974 privind ocrotirea patrimoniului cultural național este luată drept jalon în penultimul capitol, deoarece ea este ultima și cea mai bine concepută lege în domeniu, după care se ghidează și acum țara noastră.

Carta în ultima sa parte abandonează cumva teoria și prezintă un exemplu practic, care cred să fie de mare folos pentru toți preoții care vor avea în parohia lor o asemenea situație.

Față de biserică, toți trebuie să avem o atitudine de ocrotire pe de o parte față de DUMNEZEU, iar pe de altă parte, față de cei care au construit-o și apoi față de înaintași.

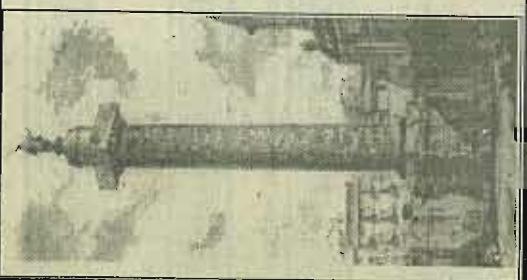
Prof. Dr. ALEXANDRU JIR

Revolta arei

11 - 17 Ianuarie 1996

ANUL V, NR. 242, 16 PAG.+ PROGRAM TV, 500 LEI

SĂPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDATAȚIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

Tandemul condeierilor caransebeșeni Ion Gheorgheosu și Mihail Rădulescu a publicat, până în prezent, trei cărți, toate apărute la Editura Europa Nova din Lugoj. Prima, în posfa timpului de compunere școlară (Am pierdut o rază de soare) și a ilustrațiilor de un pronunțat didacticism, nălipsită de unele virtuți narrative. Trecând peste imperfecțiunile de exprimare (repetiții și cacofonii supărătoare, explicitări excesive), volumul relevă o proză a faptului cotidian, scrisă într-un ritm alert și fără prejizații căutători. Autorii simt că au ceva de spus, mănuiesc cu dezinvoltură dialogul, tonul și ritmul narării fiind subordonate sentimentelor ce se vor comunica în stare nudă. De natură biografică, povestirile reînvie chipuri din viața satului (Cocorii, Ultima primăvară, Moartea lăutarului), figuri de muncitori ceferiști (Ultima călătorie) sau imagini apropiate autorilor (Cicatricea, Drum fără întoarcere). Nu lipsesc accentele teziste (Meridianele timpului), iar erosul (la loc de cinstire în multe povestiri) e prezent și în ciclul de scrisori din final, marcate de tonul melodramatic al unui romanticism desuet.

Volumul al doilea, intitulat Cine ne reperează onoarea, deși se revendică din Caragiale, are prea puține note comune cu proza marelui nostru clasic. Se face aici o confuzie primejdioasă de planuri, între realitatea umană și cea artistică. Echivocul este alimentat de prefața lui Liviu Groza, impropriu intitulată Un nou argument. Lumea lui Caragiale, deși moartă sub raport istoric, trăiește în plan literar, fiind o lume esențializată, creată după legile esteticului. Dimensiunea ei ontologică este "trăncăneala", iar valoarea

DOI AUTORI

ȘI O FORMULĂ LITERARĂ

supremă - prostia. Dar, la Caragiale, comicul se împletește cu tragicul, râsul coboară în subteranele sufletului, unde se întâlnesc cu plânsul, provocând acel fior metafizic, specific creațiilor durabile, ceea ce nu se întâmplă în cărțea celor doi autori. Fiind o culegere de "perle" din instanță, volumul nu reprezintă o realitate transfigurată estetic și, prin urmare, este greșit să vorbim de "personaje". Această "literatură" ține de "culisele faptului divers", fiind destinată revistelor umoristice sau unor rubrici hazlii de tipul Panseurile lui Gâgă.

Cartea a treia este un volum de Interviuri, portrete și amintiri cu și despre o serie de personalități remarcabile ale științei și culturii sau din lumea militară și sportivă. Volumul, apărut în 1995 (primele două au fost publicate în 1994), este, sub raport valoric, cu mult deasupra cărților anterioare. O bună parte din confesiunile personalităților interviewate, nu contribuie numai la întregirea profilului lor biografic și spiritual, ci se constituie în puncte de reper pentru istoria literară și culturală a Banatului sau în momente de referință pentru geografia spirituală a jării. Pe această linie se înscriu mărturisirile lui Josif Constantin Drăgan despre anii exilului și recuperarea valorilor din istorie sau despre frontierele Europei de azi și perioadele panslavismului. Criticul literar Cornel Ungureanu evocă anii de formare ai liceului cu prestigioșii săi dascăli, prietenia cu Sorin Titel și George Suru, împlinirile profesiei de universitar, examinând, deopotrivă, problemele societății românești de azi și rolul scriitorilor înainte și după decembrie 1989.

Un loc aparte, în economia cărții, îl reprezintă confidențele istoricilor. Gheorghe Lazarovici, directorul Muzeului Național al Transilvaniei, rememorează fapte și oameni legați de cercetarea arheologică a epocilor vechi din istoria Banatului și prezintă o parte din importantele descoperiri, rezultate în urma săpăturilor și cercetărilor întreprinse la Cluj-Napoca. Ion Piso relatează despre reluarea și continuarea săpăturilor arheologice de la Ulpia Traiana Sarmizegetusa, ori despre succesele personale obținute la Universitățile din Viena și Köln, în timp ce Liviu Groza înfatisează preoccupările sale istorice și documentele ce le deține, extrem de prețioase pentru istoria Caransebeșului și a Banatului.

La prima vedere, "spovedarția" protosinghelului Olivian Bindiu pare a face notă discordantă în conținutul ideatic al volumului, fapt ce nu se întâmplă însă. Dimpotrivă, ea aduce o boare de aer proaspăt, adică spontaneitatea și seducția unor sentimente neîntinute. Omul faptelor și nu al vorbelor, slujitorul Mănăstirii "Izvorul Miron" de la Românești face incitante observații asupra rolului bisericii în cadrul spiritualității și culturii române, asupra misiunii și comportamentului slujitorilor ei, în această perioadă ori asupra disputei între Biserica Ortodoxă și cea Catolică și proliferarea sectelor religioase. Pe aceeași linie ideatică se înscriu și considerațiile filosofului Aurel Codoban, despre rolul social al religiei și mutațiile produse în societatea noastră după 1989 sau despre menirea și roul filosofiei în lumea contemporană.

Unele interviuri, luate cu ani în urmă, și-au pierdut actualitatea, devenind "documente" post-mortem pentru biografia interlocutorilor. Altele "suferă" de caracterul şablonard al întrebărilor (converbirea cu scriitorul Ion Creangă). Nu lipsesc formulările bombastic din limbajul "reporterului" ("Liviu Groza, unul din cei mai mari istorici ai Banatului") sau accentele festiviste, lozincarde, de patriotism sforțător, din destăinuirile unor interlocutori (vezi interviul cu generalul maior rez. Alexandru C. Manolache).

Cartea ar fi câștigat în unitate și valoare dacă autorii n-ar fi adoptat tehnica mozaicului în alcătuirea ei, ci ar fi centrat-o pe o idee catalizatoare.

VASILE PISTOLEA

• REVISTĂ DE CULTURĂ •
SÍMBOL AL SPIRITUALITĂȚII
ROMÂNIOR DE PRETUTINDENȚI

• An II • Nr. 2 (14) • FEBRUARIE 1996

Prolosinghei
Olivian Bindu
"De la cuvânt
la faptă"
Predici la
Duminicile și
Sărbătorile
de peste an,
București
1991, p. 396.

Cartea de predici "De la cuvânt la faptă" este cea de-a 6-a carte publicată în ordine cronologică a părții Olivian Bindu Pop, văzând lumina tipărilui în București, în iulie 1991 și duce mesajul Bisericii noastre Ortodoxe, chemând pe loți credincioșii să audieze evenimentele însemnante din istoria măntuirii neamului românesc.

Cartea este structurată în trei mari capitulo:

Cap. I. Cuvinte de învățatură la Duminicile de peste an;

Cap. II. Cuvinte de învățatură la Marile Praznice de peste an;

Cap. III. Cuvinte de învățatură la praznicile unor Sfinți și Cuvioși.

Cap. I. începe cu "Duminica învierii Domnului": "ziua cea măreață" - când buzele noastre rostesc frumoasa și străveche salutare creștinească: "Hristos a inviat!" Înviera lui Hristos este cea mai puternică doavădă că El a fost într-adevăr Mesia cel făgăduit, Mântuitorul trimis din mila Tatălui Cereș, ca să ne scoată din robia păcatului. Dacă Hristos a inviat vom invia și noi și întreg neamul omenesc la o viață nouă și fără de slăsrit. La a II-a zi de Paște menționează autorul: "O sărbătoare pentru cer", că sărbătoarea Învierii Domnului, narele praznic al întregii creștinății, nu este numai pe acest pământ ci și pentru cer. Toate predicile își au caracteristicile în subiectele lor, amintim câteva mai semnificative: "Hristos lumina-lunii", "Duhul adevărului (Rusalilie)", "Sfânta Treime" etc.

Cap. II. informează cititorii despre "Femeia creștină", "Ziua Crucii", "Ușa Domnului": Aceste cuvinte de învățatură sunt în esență lecții de religie, introducere adâncă în Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, ne exemplifică fapte din viața biblică. "Cine-i acesta, care ca ziua strălucește și ca luna-i de frumoasă, ca soarele-i de luminoasă" spune înțeleptul Solomon în Cântarea Cântărilor preamăndr pe Născătoarea de Dumnezeu sfîntind-o cu adevăr dumnezeiești insuflări și a zâmbit Sfânta Ana în ziua a nouă a lunii Decembrie, iar la 8 septembrie a născut pe fiica cea prea curată, pe binecuvântata Fecioara Maria, care este începătoarea și mijlocitoarea măntuirii noastre, de a cărei naștere s-au bucurat cerul și pământul. Apoi "Crucea - lemnul preafericit, unealtă de chin slinjită cu sângele lui Iisus, ea este semn de biruință a celor ce cred în Hristos, crucea este și suferință, dar suferință pentru adevăr și dreptate.

Cap. III. dezbatе cuvinte de învățatură la praznicile unor sfinți și cuvioși părinți ai Bisericii Ortodoxe: Cuvioasa Paraschiva, Sfinții Constantin și Elena; "Sfântul Apostol Petru și Pavel; Sf Prooroc Ilie Tezviteanul, Sfântul Vasile cel Mare. Cartea este prefățată de diaconul Pavel Cherescu care zice: "Părintele Olivian în râvna-i arzătoare pentru Casa Domnului - Biserica noastră strămoșească ce va trebui să înfrunte cu armele credinței nemurătoare asalturi prozelitiste la care va fi supusă din partea unor confesiuni și denominării sectare la acest sfârșit de mileniu - pună aici la indemâna fraților împreună slujitori și a credincioșilor creștini, aceste predici la duminicile și sărbătorile de peste an."

Scrișă într-o mareea Dumnezeului celui Prea Înalt, această carte răspândește tuturor lumină din lumina lui Hristos pentru măntuirea suținelor.

prof. DOINA DRĂGAN

MĂLĂI ETERNESCU

REVISTĂ Pentru LITERATURĂ și ARTĂ

Anul 5

NR. 23

Sydney februarie 1936

Australia

UNIVERS LITERAR

OLIVIAN BINDIU

CA UN ARC DE TRIUMF PESTE VIAȚĂ

Nu vreau nici o răstălmăcire,
Ce mă îndeamnă să nu sufăr.
Întreaga viață-i rătăcire,
iar omul nu e fir de nufăr.

Pe-acest pământ cutremurat,
doar harul cel divin ne leagă,
dacă dorim să viețuim curat,
spre pace și iubire-n lumea-ntrăgă.
(“Omeneștiile suferințe”)

Chemare

“Veniti să beți la fântână,
La puțul Samaritenilor
Veniti și beți la izvoarele cu apă vie
Ce curg din sufletele oamenilor.”

OLIVIAN BINDIU

A comentă poezia bindiană presupune înainte de toate un dublu act de cunoaștere, cel al preotului duhovnic cât și cel al operei (poetice), omul și opera constituind un tot unitar. Poezia Domniei Sale este un strigăt contorsionat spre înălțimi, cu smerenie și înțelepciune bătând la Porțile Cerului, căutând să-l înduplece pe Dumnezeu întru mantuirea celor însingurați și îndurerăți, acelor care caută calea adevăratei credințe în viață.

Tonul lirei vibrante străbate coarda poeziei, inima poetului care trăiește și slujește în mănăstire. Poeziile pot fi considerate Psalmi, ce pornește din eul poetului, străbătute fiind de coloritul tuturor emoțiilor care se finalizează prin credință.

Poetul apelează la rugi puternice, apeluri fierbinți, adânci trăiri spirituale chemări și sentimente de toată dăruirea Tatălui Cercesc pe care-l consideră “instanță supremă și salvatorul lumii și spre Măntuitorul Iisus Hristos, Dumnezeu și Fiul Omului deopotrivă, trimis să ne izbăvească prin ceea mai cumplită jertfă din cîte a cunoscut oemnirea, de păcatele străbune și să-i redea omului nemurirea”.

DOINA DRĂGAN

Cântec pentru Domnul

Iar Dumnezeu ne primește
în raiul Său mult visat
Omul oricât rătăcește
De Tatăl Său e lertat,

Te cheamă toți cei botezați
Întru credință Ta nemuritoare
Căci toți aceștia sunt prin Tine frați
Și așteaptă-ți cea izbăvitoare.”

(Cânt de credință străbună)

“La înmormântarea unei mame”.

“Oriunde în lumea mare
Moartea cea fără-ndurare
Dacă-și vars-al ei venin
Aduce necaz și chin.
Că săgeata-i dureroasă
Rană grea și săngeroasă

Lasă-n orișicare casă
Nu o doare c-astăzi duce
De la copii mamă dulce
Ce le- fost ocrotitoare.

Grijulie, lubitoare...
Cu jale plâng cei orfani
Când rămân singuri, sărmani
Că nu mai au cui să-i spună:
Măicuța noastră cea bună”.

(Pe ultimul drum)

Fragmente din carte "Sub
pecetea sacră a tainei"

Autor: prof. Doina N. Drăgan

ÎNVIEREA 1995 LA MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON" ROMÂNEȘTI

Motto:

"Mărturiile Tale s-au adeverit
soarte, casei Tale se cuvine sfînțenie,
Doamne, întru lungime de zile"

(Psalmul 92, verset 7)

Suntem în data de 22 aprilie 1995, la Mănăstirea "Izvorul Românești" la sfârșitul Sfintei Săptămâni Mari. Cetatea spirituală și se lipsește de suflet. Acum, stareații acestei Mănăstiri, protosinghelul Olivian Bindiu, va oficia peatră a zecea oară slujba de ÎNVIERE la această Mănăstire.

Înțelepciunea, harul, tinerețea, felul în care discută cu dreptădereciosii poartă amprentainaltei spiritualități românești. Cu satisfacție se evidențiază prezența la această Sfântă Slujbă alături de starejul Mănăstirii protosinghel Olivian Bindiu. Protopopul din Făget Doru Milostean, preotul din parohia Bătești și secretar la Protopopiatul Făget, Păcurar Bujor, preotul Cișmășu Vergică din satul Românești, preotul Stăuer Aron de la parohia Teiuș de la Protopopiatul Deva, care vor oficia împreună Slujba Învierii.

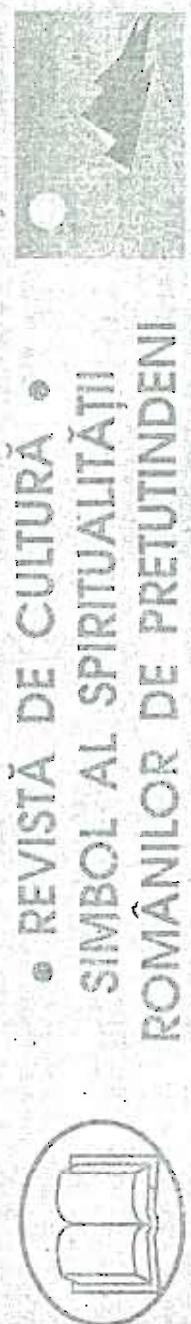
Lume imensă, nesfârșită. Privesc în zare și nu-i pot exprinde suprafața. Foarte mulți cunoescuți, foarte mulți timișoreni, oameni de toate vîrstele dar cu bucurie constată că primează tinerețul. Pe fețele acestor mulți se poate citi bucuria prezenței lor aici. Ei își stabilesc raporturi de credință, prietenie, își stabilesc raporturi de echivalență și simpatie.

La reinvierea naturii, la sosirea primăverii ca o explozie de viață se adaugă acest moment de înălțare susținută. Prin imaginea gândirii mele trece religia istoriei sau istoria religiei ce-mi aduce în față privire și noi cronică. Mănăstirea-mi lucește și mă întâmpină cu un ochi demisurg. TRĂIESC prin densitatea credinței, a rugăciunilor fierbinți roșite tare sau în gând de duhovnicul meu susținut, părintele Olivian. Am convingeră că același sentiment îl poartă în suflet fiecare suflare prezentă aici, acum, în această clipă de mare credință care ne va întâmpina vizitorul odată cu ÎNVIEREA.

Acaceași convingeră o am și pentru rugătorul mulțimii, starejul de 10 ani ai acestei mănăstiri, preotul Olivian Bindiu, prin căruia lumină și glas ne strigă numele.

Trăim aceste clipe ale împăcării și ale iertării pregătindu-ne pentru cuvintele adevarului "HRISTOS A ÎNVIAT!". În sfânta Săptămâna Mare, când fiecare creștin aprinde focuri în inimă pentru a arde durerea și a chema bucuria, protosinghelul Olivian Bindiu prin generozitatea sa fără margini (la 18 aprilie 1995, în orașul Făget) ne dăruiește carte "Săptămâna Patimilor" - meditații și pocuzi religioase, lansată la librăria "Augusta" din Făget, prin care a pus la dispoziția fiecăruia dintre noi înzătăurările în legătură cu întâmplările și semnificațiile zilelor din această săptămână când Iisus a săvârșit fapta, cea mare a măntuirii neamului omenește. Transpunând în versuri

(continuare în pag. 8)

• An II • Nr. 4 (16) • APRILIE 1996 •

ÎNVIEREA 1995 LA MĂNĂSTIREA "IZVORUL MIRON" ROMÂNEȘTI

(Urmare din pag. 2)

săptale prin care a trecut Iisus pentru măntuirea omenirii în Săptămâna Patimilor, autorul subliniază sacrificiul și idealul pentru care Iisus Hristos a suportat atâtă suferință.

Pregătirea pentru Marele Praznic al Învierii s-a făcut în toate bisericiile din țară, să facă și aici la Mănăstire, una din acestea fiind citirea la Sfânta Liturghie a "Evangheliei despre Învierea lui Iisus". Biserica Mănăstirii este neîncăpătoare pentru mulțimea drepterecinoșilor venită din toate colțurile țării.

"Să a înviat Iisus dimineață, în ziua cea dinăun a săptămânii. Să iată, cutremur mare să fiețut, că îngerul Domului pogorându-se din cer și venind, a prăvălit piatra de pe ușă și sedea deasupra ei, și era vedere lui ca fulgerul și imbrăcămintea lui albă ea zăpadă. Să de fiecare lucește său cutremurul eci ce păzeau și său făcut ea morți" (Istoria Testamentului Nou - Arad - 1920).

"Eu sunt Învierea și Viața; cel ce va crede în mine de va muta, va fi viu" (10, 11, 25).

"Iisus Hristos, fiind în mormânt cu trupul, cu sufletul său coborât în iad, a zdobbit puterile iadului, și a vestit dreptilor de acolo măntuirea lor".

"Sunt că Mântuitorul meu trănește și eu voi invia în ziua cea de pe urmă" (Iov. 19, 25).

La limita dintre lumină și întuneric în preajma Bisericii Mănăstirii se aude freamușul mulțimii, a sufletelor grăbite care ridică slavă lui Dumnezeu și prin luminiările aprinse aduse în chip de închinăciune lui Iisus Hristos.

Mănăstirea ne întâmpină mărcășă și pe minut ce trece în parcură dimensiuni fizice, și mai înalte, străbătând drumul cu toate susținerile noastre, spre lumină cerului zibastru. Credincioșii au pregătit luminișuri împodobite artistic cu miresme alese pentru preoții care vor înconjura biserică impunător cu totă suflarea.

Toate bate, Tânărul frate Ghijă și Tânărul frate Ionel au această sfântă misiune de a chema suflete, aici simțindu-ne la noi acasă. Sunetul, măsura și ritmul specifice de patru și doi timpi cuprind toată atmosferă. Misiul de sunetă și sănătate se simte alevea.

Precum este luna, astăzi, instrumentul de măsură universal al tuturor timpurilor, așa apare în sunetul tic-tacului clipei glasul bland și sonor, dulce și grav, înnobilat de putința și harul divin al stăzeturii duhovnice Olivian care doștează pentru a zecă oară acel la această mănăstire versetul biblic, "VENIȚI DE LA UTAȚI LUMINA".

În rîmbul voicii se îmbină stările sufletești ale Sfintei Sale.

Străbateam înconjurul de trei ori al Mănăstirii cu înmuri bisericești cântând slavă lui Iisus și evenimentelor lăptă, în explozia de luminișuri aprinse a drepterecinoșilor.

Numei prim Harul Sfânt, numai Lucrarea Dumnezerescă î-a finit acel pe înimoul, credinciosul duhovnic Olivian lansat pe orbita acestei vieți pentru a tămădui miș și mii de suflete. Din ochii monahului Olivian străbătuși de puterea razelor X emină bucuria de a fi "El" acela care a transformat acest Sfânt Lăcaș, de a fi "El" acela care a transformat durerea în bucurie (pre-povăduind învățărimele lui Iisus Hristos), de a fi "El" acela care cu sentimentul CREDINȚEI, HARUL ȘI DARUL PRIMIT DE LA DUMNEZEU deschepătă în oameni noi energii, înnobilează suflete prin credință, rugăciunea și puritatea cuvintelor, declanșând mirabile lăptă. Prezența atâtă credinciosă la această a zecăa slujbă a Învierii lui Hristos, îl înălțătoare predicile și obstațiole puse de semeni. Mulțimea atâtă credincioșă venită la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești aprilie 1995, la duhovnicul Olivian, spune mult și la cântarul echilibrului trage greu. El (credinciosii) vin din seze de cunoaștere a adevăratelor credințe, din dorul de a-i tămădui rugăciunea monahului, cel imploră pe Iisus Hristos ce astăzi a ÎNVIAT să-i scape de ambițiile oarbe și meschine ale unor semeni.

"Duminezeule, Tu intoreânđu-Te, ne vei via pe noi, și poporul Tână se va veseli de Tine" (P. 84, 5).

Credința este bogăția sufletului nostru: ea ne susține și ne înălță. Omul credincios îl simte pe Dumnezeu, îl iubește și are încredere în El. Sfânta Scriptură ne arată că Mântuitorul a săvârșit minunile sale numai acelor oameni în care a găsit credință.

"Veniti toți credinciosi să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos, căci iată a venit prin cruce bucurie la toată lumea".

"Dragostea, unirea și pacea sunt virtuțiile care trebuie să stea puterea de veghe în sufletele noastre, ca să putem primi șururile învierii lui Hristos și bucuria cea neagrăță a Paștelor, a acestei luminate zile pe care a făcut-o Domnul ca să ne bucurăm și să ne veselim într-însă". (Protosinghel Olivian Bindu "Mesaje Creștine").

„Părintele Olivian Bindu ne învață că: "RUGĂCIUNEA ESTE PUTEREA CEA MAI MARE CE S-A DAT OMULUI! PRIN AJUTORUL EI, OMUL, ÎNTR-O CLIPĂ, SE ÎNALȚĂ DEASUPRA TUTUROR CELOR PĂMÂNTESTI, SE RIDICĂ MAI PRESUS DE CERURI, SE APROPIE DE ÎNSUȘI TRONUL LUI DUMNEZEU

ȘI INTRĂ ÎN NEMIJLOCITĂ ATINGERE CU EL".

"Învierea Domnului" reprezintă "triunful vieții asupra morții". "Numim sărbătoarea de azi, PAȘTE, după cuvântul care în vechiul grai evreiesc însemnează trecere: fiindcă aceasta este ziua în care Dumnezeu a adus la început lumea dintre neînțintă întru înțintă".

Prin tot ceea ce este ACUM Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești această cetate, această piramidă, acest suflet curat ortodox, această trăire și simțire a celor zece ani din viața monahului Olivian zidită și rămasă pe veci aici pentru Sfântia Sa și pentru toți vizitatorii acestui Sfânt Lăcaș, i-a alungat norii și suferința pentru neadevăr, îi face sufletul să cânte într-o lansare spre zborul veșniciei zicându-și că numai credința-i puterea ce mută din loc stele, că numai credința înviază înimi curate, că numai credința va birui, ridicând arzândă-i lumânare spre înalt răspunzând înțrebări:

"Dar cine este acela, Împăratul Măritii?"

Cu față senină și vechea promisă, sigură și categorică, monahul Olivian Bindu repetă de trei ori:

"Domnul cel tare și puternic"

"Domnul cel tare în răzbunare"

"Domnul Puterilor."

"Acela este Împăratul Măritii!"

Mulțimea drepterecinoșilor asistă la Sfânta Înviere unde bătând parcă la poartă înimilor ei același tunet precum în ușa bisericii mănăstirii care își deschide larg porile spre a se intra în biserică:

"HRISTOS A ÎNVIAT!"

"HRISTOS A ÎNVIAT DIN MORȚI
CU MOARTEA PRE MOARTE CALCÂND
ȘI CELOR DIN MORMÂNTURI
VIATA DÂRUINDU-LE!"

- "HRISTOS A ÎNVIAT!"
"ADEVARAT, A ÎNVIAT!"

Oglindită-n metaforă invitătoare clipe (zile) a ÎNVIERII, sonorizat apoi acest eton se aude în mulțimea în care a înflorit ÎNVIEREA DE AZI, DE MÂINE, DE MAI APOL, ÎN ÎNIMILE NOASTRE CE ÎNALTAM ÎMNUL JUBIRII DE VIATĂ, ÎMNUL GLORIEI ETERNE.

GALERIA DE PORTRATE, SCRISE

"Sunt fiu al tău după duh, și fiu al neamului românesc după trup, rugător pentru toată lumea după chemare".

Protosinghel OCTAVIAN POP

"ÎN DUMNEZEU VOI LÄUDA
GRAIUL ÎN DUMNEZEU, VOI
LÄUDA CUVÂNTUL"
(Psalm 5:55, 10)

MENIREA:
"A VESTI ÎN LUME BIRUINȚA!"
MESAJ:
ETERN AL CREDINȚEI!

Treizeci și trei cărți publicate prin diverse edituri, peste 400 studii, articole teologice și de drept, 12 recenzii de carte, două volume de poezii traduse în limba engleză și limba sărbă, șase ani redacțor-șef și editor al revistei religioase "Viața monahală" unică în România, zece ani de conducere cu slinjenie și dreptă credință a Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești-Banat; pe care a ridicat-o la centrul cultural religios, devenind în perioada (1 august 1985-1 decembrie 1995) un bine definit loc în istoria monahismului din Banat și România; lucrări vaste de restaurare a bisericii, la care se adaugă anexele slăreșiei, Salonul de vară (de 60 locuri), biblioteca și muzeul Mănăstirii "Izvorul Miron"; conducerea mănăstirii "Sfântul Ilie, de la Izvor" Vasiova (1 noiembrie 1982-1 august 1985) și aici reslavarea Mănăstirii, pictura elecluată în acea vreme; diplomele de onoare acordate de personalității din țară și străinătate, membru de onoare al unor societăți culturale artistice sau literatură artistice din țară și străinătate, colaborarea cu multe reviste din țară, cu reviste, din Franța, Cernăuți și Iugoslavia în care a publicat peste 20 de lucrări personale; colaborarea cu liceul din Temești unde a predat orele de religie, colaborarea cu Facultatea de Drept din cadrul Institutului de Studii și Educație Permanentă din Timișoara - unde realizează un curs și seminarii de Drept canonice; redactor-șef al revistei noastre de cultură HELIOPOLIS - simbol al spiritualității românilor de preluândeni; iată o parte din cartea de vizită a Prea Cuviosiei sale preot protosinghel OLIVIAN POP-BINDIU.

Născut la 22 octombrie 1956 în localitatea Rodna-Veche județul Bistrița-Năsăud, Octavian Bindiu este al doilea băiat al Mariei și al lui Simion Bindiu.

Scoala primară și gimnaziul le face în localitate, Seminarul la București.

La Mănăstirea Căldărușani, în ajunul sărbătorilor Rusaliilor la 9 iunie 1979, Octavian Bindiu este anunțat oficial că se vor depune "Voturile monahale" pentru a fi tuns în monahism, urmând în continuare să poarte numele de OLIVIAN. Termină liceul "Traian Vuia" în Făget.

A funcționat datorită harului Sfinției Sale și a călătorilor de ascultare pornite din adâncul iniții cu simț de răspundere și evlavie monahală: ca economist, ghid, secretar, contabil stareț monah, preot la mănăstirea Căldărușani, Sinaia, Cocoș, Sfântul Ilie de la Izvor Vasiova, "Izvorul Miron" Românești, dobândind titluri religioase.

Protosinghelul Olivian Bindiu termină Institutul Teologic Universitar Sibiu, și prezintă lucrarea de licență "Canonizarea sfintilor", actualmente fiind anul V al Facultății de Drept Internațional din cadrul Universității din Lugoj, secția Brașov.

OM al harului divin circumscris unui spațiu

sacru OLIVIAN POP este MENIT A VESTI ÎN LUME BIRUINȚA; mesajul Sfinției Sale fiind MESAJUL ETERN AL CREDINȚEI, iar cuvântul de slavă și credință, sensibilitatea, bunătățea, iubirea, înălțarea spre ideal, generozitatea cu caracter de permanență, osteneala pentru credințoși se regăsesc în cuvintele Domnului Sale: "SUNT FIU AL TĂU, DUPĂ DUH ȘI FIU AL NEAMULUI ROMÂNESC, DUPĂ TRUP, RUGĂTOR PENTRU TOATĂ LUMEA, DUPĂ CHEMARE"

Duhovnic, literat, psiholog, autorul ne pune la dispoziție un lezaur de cărți pline de însemnuri creștine, povești biblice, care prin bogăția și profunzimea conținutului, prin modelarea temelor, modul cum sunt abordăți prin rigorismul sfîntific se impune în teologia contemporană bănățeană și românească în general. Autorul ne propune să simțim ortodoxia cu carățele cele mai sublimi despre ceea ce trebuie să fie viața spiritual-religioasă. Conceptul ce iluminează universul poetului: sunt lumina, misiunea, acțiunea asupra sufletelor omenești, triumful asupra tuturor greutăților.

Redăm cărțile tipările de Protosinghel Olivian Bindiu Pop în perioada de după 1985.

1. Vestirea cea din urmă a palimilor Domnului - aprilie 1990;
2. Carte de rugăciuni - Invierea Domnului, 1990;
3. Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, 1990.
4. Lumină spre descoperirea neamurilor - predici - sept. 1990;
5. Merinde pentru suflet - scrisori de teologie, februarie 1991;
6. De la cuvânt la lăptă - predici - iulie 1991;
7. Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești - scurt istoric - martie 1992;
8. Ortodoxia noastră românească - septembrie 1992;
9. Sfaturi evanghelice - meditații - decembrie 1992;
10. Trăirea preclească - mai 1993;
11. Prin Tara Slăntă - iulie 1993;
12. Ortodoxia românească - august 1993;
13. Cânt de credință străbună - poezii religioase - mai 1993;

14. Pe ultimul drum - versuri funebre - decembrie 1993;
15. Canonizarea sfintilor în Biserica Ortodoxă - martie 1994;
16. Omeneștile suferințe (poem) - aprilie 1994;
17. Carte de zidire duhovnicească - rugăciuni - iulie 1994;
18. Hrană duhovnicească - studii de teologie - iulie 1994;
19. Mesaje creștine - meditații - august 1994;
20. Sfaturi duhovnicești - meditații - decembrie 1994;
21. Nevoie de adevăr - ianuarie 1995;
22. Glas spre cer - poezii religioase - martie 1995;
23. Săplâmâna Patimilor - meditații și poezii religioase - martie 1995;
24. Scurtă incursiune în iconografia bizantină - aprilie 1995;
25. Cuvânt și suflet - meditații - aprilie 1995;
26. Din dragoste pentru copii - mai 1995;
27. Slânta Scriptură povestită - 1995;
28. Cânt de credință străbună - ediția II - 1995;
29. Omeneștile suferințe - ediția II - 1995;
30. Cuget ortodox - scrisori de teologie ortodoxă - mai 1995;
31. Izvor de cântec românesc - versuri - august, 1995;
32. Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericii, monument istoric - ian. 1996;
33. Sancționarea abaterilor și delictelor săvârșite de clerici în Biserica Ortodoxă română - ian. 1996.

Autorul este preocupat totdeauna să ajungă la perfeționare.

Despre personalitatea protosinghelului Olivian Pop vorbesc și cele 8 cărți apărute de alii scriitori care analizează activitatea Domnului Sale.

Echilibrat prin firea sa întregă astăză demn cu mintea senină și judecata-i deplină la spectacolul agitației din jurul său de la Manastirea "Izvorul Miron" Românești - unde se zbăteau interesele cele mai meschine și îl înfrântau mai mult decât mânia, coborârea unor oameni atât de jos, irosindu-și forțe și... cele impuso.

Nu toți și-au să imbrace ideea în forma justă! Preotul Olivian Bindiu-Pop (Pop - după iulie 1995) își clădește din sânlătatea morală un fel de filosofie practică - prin exemplul său de toate clipele care a devenit o regulă de lină generală și care nu se va dezminți niciodată.

Zece ani din viața preotului Olivian Bindiu-Pop au rămas în Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești - pietre zidite - nu ca elemente disparate - ci cu strălucire și cu pecete personală.

"ÎN DUMNEZEU AM NĂDĂJNUIT, NU MĂ VOI TEME CE-MI VA FACE MIE OMUL" (Psalm 55, 11).

Acum protosinghelul Olivian Pop se află la centrul de Reducere a Minorilor din orașul Găești, în apropierea Bucureștiului, încadrat pe postul de preot-profesor și duhovnic.

Această muncă de referent de specialitate are un caracter mult mai cuprinzător. Este imposibil ca o personalitate puternică - duhovnicească în care și-a lăsat amprenta de nesters să nu fie sensibil și la această muncă educativă într-o îndreptarea tinerilor uneori negândiți în lăptele săvârșite.

Preotul Olivian Pop este chemat ca și prin rugăciune să poală ajuta la depășirea unor probleme (momente) dificile și spre îndrepătrare. EDUCAȚIA ESTE INCOMPLETĂ FĂRĂ DUMNEZEU. proi. DOINA DRĂGAN

DÂMBOVITA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1090 ■ Sâmbătă, 20 aprilie 1996 ■ 8 pagini - 300 lei ■

EVENIMENT CULTURAL

La Găești, joi, 18 aprilie, la clubul Centrului de Reeducare a Minorilor, a fost lansată cartea protosinghelului, scriitorului și eseistului Olivian Pop, preot al Centrului, "Cuvântul care zidește". Cartea a fost recomandată de directorul Centrului, d-l col. Ion Gărleanu, dar și, cu căldură, de Angela Similea, care, și-a încheiat intervenția cu interpretarea unei vechi balade românești.

Olivian Pop, care este un harnic scriitor și eseist întru ortodo-

xie, autor a 31 de cărți și a peste 400 de articole și studii, luând cuvântul a relevat că trupa sa numită "Cuvântul care zidește" este o carte ce "vorbește despre voința lui Dumnezeu, singurul

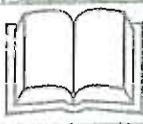
LA GĂEȘTI

nostru stăpân, care ne învață ceea ce trebuie să credem și să înfăptuim".

Și, tot cu această ocazie, a

fost lansată revista de cultură, opinie și informare "Lumină și speranță", inițiată de protosinghelul și scriitorul Olivian Pop și de directorul acestui centru de reeducare. Revista se dorește a fi un mijloc de "comunicare care să răspundă noilor cerințe în problema «îndreptării omului» folosind cele mai diverse teme, care să aibă ecou la... democrația de astăzi".

George COANDĂ

REVISTĂ DE CULTURĂ

SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNDOR DE PRETUTINDENI

ROMÂNII DE PRETUTINDENI SE-NTÂLNESC LA "HELIOPOLIS"

Limba este întâiul mare poem al unui popor" (Blaga), milenara temelie a spiritualității românești, mărturia unui destin eroic și garanția unui tezaur de cultură, prin care suntem reprezentați cu cinstă preludindeni, pe pământ românesc sau în întreaga lume, sub semnul unității și a durabilității neamului românesc.

 Români de preludindeni, pe care-i întărim sănătatea cu drag și-i așteptăm cu dor, sunt prezenți la redacția revistei "Heliopolis", prin scrisori.

Cu mare bucurie vom publica din aceste semnale scrise, mulțumindu-le pentru gestul simplu de a scrie românește de departe, îndor și frătie, la revista noastră.

"Am primit revista "Heliopolis" de la Timisoara (numerele de nov., dec. 1995 și ian. 1996), revistă nouă de cultură și spiritualitate românească redactată de P.C. Prolosinghel Olivian Bindiu și Prof. Doina Drăgan. Frumos alcătuite din punct de vedere tehnic, aceste numere însumează articole de istorie (ca cele despre Bălcescu și Iorga, semnate de Prof. Doina Drăgan, precum și medalionele literare dedicate Hortensiei Papadai Bengescu și lui Nichita Stănescu), de spiritualitate creștină ("Biserica cu sau fără laici" de Protos. O. Bindiu), mai multe recenzii și prezentări de cărți din scările redactorului șef al acestei reviste, și articole de istorie veche a Românilor semnate de Prof. Ionel Cionchin.

Cu bucurie am descoperit aici un articol dedicat Sf. Ilie Iorest apărând Părintelui Arhidiacon Teofilact Ciobăcă de la Putna.

Revista își îndeplinește misiunea. Felicităm redactori și colaboratori penru entuziasm și muncă (pr. dr. Theodor Damian, Astoria, Queens, New York)."

"Sincere mulțumiri pentru cele două cărți trimise și revista "Heliopolis". Ea, înțeldeauna a fost și va fi pentru noi nădejde, sprijin și mulțumire sufletească" (Vasile Barbu, Uzdin, Iugoslavia).

Alăturăm mulțumiri pentru toate numerele revistei "Tibiscus" din Uzdin, sosite la redacție.

"Mă simt onorat că aveți bunăvoiețea de a menține corespondență cu redacția revistelor noastre "Mihai Eminescu" și "Cărula cu povești". Am primit din partea domniilor voastre ultima corespondență... mă bucur sincer că aveți posibilitatea de a edita o asemenea revistă valoasă..." cu stimă și respect, prof. George Mițin Varieșescu (redactor șef) - Sydney, Australia.

Mulțumim pentru scrisorile primite de la pr. dr. Ioan Dură, Bruxelles, Belgia, d-lui director Traian Brad de la Biblioteca județeană "Octavian Goga" din Cluj, d-nei directoare Fenia Driva de la Biblioteca "A.E. Baconsky" din Călimănești, d-lui Radu Dănilă din Tazlău-Neamț.

Redacția "HELIOPOLIS"

O ANALIZĂ PENTRU O JUDECATĂ PREOTEASCA

Lucrarea Protosinghelului Octavian Pop Bindiu reprezintă o preocupare doctă, atunci când o intitulează "Sanctionarea abaterilor și delictelor săvârsite de clerici."

Ne descooperă pe marii judecători care au fost Sfinții Apostoli Petru și Pavel și apoi urmășii lor, episcopii. Aceștia aveau plenitudinea darurilor și a puterii; rol consacrat de canonul 9 al Sinodului IV ecumenic.

Cu deslegare, din partea episcopilor lucrau și preotii, întruniri în sinod și asilați de Sfântul Duh. Printre mijloacele folosite pentru înălțarea cauzelor păcatului, cele mai polivite erau: mărturisirea sau pocăința, realizate de preotul penitentiar la scaunul episcopal. Iar pentru îndreptarea, sfaturile părintești, dogma între patru ochi sau de fată cu unul sau mai mulți frați.

Cronologic ne înfățișeză autorul evoluția instanțelor judiciare bisericești de la 1872 la 1926: 1. Instanțele eparhiale, 2. Sfântul Sinod și în 1911 înființată a treia instanță: Consistoriul Central Bisericesc, iar în 1925 se înființează către un consistoriu spiritual eparhial, cu instanță superioară "Consistoriile spirituale mitropolitane. Cu încă două instanțe superioare: Consistoriul Superior Central și ultima Sinstanță Sfântul Sinod.

Prezintă și o definiție a abaterilor disciplinare și delictelor, primele fiind considerate păcate, iar pentru ultimele încercând o apropiere de delictele civile. Delictele clericale se categorizează în legătură cu exercitarea puterii învățătoare, cu exercitarea puterii sfințitoare și în legătură cu volul castității. Dar protosinghelul, urmărind principaliile dreptului canonic și a sanctiunii, prezintă distincția între pedepsele generale și pedepsele clericilor și monahilor.

Tolosi suntem de părere că era necesar a se stăru odată cu analiza pedepsei asupra specificului monahilor, fată de clerici.

Dreptul canonic pune, cu asemănare cu cel laic, posibilitatea încetării pedepselor vremelnice, la îndeplinirea termenului sau la îndreptarea păcălosului, inclusiv aci chiar pedeapsa anatemei. Situația asemănătoare cu amnistia, fiind iertarea sau dezlegarea completă, iar asemănător cu grătirea: "pogorâmant sau iertarea de pedeapsă, ori reducerea acesteia".

Dacă lucrarea are un capitol întreg despre abateri și delicti disciplinare, autorul prezintă ca un postulat, legea și dreptul. Vorbind în temeni generali despre "fărădelege", încalcarea legii, "delict bisericesc".

Nu trebuie însă mers altă de departe cu assimilarea noțiunilor din dreptul pozitiv în conținut, cu noțiunile de încălcare de lege ca în dreptul canonic. În dreptul laic există principiul: "Nemo censetur ignorare legem", adică nimeni nu se poate apăra cu necunoașterea legii. Dar în dreptul canonic trebuie urmărită o mai adecvată procedură pentru o instruire asupra canoanelor și dogmelor bisericești. Cel ce vine să slujească lui Dumnezeu, face un sacrificiu înmișat fată de cetățeanul care încalcănd legea are în sprijinul lui prezumția de nevinovăție.

Chiar împărtirea pe care o prezintă între abateri și delict este făcută pe niște limite care se interfeleză unele cu altele. Mai ales că mai se prezintă și alternativa unei duble sanctionări fată de o primă sanctiune laică, ce este urmată de una canonică; atunci când orice sentință laică are acel caracter de relativitate, precum o scoică închide întrânsă nu numai măr dar și o perlă.

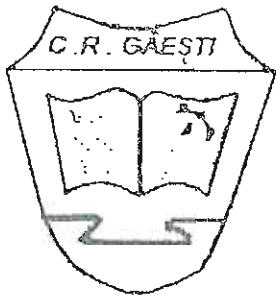
Si atunci capitolul sanctiunii din dreptul canonic trebuie înțelese ca ghidate de ideea sanctiune mijloc de reeducare dar nu de oropsire.

Si totuși cartea nu reprezintă o pledoarie pro domo. D-Sa vorbeste despre apostazie și despre eretice cu sanctiunile de se aplică, la fel și despre schismă, dar amintește și despre cărțile canonice care sunt necesare pentru clerici, dar ca o nedreaptă tratare, se amintește de art. 21, care menționează posibilitatea trecerii unui monah de la o mănăstire la alta prin corespondență dintre episcopii respectivi. Dar întrebarea? Aceasta este o sanctiune sau o invitație arbitrară a Episcopilor, și aceasta numai pentru monahi? Nu este cumva între această posibilitate și sanctiunea transferului din art. 48 al Regulamentului de procedură o legătură care prejudiciază și pe cleric și pe monah?

Sunt întrebări pe care ne-am permis să le pună deoarece în lucrare se amintește de sanctiunile ce se aplică de Episcopi: "pe baza unei anchete reglementare, sau unui raport sau referat al organelor administrative". Dar toate "Fără nici-un drept de recurs".

De ce să fie posibilă aplicarea sanctiunilor de la art. 50 cu o intransigență ce depășește dreptul laic?

Cartea Protosinghelului ne îndeamnă la cugetare asupra normelor dreptului canonic, dar și la cele spuse de lezechiel 33. "Biserica nu vrea moartea păcăloșilor, ci să se întoarcă de la păcat și să fie vii."

ANNUAIRE
BIBLIOTHÈQUE
CENTRALE
DE LA CÉRÉMONIE
ET DE L'INFORMATION

Année 35 mai-mai 1996 -
L'ÉCOLE NATIONALE DE LA CÉRÉMONIE ET DE L'INFORMATION

O ZI A BUCURIEI

Joi, 18 aprilie 1996, era o zi cu soare, o zi neobișnuită pentru CENTRUL DE REEDUCAREA GĂEȘTI. Spun neobișnuită pentru că aici în acest loc, se petrecea ceva, ce nu s-a mai petrecut niciodată. Era vorba de lansarea unei cărți editată de unitatea noastră. Ce era mai interesant decât această lucrare intitulată: "Cuvântul care zidește", era semnală și apartinea unui om de suflet, slujitor al altarului, preotul unității noastre, scriitor, poet și eseist – protosinghelul OLIVIAN POP, autor a încă 31 de cărți, dintre care cinci volume de poezii și a peste 400 de studii, articole și recenzii publicate în revistele din țară și străinătate.

Tot cu această ocazie a fost prezentată revista "Lumină și Speranță", primul ei număr al cărui redactor șef este tot harnicul preot OLIVIAN POP. Acest eveniment cultural a avut loc la Clubul Centrului de Reeducare în prezența cadrelor militare și civile, a profesorilor, educatorilor și salariaților ce deservesc unitatea. La ora 10.30 sala era plină până la refuz, numărând circa 300 de persoane. Printre cei prezenti ca invitați au fost și personalități ale urbei. Au sosit, apoi în sală, comandanțul unității, colonelul ION GÎRLEANU, veșnică Tânără interpretă de muzică usoară ANGELA SIMILIA, fiica duhovnicească a părintelui OLIVIAN, părintele OLIVIAN POP, autorul cărții și redactorul șef al revistei "lumină și speranță", maiorul CONSTANTIN RĂDULESCU, secretarul general de redacție al revistei "Lumină și speranță", căpitanul VALENTIN VALLI GEORGESCU, secretarul de redacție al revistei, căpitan ZENICA TRANDAFIRESCU, comandanța Penitenciarului de Femei Târgșor, doamna președintă a Tribunalului Găești, doamna MARGA BIVOLARU, directorul școlii generale din Bogoți, locul de naștere al comandanțului unității noastre și alții.

Deschiderea festivității a făcut-o înimosul comandant colonel ION GÎRLEANU care a spus:

"Astăzi în unitatea noastră au loc două evenimente deosebite. Importanța acestor evenimente vine atât din conținutul acestora, cât și din aceea că sunt inedite și anume, lansarea cărții "CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE" scrisă de către protosinghelul OLIVIAN POP, preot în cadrul unității noastre, precum și apariția primului număr al revistei Centrului "LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ", sub o nouă formă.

Apariția acestei reviste de cultură, opinie și informare numită sugestiv "Lumină și speranță", prezintă o schimbare de anvergură în activitatea instituției noastre prin articolele ce o compun, scrisă de cadre cu o bogată experiență în munca de reeducație a minorilor.

Această revistă, se prezintă sub o înaltă lină grafică, având drept documente articole din unitatea noastră, fiind completate cu unele ilustrații din activitatea de învățământ, culturală și profesională, precum și elevi la orele de limba franceză, jocuri populare, excursii în diferite localități turistice, cursuri de calificare la atelierele de strugărie și altele. Aceasta reprezintă de fapt manifestări ale adaptării sociale relevând necesitatea cunoașterii trăsăturilor și particularitățile psihointividuale care se concretizează prin întreg procesul de reeducație ce se desfășoară în școală noastră.

Pentru finalizarea procesului de reeducație ca o chestdiune de mare noutate la nivelul centrului s-a înființat un serviciu de reinserție socială format dintr-un colectiv de cadre cu o bogată experiență în activitate având drept scop reintegrarea socială prin găsirea unor locuri de muncă chiar și de cazare (pentru județele Argeș și Dâmbovița) în colaborare cu alte organe ale puterii de

stat locale, procuraturii, justiție și de caritate nonguvernamentale.

Un rol foarte important la culegerea unor date și informații scrise și transmise în toată țara l-a avut și îl are în continuare Protosinghelul Olivian Pop, care de fapt este și redactorul șef al revistei.

Pentru a încheia acest capitol, noi salutăm apariția în pionierat a acestei reviste care cu siguranță va rămâne un document de o importanță deosebită pentru generațiile următoare reliefând atât actele normative care reglementează regimul internării minorilor cât și activitățile concrete ce se desfășoară în centrul nostru pentru a ajuta la regăsirea drumului pierdut de către cei ce fac obiectul acestei instituții.

Al doilea eveniment, aș cum am arătat mai devreme este lansarea cărții "CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE" scrisă de către preotul nostru, Protosinghelul Olivian Pop.

Înainte de a mă referii la această carte aş vrea să spun câteva cuvinte despre autor.

Conducerea centrului cât și întregul colectiv de cadre, salută prezența în instituția noastră a Protosinghului Olivian Pop, care deși este venit de curând la noi, prin cunoașterea psihopedagogică și nivelul instrucțional-educational promovat în școală, acționează în mod operativ la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor, în concordanță cu aptitudinile acestora.

Pornind de la modul în care referentul de specialitate Olivian Pop, și-a conturat crezul său scriitoricesc și poetic dând sfaturi și îndemnând la meditații, contribuie astfel la lămurirea unor neclarități ale minorilor pentru a ieși din impas, fapt pentru care noi îi mulțumim în mod deosebit.

În timpul scurt de când funcționează în acest centru de reeducație, rezultatele sunt simțitoare, internații venind cu diferite întrebări pe care

preotul duhovnic le elucidează cu precauție, promt și bună credință.

Pe lângă această carte, preotul Olivian Pop, este semnatăr a peste 400 de articole publicate în țară și sărăinătate și autor a 30 de lucrări cu caracter pastoral-misionar, liturgic, catehetic și de drept.

Carta "Cuvântul care zidește", cuprinzând 125 de teme, ce reprezintă o succesiune de prelegeri și mesaje creșline sugerându-ne calea ce duce spre purificare și mântuire.

Referitor la această carte, pol afirma că este o lucrare a adevăratului prin dreptate, este stîrghul inimii, fiind atât de necesar pentru noi, pentru dobânoarea ordinei morale și pentru dreptate.

Într-o societate în care stăpânesc dreptatea și credința, armele devin de prisos, clăindu-se liniștea, armonia și viața mai bună pentru toți. Oamenii trebuie să ajungă la înțelegere, arată mai departe autorul, dreptatea și iubirea să fie respectate de fiecare celățean fiind temelia fiecărei rânduieri.

Textele acestei cărți poartă amprenta unui stil împădă și concis. Mesajul biblic în formă unor adverbată lecții de viață, de conduită și morală, transformându-se în îndrepătare ale vieții de zi cu zi.

Ea este de fapt, mai puțin o suită de mesaje duhovnicești, și mai mult un dialog, cu cititorul, punctat de argumentele Sfintei Scripturi.

Iar acum vă rog să-mi permiteți să încheie cu câteva versuri din poezia "Spovedanie", publicată în revista noastră, autor fiind poetul Olivian Pop:

"Am greșit, și-acum mă doare
N-am văzut iubirea-Ti mare
Să-am crezut că nu mă vezi,
Doamne, poți ca să mă leri?..."

În aplauzele participanților a luat apoi cuvântul Maiorul Constantin Rădulescu, care stăpânit de emoții a spus:

"La un asemenea centru mare prezența psihologului, sociologului și preotului duhovnic pe lângă personalul de specialitate este o mare necesitate în zilele de astăzi pentru reeducarea în noile condiții ale minorilor și nu numai. Studiul de caz făcând de profesoara Maria Dascălu aplicările practice semnate de Ana Dună, precum și articolele medicilor specialiști pediatrie, în articolele contraîndicațiile unor medicamente folosite mai frecvent precum și conduita folosirii medicamentelor, articolul învățătorului Dumitru Barbu referitor la contextul reformei românești asigură o continuitate susținută un document științific pentru siluația școlară ce caracterizează conținutul învățământului asigurat prin planul de programe și manuale școlare elaborale periodic de organe specializate sub coordonarea Ministerului Învățământului.

Apariția în unitatea noastră a acestor două lucrări inedite, prima revistă de cultură, opinie și informare a Centrului de Reeducare Găești "Lumină și speranță" al cărei redactor șef este Ptorosinghelul Olivian Pop, alături de hrana duhovnicească a cărții cu titlul "Cuvântul care zidește" ne bucură și ne onorează ridicând prin acestea suflul moral al unității noastre pe două lărmuri: unul și conducerii unității împreună cu loți salariații ei, și un al doilea al celor internați ai cărora prin ajutorul efectiv al cadrelor din această unitate vor detine un material didactic funcțional prin însușirea cu temei a acestor meditații pregătite poale în mod special pentru ei.

Realizarea acestora ar trebui să creeze premizele unei reintegrări socio-profesionale căt mai usoare și rapide în condițiile pregătite la eliberarea personalului.

Semnatarii articolelor de specialitate sunt: protosinghelul Olivian Pop, profesor Adrian Rădulescu, maior Constantin Rădulescu, căpitan Ciocodeică Lorena și alții.

Mentionăm aparitia articolelor de specialitate a redactorilor principali: Victoria Martinescu – sociolog, care spune că fundamental în activitatea noastră este înarmarea cu un sistem de principii obișnuință de a munci sistematic și continuu corespunzător apăturilor și inclinațiilor celor încadrati în acest sistem încheiat, în practica muncii de reeducare.

Tot sociologul – Victoria Martinescu ne spune că: "un regim întern bine echilibrat în care se îmbină mijloacele de recompensă cu sanctiunile și acțiunile cultural-educative, sportive, cultural-artistice căt și felul cum se ajunge la atragerea familiei.

Psihologul Adrian Vulpescu ne împărtășește din experiența lui în activitatea de reeducare conform principiilor umanizare ale legii sub îndrumarea și controlul, coordonarea activității instructiv-educative ce se desfășoară în centrele de reeducare și care se exercită de către Ministerul Justiției împreună cu Inspectoratele Școlare, toate pentru ridicarea eficienței procesului instructiv educativ căt și pentru o mai bună relație socială a minorilor preconizând aspecte la acte normative și proceduri ce au de executat într-un asemenea centru.

Revista este foarte bine documentată, toate scrierile bazându-se pe decrete și legi concrete privind măsura educativă și îmbunătățirea vieții celor internați.

CUVÂNTUL DASCĂL DE ORIGINE NEOGRECEASCĂ – "DIDASCALOS" CEEA CE ÎNSEAMNĂ ȘI ÎNSUFILESTE CUVÂNTUL DE ÎNVĂȚATOR, PROFESOR, PREOT, ÎNVĂȚAT, SAVANT, SE ALĂTURĂ ȘI CUGETĂRII SAVANTULUI ROMÂN NICOLAE IORGĂ CARE SPUNEА CĂ: "SCOALA TREBUIE SĂ TE ÎNVEȚE A FI PROPRIUL TĂU DASCĂL CEL MAI BUN ȘI CEL MAI ASPRU".

Tot așa și în orașul Găești la acest centru de reeducare prin prezența preotului și dascălului Olivian

Pop primim un drum itinerant de îmbunătățire îndrumare întru credință, informare de speciaslitate, de care noi am avut aici nevoie. Prin prezentarea inedită a acestor două lucrări nu avem decât să-i mulțumim, să-l asigurăm de ajutorul nostru în străbalerea drumului lung și greu pentru desfășurarea procesului de reeducare a minorilor în această unitate.

Suntem mândri și fără lux de modestie ne bucurăm de apariția acestor două lucrări. Semnalăm și un articol recreativ, "un furt pe vapor" semnat de redacția "Lumină și speranță" care să-l îrăcifice căitorii distrânându-se și căutând ei poalele altă soluții.

Privitor la cartea "Cuvântul care zidește" este o beneficiă lucrare care vine în sprijinul tuturor creștinilor dar în mod special al celor din asemenea centre, și care ne doară că "dreptalea și iubirea cer să respectăm fiecărui om și popor dreptul la viață și libertate". Ele sunt temelia bunei rânduieri și călăuzesc legăturile dintre oameni. Dreptatea ne cere să dăm fiecaruia ce este al său. Dreptatea creștină cere să fim ceea ce vrem să fie alii și să facem ce vrem să facă alii.

Protosinghelul Olivian Pop conform citatului "Ce țe nu-ți place alluia nu-i face" pretinde dreptatea. Iar iubirea îți cere mereu să te silesti să faci altora ceea ce ai vrea să-ți facă și alii.

Acestea sunt sfaturile și învățăminte pe care ni le transmite referentul de specialitate Olivian Pop nouă, de când a venit în această unitate.

– Se cuvine să folosim credința în viață și faptele noastre și să nu ne îndoim pentru că numai aşa vom beneficia de promisiunea Mântuitorului" iertare sunt păcatele tale... mergi la casa ta".

– Dumnezeu niciodată nu vrea moartea păcătosului, ci întoarcerea și îndreptarea lui. De aceea noi ca

adevărăți creșinii trebuie, în permanență să ne manifestăm dragoste și ajutorarea aproapelui prin faptele noastre care sunt rodul credinței.

Pacea și bunăvoița între oameni sunt condițiile principale ale existenței noastre. Pacea și bunăvoița, formează temelia sigură pe care se poate clădi edificiul măreț al unei vieți fericite și prospere.

Hristos a venit să semene această pace și bunăvoie în suiletele noastre și să le apropie prin duhul dragostei Sale Sfinte pentru oameni. Pe calea păcii și bunei înțelegeri nașuiesc să moargă loți creștinii de bunăvoiță și de bună credință, bineștiind că legămantul cu Domnul este "Viață și Pace".

Căpitan Ciocodeică Lorena în articolul "Adevăr și reali ale" ne ountă în evidență paleta de activități diversificată la "Secția fete" în care minorile își desfășoară activitatea sub îndrumarea cadrelor civile și militare.

Cu deosebit simț de răspundere consideră că tot ce învață aici minorile sunt pregătiri ca să înfrunte o societate plină de primejdii, greutăți în care să reziste la tot pasul și să nu aibă surprize neplăcute ci să își continuie cuvântul ca o promisiune solemnă.

În această unitate Lorena Ciocodeică spune că fiecare minoră este îndrumată permanent pentru a nu se simți singură ceea ce la exlernare trebuie continuat de părinți și aderări prieteni în ajutorul lor.

Revista "Lumină și speranță" printre deselete teme abordate semnalează și lucrarea educatorului Liviu Voicu "Iisus Hristos – lumina lumii" care arată care sunt condițiile de la începutul veacurilor când Iisus Hristos apare în mijlocul veacurilor plin de har și adevarătunci când autoritatea și dulceața vorbei sale insuflătesc atunci când el vine pentru a fi cel mai fericit dintre muritori și toate minunile sale sunt făcute pentru cei săraci.

La fel în carlea "Cuvântul care zidește" Protosinghelul Olivian Pop arată că "măreția divină jignită de păcatul neascultării trebuia satisfăcută printr-un dar ales, printr-o ființă aleasă, fără prihană."

A luat apoi cuvântul căpitanul Valentin Valli Georgescu, care a arătat că:

"În calitatea mea de secretar de redacție al comitetului redațional încă de la începuturi m-am bucurat că un om îmbrăcat într-o altă haină care până mai ieri era total opusă uniformei noastre dar și specificului de muncă, vine acum să ne ajute și să ne sprijine să scoalem lumina de sub obroc.

Omul despre care aminteam, nu este altul decât părintele Olivian Pop, care cu multă dăruire și cu mult suflet vrea că unitatea noastră să fie "lumină lumii și sareea pământului", prin tot ceea ce înfăptuiește.

Revista "Lumină și speranță", are o lină grafică de excepție, putem spune că este unică în România, conține teme foarte bine alese și variate, care să răspundă noilor cerințe în problema îndreptării omului și de ce nu chiar să aibă un ecou la democrația de astăzi.

Articolele sunt semnate de oameni bine pregătiți și de specialitate, iar temele abordate vor contribui la reeducarea celor în cauză și tocmai de aceea urăm acestei reviste, drum lung și o largă audiență.

În calitatea pe care o am așa cum am amintit, de secretar de redacție deci o spun nu ca o lăudă, că această revistă a fost trimisă tuturor factorilor de răspundere din întreaga țară și a ajuns și pe alte continente ale lumii, primind deja mulțumiri și felicitări pentru grafica de excepție și pentru conținutul articolelor ce se găsesc publicate în ea. Pentru cei care nu au cunoscut încă revista cred că cea mai bună prezentare o face chiar colectivul de redacție.

Am să citez din cuvântul de deschidere al redacției "Lumină și

speranță": ... revistă ce se dorește o comunicare la cea mai modernă și actuală situație – să răspundă noilor cerințe în problema îndreptării omului folosind cele mai diverse teme care să aibă ecou la democrația de astăzi.

În consonanță cu datele psihologiei, sociologiei, pedagogiei, religiei, fiecare născut este un candidat la umanitate, adică o potențialitate care va urca treptele umanizării numai dacă beneficiază de o mulțime de factori.

Trebuie să spunem că Centrul de Reeducare Găești este unitatea care a manifestat mult curaj, inițialivă și deschidere în raport cu noile realități din țara noastră, în consens cu normele internaționale. Considerăm de aceea că aprecierile elogioase făcute la adresa unilăii noastre de diferiți reprezentanți și organismele interne și internaționale vizând direct regimul aplicat minorilor sunt fundamentate pe realitățile existente în unitate.

Plecând de la aceste realități, Centrul de Reeducare Găești a inițiat realizarea acestei reviste care este, atenție, revistă de cultură, opinie și informare destinată atât cadrelor, minorilor dar și publicului cîlitor din afară.

Aș vrea să încheie cu o cugelare a lui Ștefan Octavian Iosif și anume:

"Răul se face fără efort, în chip natural, ca urmare a unei fatalități; binele este înlotdeauna produs al unei arte".

Este minunat faptul că pulem, în sfârșî, să ne ocupăm și de cultură și artă, aici, într-un loc unde până mai ieri cine-l roslea, îl roslea în soaptă, cu frică dar și mai minunat este faptul că cu care au creat sunt aceiași oameni oameni care au fost lăsați să-și exprime simțăminte și să-și elaleze valoarea.

După cuvântul secretarului de redacție a vorbit atât de frumos șefa secției fete, căpitanul Lorena Ciocondeică:

"Stimați invitați, stimați colegi – ziua de astăzi este într-adevăr o zi de aleasă sărbătoare, atât pentru noi cei ce slujim această unitate, dar și pentru instituția în sine, pentru că vede lumina tiparului prima carte editală de Centrul de Reeducare Găești, intitulată "Cuvântul care zidește", scrisă cu multă pasiune și cu mult suflet de părintele nostru sufletesc – Protosinghel Olivian Pop, care la orice oră din zi și noapte îl găsești la datorie, dând sfaluri și povești, atât nouă cât și minorilor și deținuților din această unitate. Din expunerile anlevorbitorilor mei, rezultă că într-adevăr este o carte ancorată în contemporaneitate.

Putem spune, și pe drept cuvânt, că autorul cunoscut prin scrierile sale atât în țară cât și în străinătate, nu și-a propus să scrie un tratat despre condiția omului și nici nu s-a pierdut în meandre intime și filozofii inaccesibile; stilul împede, autorul îl-ales intențional și cartea "Cuvântul care zidește", este o carte de meditație și s-a înjghebat ca o cerință a vienilor noastre, tocmai pentru a găsi mai ușor calea spre inimi și mai ales a oamenilor din centrele de reeducație, penitenciare și nu numai.

Îl urăm multă sănătate autorului și multe alte asemenea lucrări sa vadă lumina tiparului și Centrul nostru de reeducare să aibă fericirea să le poată edita, iar domnul comandanț să le poată prefața.

O intervenție plăcută și pornită într-adevăr de la suflet a făcut-o Prof. Adrian Rădulescu care a spus:

"Pentru că și pe dumneavoastră vă văd altfel decât vă vedeam în fiecare zi în activitățile noastre curente, este meritul părintelui protosinghel Olivian Pop de a ne fi dăruit aceste momente de emoție și din această cauză eu îi mulțumesc.

Părintele Olivian Pop este venit de foarte puțin timp în mijlocul nostru dar parcă ar fi decât e unitatea, de cănd e lumea, pentru că niciodată

poate în prima zi când a venit. Î-am simțit străin, a doua zi, am simțit că este de-al nostru, pentru că imediat a văzut, înțeles, a cunoscut, a știu ce este și ce facem aici, imediat și-a găsit menirea, și-a găsit locul și mai mult de atât, a găsit posibilitatea de a ne mobiliza pe noi toți pentru că poate lucruri care nu ne-au preocupat prea mult până acum să devină obiective importante pentru viața noastră de zi cu zi.

Aș pleca de la un citat "Un popor fără cultură nu poate exista și cultura trebuie să stea în permanență la temelia vieții oamenilor", iată ce ne-a arătat părintele protosinghel Olivian Pop nouă tuturor, că pulem să punem o cărămidă la ridicarea nivelului de cultură a acestor liniști care ne sunt încredințați nouă pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă, pentru că cei care au cilit această carte, cei care nu au cilit-o încă, dar care cu siguranță se vor aplăca asupra ei vor constata că este într-adevăr un manual de îndreptare spirituală, de ridicare a nivelului de cultură, de cunoștințe și de spirit, de atitudine a celor care datoră unei situații sau altă, unui climat sau altul, pentru o perioadă fac obiectul întrunirii în unități ale sistemului penitențiar din România.

Iar celor care se vor strădui să îmbogățească conținutul acestei reviste, putere de muncă, inspirație permanentă dacă se poate. Vă mulțumesc foarte mult."

Au mai luat cuvântul Prof. Emilian Dumitrescu zicând printre altele: "Cartea prin modul în care este structurată poate fi asemănător cu un manual bun de invățat matematică fără profesor", și apoi despre revistă. A mai vorbit și învățătorul Emilian Tarbă care a spus:

"Într-adevăr revista "Lumină și speranță" revistă de cultură, opinie și informare a Centrului de Reeducare Găești este unică în România și dorește o comunicare la cea mai

modernă și actuală situație în problema "îndreptării omului" – adică minorii și minorele care sunt internați în centrul nostru, folosind cele mai diverse teme, care să aibă ecou la democrația de astăzi.

Indiferent de complexitatea și problematica lumii contemporane, la fel și problemele de la noi se încercă prin această revistă să se creeze o cale, un climat propriu desfășurării în bune condiții acelor acțiuni destinate reeducării minorilor.

În acest prim număr revista "Lumină și speranță" prezintă articole de specialitate cum ar fi: "considerații generale privind executarea măsurilor internării minorilor infractori în Centrul de Reeducare Găești semnat de domnul colonel Ion Gîrleanu directorul centrului și în aceeași timp președintele acestei reviste. Educația religioasă prin mediul, învățarea rugăciunilor, morala creștină, păcatul și căința prezentate de părintele Olivian Pop.

Probleme psiho-sociologice privind inadaptarea socială, necesitatea cunoașterii trăsăturilor și particularităților individuale ale minorilor – sociolog Martinescu Victoria și psiholog Vulpescu Adrian.

De asemenea sunt prezentate reguli de ordine interioară, îndemn și invitație spre educația fizică pentru dezvoltarea armonioasă a organismului

Dați-mi voie ca în numele colectivului educațional din școala noastră să urez revistei "Lumină și speranță" un drum lung și o căt mai largă audiență și prin aceasta să putem contribui la reeducarea tuturor minorilor și deținuților dar nu numai ...

Vă rog să-mi permiteți să închei cu câteva versuri dintr-un șlagăr al d-nei Angela Similia:

"În lumea astă care trece
Doar iubirile nu mor
Poate fericirea n-aure nume.
Ce poate fi mai trist pe lume
E păcat să mori de dragoste
rănită".

Farmecul întregii festivități a apartinut îndrăgitei personalități a muzicii ușoare Angela Similia, care a arătat:

"Sigur că mie îmi stă mai bine să cânt, dar totuși nu pot să nu mărlurisesc emoția cu care am venit astăzi aici la această dublă lansare, animată fiind de admirarea și respectul ce-l port pentru dumneavoastră, dar și de marea prietenie ce o trăiesc față de părintele duhovnic Olivian Pop, cel pe care l-am întâlnit în atât de multe mele turnee prin țară. Domnia sa, acolo ca și aici s-a angajat și se angajează să fie alături și să ajute dreptcredinciosii care au nevoie de forța dumnealui extraordinară.

L-am cunoscut într-un loc de rai, lângă Timiș, la mănăstirea "Izvorul Miron", era un loc încărcat de iubire și lumină și, îl găsesc acum aici în acest loc încărcat de forțe de tot felul, care se împletește, se întâlnesc sau se ciocnesc cu forță.

El a venit aici aducând lumina dumnezeiască spre a ajuta pe cei ce vor să se salveze dar și pe cei rătăcili care nu prea cunosc rostul lor pe acest pământ, pe această viață.

O revistă de cultură și informare la un centru de reeducare nu e un lux, nu este o dorință a cătorva persoane cu niște daruri speciale, acelea de a așterne pe hârtie mai talentat. Ea se impune oriunde.

"Lumină și speranță" poate să alcătuiască de fapt deviza noastră a tuturor creștinilor, cu atât mai mult se impune aici în acest loc spre a veni în sprijinul celor ce s-au angajat la recuperarea sufletelor de copil împovărate de păcat, umbrite de păcat.

De asemenei, cartea atât de discutată aici, atât de elogiată aici "Cuvântul care zidește", demonstrează că biserică prin Hristos, binecuvântează pe cei ce iubesc pacea și buna conviețuire.

Trebuie amintit neapărat acest centru de reeducare ce prin cadrele

sale de conducere, a depus eforturi mari pentru a ajunge la acest eveniment. Pentru că această lansare este unică pentru țara noastră.

Eu sunt o mare iubitoare de copii și simt o nevoie de a ajuta sufletele în suferință, alăt căt pot și cum pot, de multe ori cu eforturi fizice, dar cel mai bine mă simt atunci când prin cântecul meu, prin glasul pe care mi l-a dat Dumnezeu, cu care să îndreptăm sufletul, gândul și inima spre a ne ajuta și spre a ne ierta, mi l-a dat tocmai spre a-l sluji. A ajuta pe cei ce găsesc în cântecul și glasul meu o clipă de liniște, o clipă de mulțumire.

Dați-mi voie să vă felicit mai întâi pe dumneavoastră, pe cei care ajutați pe copii să înțeleagă. Ce-i cu ei, de ce s-au născut pe aceași lume și dacă reuști cu atât mai bine; e adevărat că primii care trebuie să cunoască acest lucru, această filozofie a existenței noastre, suntele dumneavoastră, să găsiți forța consultându-l și ajutându-vă de acest trimis al lui Dumnezeu, care poartă un har ales, demonstrându-vă dumneavoastră prin tot ce a făcut de la scurta sosire aici; să felicit pe cei care sunt în fruntea dumneavoastră, cei care v-au cerut să-i ajutați și în mod deosebit să-i mulțumesc părintelui Olivian care nu știu dacă v-a rămâne mult timp aici, pentru că și dumneavoastră trebuie să recunoașteți că harul special, harul puternic, harul ales, e să fie peste tot și oriunde e nevoie, dar sunt convinsă că toată viața pe care o va avea dumnealui aici, pe acest pământ, nu vă v-a uita și nu vă va părăsi și dacă prin drumurile sale va găsi calea și timpul să vină aici la dumneavoastră când ve-ți avea nevoie.

Să pentru că nu știi să vorbesc și pentru că nu acesta e harul meu, am să încerc să răspund pe note, la ceea ce mi-a cerut domnul comandanț și dumneavoatru.

Să ca un dar pentru participarea la această lansare de carte, îndrăgi-

la interpretă de muzică ușoară, ne-adăruit o veche baladă românească ce cu atâtă drag o cântă oriunde se simte bine.

Festivitatea lansării cărții "Cuvântul care zidește" și a revistei "Lumină și speranță" a încheiat-o Protosinghelul Olivian Pop care a arătat:

"A fi teolog nu înseamnă a vorbi de Dumnezeu, ci a-l trăi pe Dumnezeu. Umila mea persoană, a cău-lat să-l trăiască întâi pe Dumnezeu și apoi să vorbească de El. Dragostea mea a fost din totdeauna dragostea pentru Dumnezeu, o dragoste divină căreia m-am dedicat și mi dedic în continuare întreaga mea viață spirituală.

Prin activitatea mea modestă, am căutat să explic cîilorului credincios precum și altor categorii de oameni, că slava și istoria intră purtând aură și purpura jertfei de sine, în nemurire.

Găsul meu, a îndemnat mulți-mea întotdeauna la rugăciuni spre a se putea obține iertarea, izbăvirea și mântuirea omenirii. Una din funcțiile scrierilor modestei mele persoane este cunoașterea elementelor filozofico-religioase sprijinate pe cugere și meditație, iar cunoașterea intuitivă a fost și este pentru mine esențială, transformând sufletul omeneș într-un instrument de cercetare.

Cartea "Cuvântul care zidește" scrisă de smerenia noastră, ne vorbește despre voința lui Dumnezeu, singurul nostru stăpân, care ne învață ceea ce trebuie să credem și să înfăptuim. Dreptatea lui Dumnezeu a rânduit ca mai întâi să ni să propovăduiască legea sa, după care vom fi apoi judecați. Totuși ne vom înfățișa în fața scaunului de judecată a lui Hristos, de aceea, este absolută nevoie de propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu spre a îndupla pe

oameni, fiindcă credința vine din predica auzită, iar predica este prin cuvântul lui Hristos.

Adevărata religie formează echilibrul în viață; alături de progresele științei, așa după cum rădăcinile susțin viața și echilibrul pomului.

Cartea amintită și care astăzi, în săplâmâna luminată a fost atât de frumos prezentată de distinsa doamnă Angela Similia, este bine venită și "răspunde unor mari nevoi de luminare a sufletelor noastre, atât de chinuțe, în fond sub masca zâmbitoare și mulțumită arătată lumii. Ea este de fapt, mai puțin o suită de mesaje duhovnicești și mai mult un dialog cu cîilorul punctual de argumentele "Sfinției Scripturi" ne spune în prefață ei, domnul colonel Ion Gîrleanu.

Doamna căpitan Lorena Ciocodeică, în cuvântul său a arătat că această carte "este ancorată în contemporaneitate și că s-a înjghebat ca o cerință a vremurilor noastre, tocmai pentru a găsi mai ușor calea spre inimi, mai ales a oamenilor lipsiți de libertate din centrele de reducere și penitenciare și nu numai". De fapt această cerință și nevoia ca cei din închisori să cunoască cât mai mult adevărata învățătură de credință a neamului nostru românesc, m-a determinat să scot și să dau la lumina tiparului această carte de meditație, editată de Centrul de Reeducare Găești, intitulată "Cuvântul care zidește".

Tot astăzi a fost prezentată și revista "Lumină și speranță" a Centrului de Reeducare Găești, primul ei număr, condusă de un colectiv redacțional ce-l are în frunte, ca președinte pe domnul director colonel Ion Gîrleanu.

Despre revistă au vorbit atât de elogios președintele colectivului redacțional, domnul colonel Ion Gîrleanu; secretarul general de redac-

ție, domnul maior Constantin Rădulescu; iar domnul secretar de redacție căpitan Valentin Valli Georgescu a arătat în intervenția sa că: "Centrul de Reeducare Găești este unitate care într-adevăr a manifestat mult curaj, inițiativă în raport cu noile realități din țara noastră, în consens cu normele internaționale".

La fel de bine venite dar și interesante au fost intervențiile domnului redactor șef adjunct prof. Adrian Rădulescu care a arătat: "Că un popor fără cultură nu poate exista și cultura trebuie să stea în permanență la temelia vieții oamenilor", dar și ale învățătorului Emilian Tarbă care atât de frumos a prezentat continutul revistei "Lumină și speranță" ce se găseste la început de drum și ce se vrea a fi acasă revistă în viitor.

Au mai luat cuvântul și domnul director – prof. Emilian Dumitrescu care a arătat că această carte prin modul în care este structurală poate fi asemănătoare cu un manual bun de învățat matematică fără profesor". Timpurile pe care le trăim sunt timpuri de prefaceri și de mari schimbări și de aceea revista "Lumină și speranță" se vrea a fi purtători de cuvânt a acestora.

Tuturor celor ce astăzi ne-au înconjurat cu atâtă dragoste prin luările de cuvânt dar și prin participarea unor redactori de televiziuni, de ziare și a unor oameni de cultură le mulțumim.

Fie dar ca ziua de astăzi, să fie o zi a bucuriei noastre, o zi aleasă care să ne aducă lumină și speranță în viitor.

Evenimentul în sine a fost transmis pe Postul național de televiziune, de Postul privat de televiziune ANTENA 1 și de Postul de televiziune Pitești care prin emisiunile lor au reliefat importanța și semnificația

acestui eveniment unic în sistemul penitenciar din țara noastră.

Doamna Angela Similia a avut apoi o întâlnire cu minorii și cu unele cadre în clubul unității, cu care domnia sa s-a întreținut aproape o oră, vorbindu-le atât de frumos despre evenimentul răslăgnirii Mântuitorului Iisus Hristos între cei doi tâlhari și despre căința unuia dintr ei, care a căștigat raiul.

Spre final domnul colonel Ion Gîrleganu a mulțumit doamnei Angela

Similia pentru bunăvoie de a fi în mijlocul nostru, iar aceasta la rândul său a promis întregului efectiv de cadre, minori și deținuți ai acestei unități că în curând va veni și cu un spectacol organizat.

Din presa scrisă a participat domnul ziarist George Coandă de la colidianul "Dâmbovița" care în paginile sale a inserat câteva aspecte ale importantului eveniment petrecut la Centrul de Reeducare Găești.

Gândul nostru este, ca pe viitor astfel de acțiuni să fie cât mai dese, fiindcă numai așa vom putea dovedi lumii că prin munca și strădaniile noastre, contribuim la țelul nobil de îndreptare și reeducare a celor ce din diferite motive se găsesc în detinție.

A urmat apoi o agapă dată de conducerea unității oaspeților și cadrelor în cinstea evenimentulu.

Căpitan MARIN NICOLAE

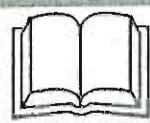
EDIȚIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

Director: DOINA DRĂGAN

• An II • Nr. 3 (21) • Iunie 1986 •

Redactor șef: OLIVIAN POP

REVISTĂ DE CULTURĂ

SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIILOR DE PRETULINDENI

Abemeni Tîc, Doamne!

Abemeni Tîc, Doamne,
Tu vezi că noi suntem
Iubirea și-a făcut milă
Pa săuți să-o răspândim.

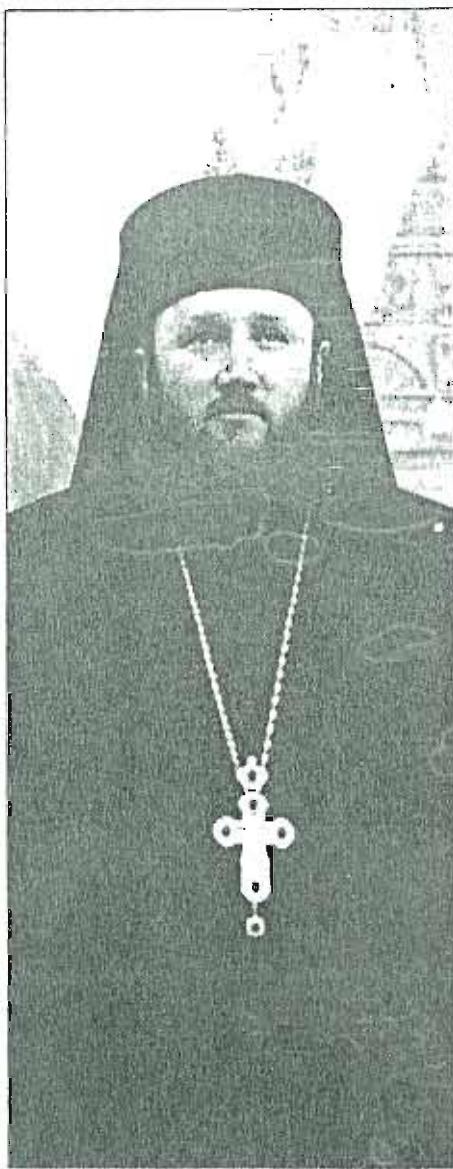
Precește Tu, Stăpâne,
Să nu mai lacrimă
Că dragostea în lume
Nu-i după pilda Tu.

Mulți vreau ca să Te chemă
Păcăii Te vor urmă
Dar toți părăsesc la urmă
Așteaptă milă Tu.

Nu Te-nrăsta, Preacană
Ei încă mai sorol
Că vremea e destulă
Pa să fie cum nu pot.

Lumină din Lumină
Să ia căte un strop
Iubire și blândețe
Pa dea în dar la tot.

OLIVIAN POP

Like You, Lord!

*Like You, Lord,
You want us to be
Your love and mercy
To our brothers to give.*

*Look, Master
And don't shed tears
Because the love in the world
Doesn't follow Your example.*

*Many want to call You
Fear will follow You
But in the end they all
Wait for Your mercy.*

*Do not be sad, Lord,
They still think
That time is enough
To be here they can not.*

*Light from Light
To take a bit
Love and mildness
To give as a gift to all.*

English version by ANA ZLIBUT

EDIȚIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

29 Mai - Ziua Sfântului Iosif
Mucenic OLIVIAN Episcop
Lansare de carte la Deva

Romanul "GÂNDURI" de Olivian Pop; "NEFERICIREA" - versuri de Olivian Pop

29 mai 1996. Mașina gonea străbătând drumul Timișoara - Deva. Timpul ploios din Timișoara ceda în favoarea soarelui care cu razele lui calde ne aștepta primitor în orașul Deva.

În centrul orașului observăm pe un panou mare, expus în fața "Casei Cărții", anunțul activității de, astăzi, orele 16. Lansarea romanului "Gânduri" de Olivian Pop. Alături de astăzi împuñătoarea fotografie a scriitorului, preotului, duhovnicului, de mări până acum câteva luni de la mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, jud. Timis, care surprinde prin linia aleasă și chiar și prin crucea de pe piept.

Fără să vreau, dar instictul îmi dictează să observe cum, că, la intersecția drumului ce duce spre Tomești, adică spre mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, nu mai fotofotau mașini ca altădată spre linia mănăstirii în care călugărul alină prin rugăciuni cu har divin suflete.

În fața Băncii Comerciale "Dacia Felix" Deva, de asemenea, un anunț al S.C. "Bibliofo" S.A. care prezintă aceeași lansare, aceeași fotografie a scriitorului. Cotidianul independent,

de cărți tipărite.

La "Casa Cărții" pe un panou de perete erau expuse cărțile scriitorului Olivian Pop, într-o altă vitrină erau cărți pentru a se putea procura și un loc potrivit amenajat era destinat lansării.

Într-o atmosferă entuziasată, în prezența unui public select, a avut loc festivitatea de mare amploare care s-a bucurat de un viu interes din partea numărului mare de participanți din Deva, Hunedoara și Timișoara.

Manifestarea a fost deschisă de IOANA CÂMPEAN de la Editura "DESTIN" Deva care a urat "Bun venit" oaspetelui OLIVIAN POP, celorlalți oaspeți din Timișoara, Deva, Hunedoara.

O profundă impresie a lăsat recitarea de către IOANA CÂMPEAN a versurilor sub formă de acrostich "Înaltă-ne Părinte, pe treptele credinței" din carte "Un nume pentru eternitate" de Doina N. Drăgan și Mariana Strungă, 1995, dedicată scriitorului OLIVIAN BINDIU POP.

Coordonatoarea acțiunii este doamna economistă LUCACIU LUCIA, direcțarea Băncii "Dacia Felix" Deva care salută prezența scriitorului Olivian Pop în orașul Deva, exprimându-și bucuria, cinstea, enotile, credința și onoarea făculă de autor de a-și lansa cărțile Domniei Sale în orașul Deva. Anunță prezența în desfășurarea acțiunii a prozatoarei i Doina Drăgan, profesoră din Timișoara, care a avut grijă să dăruiască revista "Heliopolis" devenilor.

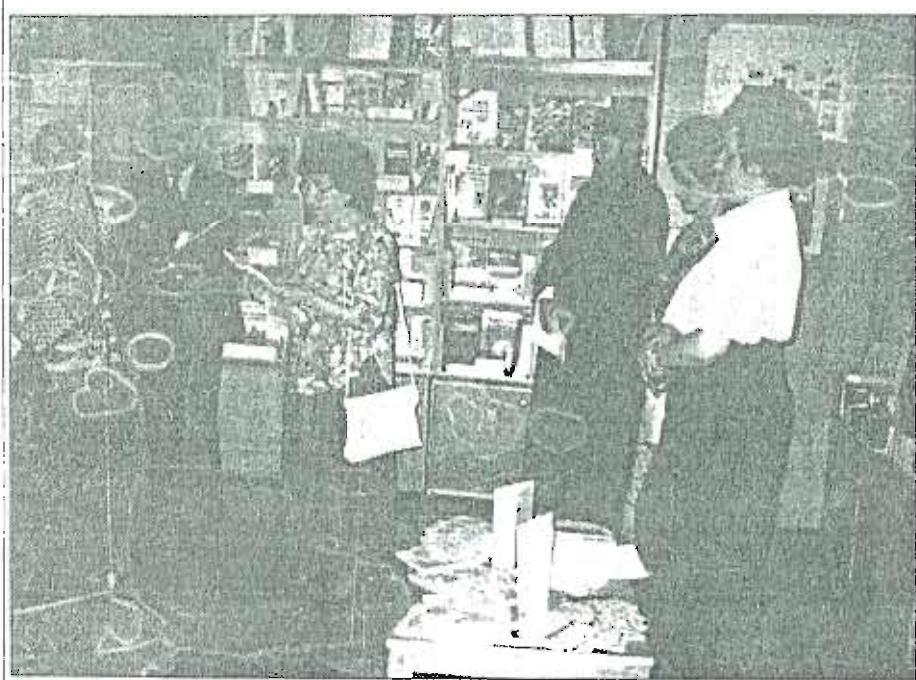
a cărții a inimoșilor deveni, precum IOANA CÂMPEAN de la editura "Destin", primarul municipiului Deva, dl. ing. HAGEA OVIDIU, candidatul la funcția de primar, dl. prof. MARIN AVRĂMICĂ, dl. vicepreședinte al Consiliului Județean - dl. UIFĂLEANU ION, poeta MARIANA PÂNDARU (din partea ziarului "Călăuza"), cântăreața ANA BANCIU, comandanțul Inspectoratului Județean al Poliției județului Hunedoara - dl. colonel ARSENIE IOAN, directorul S.C. "Bibliofo" (gazda acțiunii de la Casa Cărții) - dl. ing. HORIA CRĂȘAN, reprezentanții ai ziarului local "Cuvântul liber" - d-na VIORICA ROMAN, reprezentanții ai postului de radio Deva și ai postului de radio SICA, reprezentanții ai postului 3TV Deva, directori de instituții (LIVIU BRAICĂ, directorul tipografiei Polidava Deva), directorul Spitalului Județean dr. ILIESCU ION, directorul adjunct al Liceului "Sabini Drăgoi" - dl. prof. GEORGE ARMĂŞESCU, preotii VASIU AUREL, LUCIAN, CĂNDEA, profesori, muzeografi, economisti, medici, avocați, procurori, locuitorii din Deva și Hunedoara, credincioși care au venit să-l audă și să-l vadă pe scriitorul Olivian Pop, despre care unii au auzit, alții au dorit să-l revadă.

Note bio-bibliografice OLIVIAN POP

Născut la 22 octombrie 1956 în comuna Rodna județul Bistrița Năsăud. Gimnaziul l-a făcut în localitatea Rodna.

La 7 ianuarie 1977 se îndreaptă spre Mănăstirea Neamț din inima Moldovei, hotărât fiind să slujească în Mănăstire.

La 1 decembrie 1978 se va muta la Mănăstirea Căldărușani fiind econom șighid al mănăstirii. Se înscrie la Seminarul Teologic din București pe care îl termină în 1982. La 9 iunie 1979 în preajma sărbătorilor Rusaliiilor a fost tuns în monahism urmând în continuare să poarte numele de OLIVIAN. Din toamna anului 1979 - 1 iunie 1980 îndeplinește rolul de ghid la Mănăstirea Sinaia. La cererea Arhiepiscopiei Tomisului și Dunării de Jos a fost transferat în interes de serviciu la Mănăstirea Cocoș județul Tulcea încadrat ghid al Mănăstoriei secretar și contabil. La 5 octombrie 1980 este hirotonit întru lerodiacon. Mănăstirea de har divin monahul Olivian Bindiu Pop vine în 1982 la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești. La 1

ce apare la Deva, "Cuvântul liber" (An VIII, nr. 1643, marți 28 mai 1996) arată că autorul romanului este preotul Olivian Pop Bindiu, care are deja 30

soara, care a avut grijă să dăruiască revista "Heliopolis" devenilor.

De asemenea este plăcut impresionat de prezența în sala de lansare

EDIȚIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

noiembrie 1982 este preot duhovnic la Mănăstirea "Sfântul Ilie de la Izvor" Vasiova, județul Caraș-Severin. Aici a reținut biserica, a pregătit-o pentru pictură, a împrejumuit-o cu gard și a construit un foisor pentru slujbe religioase. La 6 noiembrie 1982 este hirotonit Ieromonah în Catedrala Mitropolitană Timișoara. Pentru meritele deosebite la 13 mai 1984 părintele Olivian este hirotonit "since". La 1 august 1985 este transferat în interes de serviciu la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești județul Timiș.

Termină Liceul în Făget unde își ia bacalurealul în 1986.

La 20 iulie 1987 sincele Olivian a fost hirotonit la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești drept "Protosinghel". Se continuă lucrările de la Mănăstire, se amenajează în 1993 "Salonul de vară" pentru 60 persoane pentru conferințe și simpozioane religioase. O mare realizare a fost "Muzeul" amenajat care s-a impus prin tezaurul de cărți bisericești și personale, colecții de icoane, obiecte de cult, casețe video.

În anul 1992 este absolvent al facultății de teologie Sibiu și își începe licența cu lucrarea "Canonizarea Sfintilor".

În această primăvară termină cea de-a doua Facultate de Drept Internațional din Brașov, urmând licență.

◆ 33 de cărți publicate prin diverse edituri

◆ peste 400 studii, articole de teologie și de drept
◆ 12 recenzii de carte
◆ 2 volume de poezii traduse în limba engleză și limba sârbă

◆ 6 ani redactor șef și editor al revistei religioase "Viața Monahală" unică în România.

◆ 10 ani de conducere cu sfîntenie și dreaptă credință a Mănăstirii "Izvorul Miron" Românești.

◆ membru de onoare al unor societăți culturale artistice sau literare din țară și străinătate.

◆ diplome de onoare acordate de personalități din țară și străinătate.
◆ șase cărți scrise despre părintele Olivian de diferiți scriitori.

Protosinghelul Olivian Pop este redactorul șef al revistei de cultură HELIOPOLIS din Timișoara, simbol al spiritualității românilor de pretutindeni - periodic-lunar - din 1 ianuarie 1995 (20 de apariții). Este de asemenea redactorul șef al revistei "Lumină și speranță" al Centrului de Reeducare Găiești unde actualmente funcționează protosinghelul Olivian Pop.

Autorul Olivian Pop este o punte a omenirii, consacrat spiritului ortodoxiei: "Biserica ortodoxă a fost

plexă a protosinghelului Olivian Pop, prozaloarea DOINA N. DRĂGAN a prezentat romanul "Gânduri" și "Nefe-

totdeuna centrul de unitate națională."

Ardelean fiind, precum Coșbuc și Rebreanu are o orientare ce pornește de la realitate, lucrările sunt documentate, scrise cu sentimente emoționante.

Doamna economist director Lucaci Lucia dă cîrlire poeziei "Povață" din broșura "Nefericirea".

POVATĂ

*Când bunii tăi părinti lipsesc,
Copile drag tu să privești
În sus la bunul Dumnezeu,
El te ajută când li-e greu.*

*Să-ți pleci genunchii, să rostești
Cu drag: "Eu Doamne, Te iubesc!"
Și te aude, că-i părinți,
De vei rosti cuvinte sfinte.*

*Fii bland, cinstit și iubitor,
În fapte bune plin de spor!
Cu susțință dornic de credință
Cerând ierlare, prin credință.*

***

Despre broșura de versuri "Nefericirea" de Octavian Pop, scriitoarea Veronica Balaj nota: "În cazul de față, avem de-a face cu o poezie de expresie interioară, tumultuoasă. Versul pare o halebardă cu ajutorul căreia, poetul, printre întrebări și neliniști devoratoare, pornește în căutarea echilibrului".

Raportul om - univers este plasat în balans de vers."

Înfățisând personalitatea com-

ricirea" versuri de Olivian Pop.

De început a fost suținut...

Învățatura creștină este destinată pentru toți oamenii tuturor timpurilor, pentru aceia biserica trebuie să se îngrijească de răspândirea ei pretutindeni. Principalul mijloc este predica.

Cărțile părintelui scriitor Octavian Pop - Bindu de teologie, predici și mesaje creștine sunt cărți cu adâncă teză și spiritualitate ele alcătuiesc o gândire și simțire luminate de înalte principii creștine.

Patriotismul în volumele scriitorului Octavian Pop se intemeiază pe principiile creștin ortodoxe, bogate în învățături creștine, sentimente adânci și fecunde. Apropierea de oameni, problema cadrului de viață îl frământă tot mai mult pe autor la o scară tot mai îngrijorătoare. Faptele clare pe care le sătăcă să îl aleagă cu o intuiție sigură îl-au atras și spre conceperea acestui roman "Gânduri" (Gânduri de toamnă). Autorul își îndreaptă gândul spre Tânără generație. Ea simte mai acut ostilitatea. Adulțul a fost influențat negativ de cadrul social al vremii precum Andrei - tatăl Anei, boxer, fost securist, soț și tată de o duritate ieșită din comun; și tatăl lui Mihai omul de aranjamente, ultraexigent consilier din oraș care se mulțumește să se intereseze din când în când de Mihai care locuia în căminele studențești.

EDITIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

(Mihai fiind student anul III al Facultății de Mecanică din Timișoara).

Autorul ne apare în Iuplă cu neștiință, întunericul, ignoranță, păcatul (intre zărim "soarta triste și a fetelor frumoase din centre universitare" - prietenile lor cu alde Hasan de către 40 ani, care stau căte 10 ani la studenție în Timișoara, apoi să se căsătorească și să emigreze în Siria, dar ele fiind deja în atenția organului de securitate (Pag. 62). Exemplul frumoasei Gabi cu sclăpiri hipnolitice în ochi.

Cu o clară limpezică, dar cu o durere fără margini ne apare într-un paragraf demolarea satului Jilă ceea ce este echivalent cu soarta atât orale sale. "Orașul Mătăsari alcătuia din câteva blocuri, barăci, constituit pe fostul sat Jilă - demolat deja (sinistru)".

Sătenii nu mai au forță de a constata nicăi măcar puterea rugăciunii - duc cu ei în bloc și porcul și râta și cainele. În Mătăsari unde se află sediul directorului grupului de șantier unde praful negru de mină este omniprezent". (p. 88).

Sugestiv redat este omul în final înțelept și drept ca bradul care nu se îndoiește - dăr și "soarele răsare dejă zbârcit și își strecoară printre copaci înțelepți degetele umbrite".

Prin Mihai personajul principal al romanului vorbesc sutele de oropsi; ne apar metodele samavolnice folosite la angajarea în muncă care îi revoltă ca de exemplu donarea de sânge (adică luarea de sânge).

Pe parcursul călătoriei din Timișoara spre București, văzându-l în Gara de Nord Timișoara pe Mihai (personajul despre care povestește autorul!), autorul își aşterne gândurile sale pe hârtia albă, aducerile aminte ale unei lungi discuții cu Mihai.

Cartea sub numele de roman aduce la lumină foarte multe fapte și situații care s-au derulat cu câțiva ani în urmă la noi. Astfel Mihai student an III la Facultatea de Mecanică din Timișoara, o va însoții pe prietenă și viitoarea lui soție pe șantierul din Motru, unde a fost repartizată în urma absolvirii Facultății de Construcții din Timișoara,

Tatăl lui Mihai recăsătorit, om de aranjamente în oraș, ultraexigent consilier, având casă în Timișoara în Piața Bălcescu, se mulțumea să se intereseze din când în când de Mihai care locuia în căminele studențești, dat situației. Când trăia mama lui Mihai locuia într-o șanță din drama dărăpănată. Mihai se îndreaptă cu Ana spre Oradea

către părinții ei pentru a o cere în căsătorie.

Dacă faptul că Mihai nu terminase facultatea nu a obținut decât aprobația pentru logodnă. Se descriu în roman o sumedenie de obstacole până la căsătoria lor cauzată în spete de tatăl Anei.

Ne sunt descrise condițiile de călătorie, drumurile din oraș cu asfalt topit de "în se întăpărește amprenta piciorului", apoi condițiile oferite studenților în cămine.

"În Motru, la magazinele din centrul, era o situație originală: în zia de mezeluri - disperare; în cea de pâine - panică; în cea de porc - furie; în cea de brânză - demență; în cea de dulciuri - crimă și pedeapsă" (p. 57, cap. VIII).

Se făcea "vânzare dură până târziu în noapte, iar Iuplă pentru o bucată mai bună de mâncare nu înceta decât când lucrătorii din comerț reușeau să-i dea afară pe furioși rămași cu mâinile goale".

Se mai arată în roman condițiile de găzduire în creșă precum și felul cum se dă minerului mâncare cu porția, pâine pe cartelă, în timp ce ziarele vremii arătau pline de elogii la adresa bâtrânei atât de înținerită cetății ca-n basme - Reșița.

Apoi sistemul draconic de supraveghere de nu mai puteai să îți în cine să ai încredere. Apoi școalarea unor oameni din producție pentru diverse funcții sau spectacole.

După ce s-au stabilit în Motru și serviciu doar Ana avea, Mihai încearcă toate relațiile pentru a obține și el un post. Astfel ajung în Tg. Jiu, în localitatea Mătăsari, pe Valea Sohodolului. Anei își se încreză și un post muzical unde își poate pune în practică talentul cântând la pian cu ajutorul căruia va ajunge la diferite concursuri dar și punctul culminant al romanului este atunci când T. Chelu îi rezolvă Anei formele de plecare în Suedia care de fapt sunt în preajma Anului Nou. Ana va pleca însoțită de Mihai până în București unde mai petrec ultima noapte. În contrast cu profilul de șantier și de mină, cu totul ce a mers în flux continuu se reliefază condiții diferite de pe splendida panoramă a Parângului cu vârfurile înzăpezite. Se pune în evidență drumul păduros ca în baladele haiducăști spre cele trei sale apartinătoare comunei Runcu, regiune de o frumusețe sălbatică intens exploatație de casele noastre de filme, care de fapt fusese pe vremuri casa Albuleștilor, familie boierească străveche, spălită nobilă românească, care

în satul de bastină mai are o singură moslemenitoare de drept, soția avocatului Mihai Bibescu, cel al căruia nume de bolezнь îl poartă Mihai - căci el în trecut în rândul creștinilor. Nașul avea încă prestanță (Mihai) și era unul din oamenii influenți din zonă. În fața conașului Mihai se plecau loți sălenii. Ana și Mihai ajunși aici observă condițiile minunate din conac, reședința nașului. "Fațada albă, contrăforturile din piatră de râu, boltile ferestrelor zăbrele, bârnele lustruite ale cerdacului, arcurile largi de susținere. Masivitatea părții de jos era completată de poezia obloanelor înguste ale etajului de ornamentele căpriorilor și de măsura unghiului acoperișului. Se zărește o moară veche de apă, pivniță de vinuri, o crescătorie de porci și una de păsări, un eleșteu artificial, patru clădiri înalte construite toate de bâtrânul Albulescu - tatăl socru al nașului. Pe lac erau aduse lebede, erau podele mici iaponeze iar în eleșteu păstrăvi. Amatorii de drumeții urcau Cheile Sohodolului". Mihai obține doar favorul de a-i se acorda sprijinul pentru obținerea unui post, doar era finul lui Conu' Mihai.

Romanul se încheie în loc de epilog cu titlul "De n-ar fi carte ci film". Când Mihai ieșe din blocul poștei cu pașii mari și privirile rătăcite să audă pe Ana în con vorbirea cu Suedia! Din alt plan apar ochii Anei care îl scrutează temători și întreagativi. Mihai își coboară privirea spre Ana ce are ochii umizi și recunoscători. În următorul plan mâinile lor se apropie ezitând, apoi se înclătează. Planul final apare după câteva secunde când cei doi se pierd în mulțimea care forțoșează grăbită.

Poezia - mijloc de exprimare și suflare

Volumul de versuri "Nefericirea" constituie un îndemn la gândire și meditație, încălzit de lumina unui univers pur, poetul Octavian Pop caută cu un ton grav bucuria de a trăi frumos și creșlinește și fugă de ispите morții, militează pentru idealuri care viață.

Poetul urăște minciuna și răul, lepedăriile de Hristos. Suportul eternului sunt în poeziile Domniei Sale viruțile care reprezintă idealul de viață al omului. Tainele vieții sunt sintetizate în poezii, în unele chiar se incadrează dragoste. Frumosul exprimă afecțiune. Efortul de a concepe aceste versuri modelate în

EDIȚIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

poezie a fost dublat cred cu intenția teoretică de a explica anumite fapte importante spre înțelegerea lor. Oclavian Pop urmărind textele și fiind sigur că cititorul observă strucura și starea sufletească a poetului care s-a transmis acestor scrieri. "După cum spune colonel Ion Gârleanu, prefatatorul versurilor «Nefericirea» numindu-se acest volum de versuri, "il considerăm deosebit de util pe de o parte și pe de altă parte dă timp de gândire cetățenilor pentru care munca nu este privită suficient de cuprinzător. Sub aspect teologic dă timp de profundă meditație în această valoare a luptelor fizice. Creată cu simț intim și profund, cartea linde spre o adevărată și adâncă gândire psihologică".

(prof. DOINA DRĂGAN)

...

Cuvântul de încheiere a fost rostit de autorul cărților, Olivian Pop, primit cu dragoste creștinească și entuziasm.

Aflat pentru lansare de carte întâia dată în orașul Deva, autorul ne-a mărturisit că după cele 31 cărți cu temă religioasă, poezii și de drept, "GÂNDURI" este primul roman, iar broșura "NEFERICIREA" reflectă simțăminte deja trecute - versuri ce uneori iau o tentă autobiografică de moment, scrise în actualul loc de slujire - adică la Centrul de Reeducare Găești - jud. Dâmbovița - acolo unde este mai greu și acolo unde se simte cel mai acut nevoie de harul Domniei Sale.

După experiența deja asimilată în munca de referent de specialitate ne-a promis într-un viitor nedeterminat și cărți cu atmosferă în acest domeniu - care cu siguranță, mai devreme sau mai târziu, vor vedea lumina tiparului.

"Când te simți foarte singur, să nu tacă, sta și vorbă cu tine însuți" (Octavian Pop)

Am căutat și caut să fiu cât mai profund în relațiile cu oamenii, să observ reacțiile lor sufletești, reacțiile omului în situațiile cele mai diverse.

Am încercat tot timpul și încerc să fiu un observator cât mai precis în cele mai diverse domenii de activitate.

Îmi iubesc cărțile mele și prietenii aleși și adevărați și resping în totalitate vulgaritatea. Din grelele încercări care mi s-au ivit fie mie (fie personajelor din cărțile mele - exemplul Mihai din

romanul "Gânduri", sau alte personaje) din aceste zise îndatoriri îmi fac "plăcere" și le depășesc întotdeauna. Pentru a scrie acest roman, fără a sesiza distanța care mă separă de activitatea personajului principal, am supus subiectul cărții mele unei investigații mai profunde, unor fapte trăite cred de circa aproximativ egal cu 80% din populația țării, și folosind o terminologie mai îndrăzneață dar reală, am explicat (mi-am propus să explic), elemente esențiale.

Am dorit să punctez secvențe din epoca trecută, ideologizând gândul, subjugarea vremii, bânluită de dezordine și lipsită de speranță, vană pentru orice încercare (în zadar căuta Mihai de lucru).

Santierul de pe Motru, de departe de calea ferată, accesibil doar pe drum de coastă, impracticabil pentru mijloace de transport în comun, santierul spre care se îndreaptă Ana și Mihai (Ana fiind repartizată pentru stagiu la Motru în urma terminării Facultății de Construcții Timișoara), este obiectul de studiu din carte.

Am dorit să punctez viața oamenilor de pe santier abruptizati de muncă dură și grea și de consumul excesiv de alcool. Condițiile de cazare în magazii cu paraziți, barăci și într-un târziu în garsoniere sau apartamente cu paturi metalice și saltele deșirate, ploșnițe etc. De asemenea, conducedrea santierului care nu se materializa printr-un inginer constructor ci în cazul de față era un tehnician sericicot.

Am dorit să punctez îndrăzneala oamenilor de pe Motru, care atunci când li s-a stabilit științific porția de mâncare au făcut "gură". Întrucât porția de mâncare nu le ajungea pentru a lucra în mină.

În contrast cu aceste condiții am dorit să evidențiez frumusețea conacului nașului Mihai (al lui Mihai) de pe Valea Sohodolului, fosta casă boierească a familiei Albuleștilor.

Anei i se încredințează și un post musical pentru pian și prin intermediul lui T. Chelu se rezolvă formele de plecare în Suedia. Astfel, Ana pleacă din țară, aşa cum mulți tineri o fac - dat împrejurărilor dorite sau nedorite. Finalul romanului rămâne la alegerea soluției de către cititor sub prisma unghiului de vedere și gândire al fiecărui.

...

Volumul de versuri "Nefericirea" îam gândit să fie un îndemn de a-și însuși puteri de altă nuanță, pentru a intra într-o altă sferă a vieții - cuvinte și versuri care de obicei se evită.

Nefericirea își are și ea fenomenele ei zguduitoare, când poti gândi la fel și fel de imagini ce ti se

derulează cu închipuiri sumbre.

Doresc prin această broșură de versuri să îndemn omul să trăiască lucid, să privească în față suferința, să nu se ascundă în spatele ei, iar prin faptă delimitată de unitatea de timp, să se zămislească o cale clară spre mersul ascendent al omenirii. (autorul - OLIVIAN POP)

***

De 29 mai - Ziua numelui Olivian

Cântăreața ANA BANCIU urează autorului, prin cântec, "LA MULTI ANI!", dar nu numai ea, ci toată sala își manifestă bucuria, cântând împreună nemuritorul cântec, alături de buchetele de flori oferite de deveni - autorului, într-un spirit ardelenesc deosebit, aparte, minunal, impresionant! Ana Banciu a mai interpretat specificul cântec ardelenesc "Haideți frați să ne dăm mâna" - haideți frați să fim uniți!

Surpriza oferită de ADRIAN STANCA a fost conceperea unei case - ediție specială - dedicată "Din toată înima Preotului OLIVIAN POP-BINDIU" numită: "Drag Banat ținut de dor".

După festivitate, autorul cărților lansate, Olivian Pop, a acordat autografe numeroșilor solicitanți, care au fost invitați în sala de protocol. Autorului i s-au cerut interviuri pentru radio Deva și TV.

În 30.05.1996 radio Timișoara a primit prin trimisul special de la Deva stirea lansării de carte a autorului Pop Olivian.

Radio Deva a comunicat evenimentul de asemenea posturile de televiziune 3TV Deva și Radio SICA și ANALOG au prezentat imagini și illustrative reportaje cu această manifestare.

Pentru Jocurile din Deva s-a reușit ca la lansarea acestor cărți să se creeze momente de neuitat, autorul fiind invitat și la alte asemenea manifestări în frumosul oraș Deva.

„INALTĂ-NE PĂRINTE, PE TREPTELE CREDINȚEI”

Oriunde e durere, tu ești lămaduire,
Lumină din lumină ascunsă în cuvânt,
Izvor de bunătate, râsfrântă din iubire,
Victorios și harul, născut din Duhul Sfânt.
Înalță-ne Părinte, pe treptele credinței
Ajută-ne ca Domnul rugă să ne-o primească,
Noi te urmărим cu totii pe calea umilinței.
Bunul Iisus din ceruri gândul să-ti întăreasă,
În inimile noastre ești rază prea curată
Nădejde arborată a ce-i mai bun în noi,
Dai clipei împlinire, blazon pentru durată.
Increzător în zori acestei epoci noi
În cer slăvind, reversă din harul tău în noi.
Din cartea "Un nume pentru eternitate"

A consimnat

prof. DOINA N. DRĂGAN

EDITIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

Protosinghel Olivian Pop, referent de specialitate, Cuvântul care zidește - meditații - Editată de Centrul de reeducație Găești, 1996. Tipar: Editura Eurobit Timișoara, 144 pagini.

Cuvântul care zidește este o carte prin care părintele preot Olivian Pop continuă preocupările sale de a da semenilor o învățătură creștinească, care să-i facă mai buni. Slujește cu consecvență și credință acest ideal, mărturie fiind volumele apărute, în care abordează aceeași tematică; pot fi amintite volumele Din dragoste pentru copii, Hrană duhovnicească (studii de teologie ortodoxă), Sfaturi duhovnicești (meditații), Mesaje creștine, Cuget ortodox (scrieri de teologie ortodoxă). Cuvânt și susținută.

Cu siguranță, intenția protosinghel Olivian Pop, prin scrierea și publicarea volumului Cuvântul care zidește, a fost și aceea de a avea un material didactic pentru elevii săi, pentru că un om responsabil ca Sfinția Sa, trebuie să își evalueze responsabilitățile pe care le încumbează calitatea sa de profesor și duhovnic la Centrul de Reeducație a Minorilor din Găești.

Așadar, cartea Cuvântul care zidește abordează o tematică cuprinzătoare asupra căreia autorul a meditat îndelung. Astfel, teme-

de mare importanță și utilitate pentru oameni, mai ales pentru tinerii aflați în "derivă", care au deviat de la cursul firesc al vieții, prin acte ce contravin normelor de comportare în societate, se referă la: viață, tinerețe, serice, dreptate socială, aducător, pace, bunăvoie, libertate, adevărata, opere de mărtuire, trufie, lăcomie, calea cea adevărata, speranță. Tematica este evidențiată și pe coperta cărții, realizată cu mult rafinament, pe care este desenat un zid neterminat, iar pe cărănuți sunt scrise cuvinte de mare înțelegere și semantica "cuvânt", "vorbă", "susținută", "dor", "rugăciune", "încărcare".

Asemenea preocupări a avut neamul nos între dintoldeauna. Lectura cărții amintește, prin scopul educativ, prin tematică și prin elocință, cunoscut fiind harul părintelui Olivian Pop de a vorbi frumos, emoționant, convingător, de Didahii, carte de învățături, de predici, primele modele de discursuri, alcătuite după arta elocinței, a mitropolitului Mușat din secolul al XVII-lea, clericul Antim Ilvireanul, care, prin preocupările sale, s-a integrat în sferea literaturii propriu-zise.

În fiecare capitol, preotul Olivian Pop se dovedește același autor harnic, care se remarcă prin rigurozitate, printr-un stil sobru, concis, informațiile fiind comunicate într-un limbaj simplu, accesibil, caracterizat prin claritate și frumusețe. Autorul stăpânește arta narativă, astfel că învățătura devine o placere, iar deprinderea cu anumite reguli religioase de conduită creștină, se face firesc, deoarece cuvântul Sfintei Sale este încărat cu căldură, sensibilitate și delicatețe.

Prof. Doina Drăgan în Cuvânt înainte a sesizat rolul cărții și a concentrat aceasta într-o apreciere deosebit de potrivită. Cuvântul care zidește s-a înjghebat ca o crină a vremurilor noastre, tocmai pentru a găsi mai ușor calea spre inimi, mai ales a oamenilor lipsiți de libertate din centrele de reeducație și penitențiere, dar nu

numai...

prof. VALENTINA BOBINĂ

***

Olivian Pop - "Gânduri", Editura Eurobit, 1996, Timișoara

OLIVIAN POP

GÂNDURI

În peisajul publicistic de azi se întâmplă deseori ca titlurile nouăților editoriale să fie semințe de autori cu profesii diferite, dar care deschid cu ușurință usile scrierii literare. Este și cazul părintelui Olivian Pop, obișnuit de astfel cu literă tipărită mai ales în volume de poezii și lucrări cu profil religios sau moral-creștin. Fără îndoială, cultura autorului își are importanța să în încheierea oricărui volum, indiferent de structura sa. Revenind la romanul în discuție, trebuie remarcat de la bun început că narativarea este fluentă, iar firescul asigură un prim punct de sprijin ideilor.

Întâmplările se prelungesc dinspre viață în pagina de literatură fără ca între aceste două planuri să fie vreodată discordanță. Si nu e puțin lucru!

Planurile epice se completează într-un tot care, în final, poate fi perceput de cititor ca un fragment de viață nuanțat. Ilustrat de paginile cărții. Chiar dacă personajele sunt obligate să se mute dintr-un oraș în altul în special Ana și Mihai, un cuplu zbuciumat,

EDIȚIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

epicentrul râmane Timisoara. Din acest punct de vedere romanul să ar putea încadra pe bună dreptate, în literatura bănățeană.

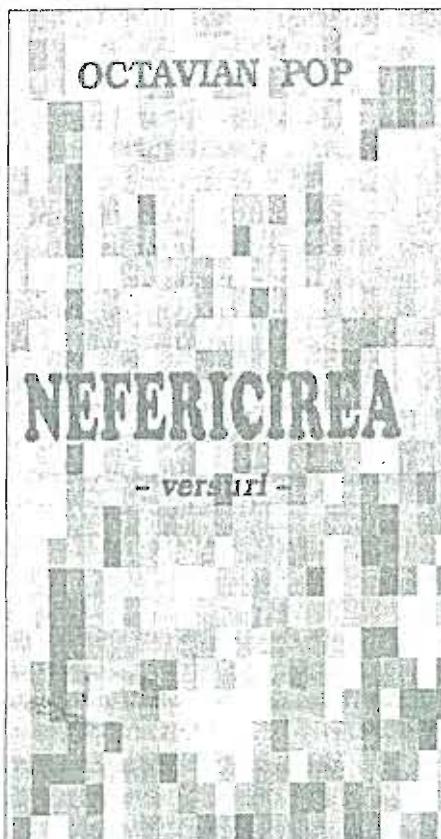
Impresionant este efortul perseverent ale celor doi, Ana și Mihai, în a-și apăra iubirea. În principal, părinții, intransigenți, pentru care, ideea de clasă socială și avere nu va egala niciodată o iubire dintre doi tineri. Nota dramatică este un liant al tuturor întâmplărilor prin care sunt nevoiți, dar și hotărâți să treacă. Ana și Mihai. Relația dintre viața particulară a omului și societate este surprinsă în întreg mecanismul ei sărănic și nici un fel de îndulciri sau note melodramatice. Că omul râmane deziluzionat este pe căt de frecvent pe atât de real mai ales pentru perioada în care se petrec acțiunile romanului (mai mult de 1989). Tiparele cunoșute de noi toți, trăite de noi toți, sunt, firește impuse trăite și de cele două personaje principale aflate în conflict moral cu părinții, cu semenii ce beneficiază "de pile" dar, dincolo de piedici și necazuri, de sărăcie râmane, mereu, deschis orizontul iubirii unuia pentru celălalt chiar dacă, Mihai, spre finalul romanului, alunecă într-o aventură mai mult sără voie. Sentimentele lui sunt aceleași pentru Ana. Romanul ne propune genul de iubire exemplară, atât de rară la fine de secol XX ca o oază în care se pot refugia gândurile atunci când ne e teamă că frumusețea sufletească e un lucru demodat. Și, totuși, nu e. Literatura immortalizează o parte frumoasă a vieții.

prof. VERONICA BALAJ

***

Octavian Pop, *Nefericirea*, versuri, editată de Centrul de Reeducare Găești, 1996, 40 pagini.

Un nou volum de versuri, *Nefericirea*, a preotului Octavian Pop, îmbogățește lirica românească contemporană. Fiecare poezie este o elegie creată cu obstinație de poet pentru a-și demonstra siesi inutilitatea propriei existențe

pământene. În versuri de maximă tensiune sufletească, cu susținut înordnat până la paroxism, trăiește cu febrilitate și, parcă, cu plăcere starea obsesivă, angoasantă, determinată, cu siguranță, de recenta sa schimbare. În ambiguitate, specifică limbajului poetic, Octavian Pop învăluie și încearcă să anihilizeze efectul plecării de la Românești, trăind o veridică anadipsie de adevăr.

Poezia care deschide volumul cu același titlu anunță versuri cu mare încârcătură emoționantă, pentru că preotul se descoperă în ipostaza umană, când trăiește atât de intens sentimentul nefericirii, încât îl identifică cu imaginea Ialca a morții, "santoma cu securea".

El, Octavian Pop, se simte singur. Și se simte așa nu pentru că așa vrea. Este nefericit și împloră "o măngâiere de soare" pentru că prin plecarea sa de la Românești, împotriva voinței sale "căci m-au trimis la moarte", cu siguranță că la aceasta se referă, se simte cu "inima zdrențuită", "aruncat în cea mai adâncă prăpastie" (Prăpastia, pag. 7).

Spre deosebire de celelalte vo-

lume de versuri, în care Dumnezeu este omniprezent, zdruncinat suflarește de o experiență nemeritată, invocă puterea divină "Indură-te Doamne de biata mea jale/ Și dă-mi de la Tine căldură și-o cale" (Răspuns, pag. 19) pe care însă o cere, tot în moarle. De altfel, se întrebă în poezia Datoria de a muri "Ce s-ar întâmplă dacă n-ar exista moarte?" (pag. 37). Printr-o altă poezie Spre vesnica moarte, se apropiie, prin vizuire, de Tudor Arghezi, care în poezia De-a v-ați ascuns întră într-un dialog cu cei dragi "Dragii mei, o să mă joc odată.../Așa e jocul, începe cu moarte". Octavian Pop dă caracter testamentar dorinței sale "Vă las, amicii mei, vă las/Nu plângeli după mine, nu/C-am să mă supăr lare..." (pag. 22), desprinzându-se din aceste versuri dualitatea opțiunii sale, pentru că dincolo de moarte, nu există nici supărare. Volumul este, prin excelență, elegiac, cu titluri care sugerează starea poetului Singurătate, și totuși, iremediabil optimist "Dar prăpastia în care am fost aruncat/Devine crez, lumină și speranță" (pag. 7) nu se complace într-o stare leturgică. Bun creștin, preot prin vocație, găsește puterea în lumea nouă în care trăiește la Găești să propovăduiască percepțe religioase în versuri: "Când visele se prăbușesc/ Și mor sperante, tu învață/Că mila poți să o găsești/La Cel ce-ți dă mereu povăță" (Calea dreaptă, pag. 23) sau "Când bunii tăi părinți lipsesc/ Copile drag tu să privești/ În sus la bunul Dumnezeu/Ei te ajută când ți-e greu.../Fii bland, cinsti și iubitor/ În sâpte bune plin de spor!/ Cu susținut dănic de credință/ Cerând iertare, prin credință" (Povăță, pag. 24), ca apoi el însuși să se întoarcă cu loată dragostea spre Dumnezeu "Dă-mi puterea de a spera/Că-ntr-o zi va fi și bine!.../ Tu îmi ești Lumina vieții/ Reazăm sigur pe pământ/Ești lumanul de iubire/Ce-l zâresc, numai iubind" (Îndoieri, pag. 25).

Volumul se încheie cu maxime și cugetări cu caracter laic, care

EDIȚIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

poate sublinia dilema interioară trăită de poet, sau înțelepciunea dobândită în acest drum al căutărilor, plin de întrebări. Îndoieți, neliniști pentru dobândirea echilibrului său sufletește și pentru concilierea sa cu întregul univers.

prof. VALENTINA BOBINĂ

Olivian Pop, Sfânta Scriptură povestită, editată de Centrul de Reeducare Găești, tipar: Editura EUROBIT, 1996, 317 pagini.

Aflată la a II-a ediție, cartea Sfânta Scriptură, a fost reeditată de Centrul de reeducație Găești, cu siguranță dintr-o necesitate socială, preotul Olivian Pop dorind să fie de folos aici, unde îndeplinește funcția de preot profesor și duhovnic pentru elevii unei instituții de îndreptare a conducei morale, aspect evidentiat și în Prefață de către general de brigadă Ioan Chiș, șeful Direcției generale a penitenciarelor, citirea sa ne dă curajul și puterea de a ne analiza suflarea și de a ne privi în oglinda interioară, reprezentată de conștiința fiecărui dintr noi. Astfel ne vom vedea greșelile și păcatele, vom deveni mai buni, mai înțelepți și mai toleranți față de cei "aflați în suferințele aduse de păcat în suflete".

De altfel și autorul, preotul

Olivian Pop în Cuvânt înainte, motivează intenția sa de a da tiparului această lucrare: "Nădăduim ca Sfânta Scriptură povestită să fie de un real folos pentru credincioșii noștri, care, dintr-un motiv sau altul, nu pot răsfoi paginile întregii Sfintei Scripturi, mai ales în vremurile de azi, când pe toate căile și cu toate mijloacele se caută să se distrugă învățătura adevăratelor Biserici strămoșești și când omul este inclinat să creadă orice și de la oricine, după o perioadă atât de lungă de necunoaștere și ateism, abandonând dogmele și învățătura adevăratelor Biserici și de multe ori apucând căile greșite..."

Sfânta Scriptură povestită este prezentată după Sfânta Scriptură sau Biblia, care este o adunare de cărți scrise de oameni sfinti și care este o adevărată Carte a cărților, fiind cea mai răspândită în lume. Formată din Vechiul Testament cu 39 de cărți și Noul Testament cu 27 de cărți, cuprinde un interval de timp de 1500 de ani, incepând cu Moise și sfârșind cu Sfântul Ioan Evanghelistul. În prima parte Vechiul Testament, testament însemnat legătura dintre Dumnezeu și om, sunt prezentate date legale de geneza omenirii prin capitole care sunt intitulate Dumnezeu a creat cerul, pământul și lumea, Părinții noștri Adam și Eva, Potopul și corabia lui Noe și.a.

În a doua parte, Noul Testament sunt prezentate cărțile istorice, cu cei patru evangeliști: Matei - vameșul, Luca - medicul, Marcu și Ioan - pescarul, cărțile didactice cu cele 14 Epistole Pauline și 7 Epistole Sobornicești și cărțile profetice Apocalipsa.

Cartea Sfânta Scriptură povestită se înscrie în literatura de învățătură didactică pe care protosinghelul Olivian Pop, în marea-i generozitate o promovează cu eforturi considerabile pe cîntru a lumina mintile oamenilor și a călăuzi, prin cuvânt, calea celor ce vor să știe, să cunoască sau a celor care încearcă să se îndrepte, pentru ca lumea, prin cînste și

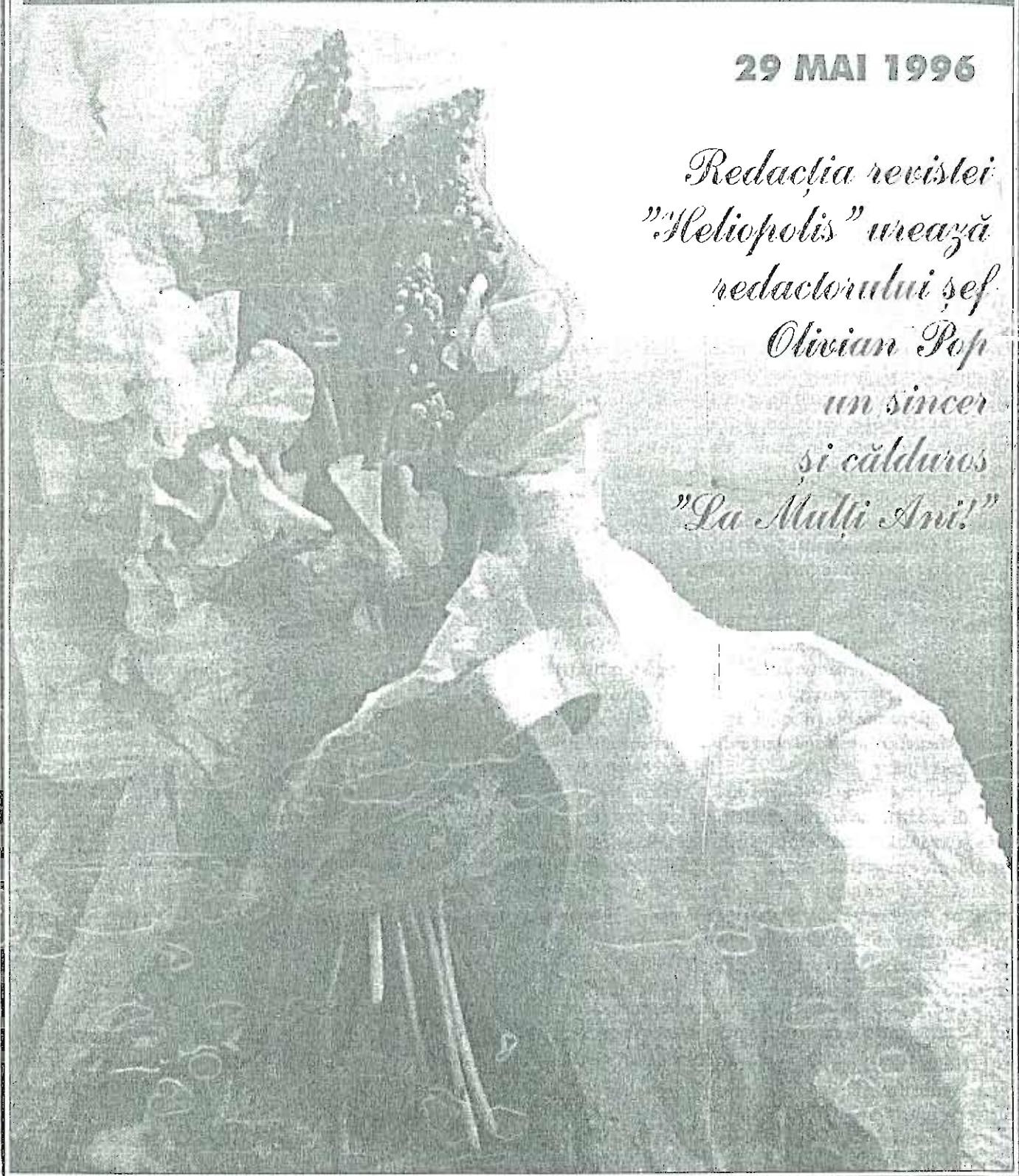
corectitudine, să fie mai bună, mai frumoasă.

prof. VALI VUCOVAN

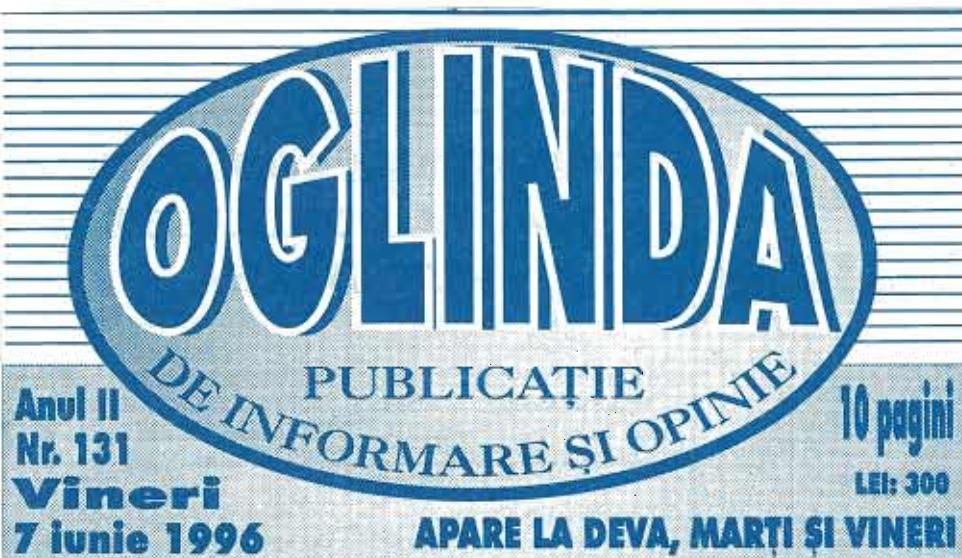
EDITIE SPECIALĂ

cu ocazia lansării de carte de la Deva

29 MAI 1996

*Redacția revistei
"Heliopolis" urează
redactorului șef
Olivian Pop
un sincer
și călduros
"La Multi Ani!"*

LANSARE ÎN SPIRITUALITATE

La "Casa Cărții" din Deva a avut loc un eveniment de excepție - lansarea romanului "Gânduri", al cărui autor, preotul Olivian Pop se numără printre prolificii oameni de spirit pe care îl-a dat Biserica Ortodoxă Română. Autor a 31 de cărți de factură religioasă, Olivian Pop nu se dezice, ci ne oferă valențe noi ale creației sale într-un roman de acțiune, ancorat în actualitate, rupt parcă din cotidian, a cărui coloană vertebrală - preciza autorul - s-a construit în urma unei discuții purtate în trenul de pe ruta Timișoara-București, cu cel care avea să devină de altfel eroul principal al cărții, Tânărul Mihai. Deci, "Gânduri" își îndreaptă privirea spre tineri, cei care azi sunt adânc țoviji, deși nevăzut, parșiv am putea spune. Poate tocmai de aceea romanul se încheie cu acest epilog: "de n-ar fi carte ci film". Odată cu "gândurile", autorul a intuit și "Nefericirea", broșura de versuri religioase, astfel intitulată și lansată împreună cu romanul, ca un dar suplimentar, acel "dar din dar care se face rai". Vorbele frumoase ale loanei Câmporeanu, ale directorului Băncii "Dacia Felix", Lucia Lucaci sau ale profesorei și prozatoarei Doina Drăgan s-au împletit cu vorbele de duh ale unei personalități ce a slujit și slujește cu același mare

devotament Biserica, fiind în același timp, membru al Uniunii Scriitorilor din România și membru de onoare a mai multor societăți literare din țară și străinătate. "Eu caut să las o amintire plăcută în urma mea" ne-a mărturisit preotul Olivian Pop, neuitând să spună că un popor nu poate dăinui fără cultură. De aceea îndemnul părinților este către cunoaștere. "Iată deci - a conchis preotul și călugărul ce a slujit în mănăstirile Neamț, Căldărușani și "Izvorul Miron" din Românești, fiind în acei ani și student al Seminarului din București și apoi al Facultății de Drept Internațional din Brașov - că sunt și monahi care preferă să contribuie la ridicarea nației lor nu numai să stea cerând cu tabla de gât bani, pentru tot felul de mănăstiri. Acum Olivian Pop este preotul unui centru de reeducație al minorilor și a peste 1000 de deținuți din Penitenciarul Găești, județul Dâmbovița. Dacă legătura dintre oameni și Dumnezeu este preotul, atunci în mod sigur "Nefericirea" această carte de versuri religioase, este puntea care duce sufletul cititorului de la zbucium și spasmele cotidiene, la fericiere și seninătate.

MARINELA GAVRILEI
Foto MIRELA POPA

LUMINA SI SPERANTA

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE SI INFORMARE

Anul I ◇ nr. 6-8 ◇ august-octombrie 1996
Editată de CENTRUL DE REEDUCERE GĂEȘTI

O ZI DE NEUFRAT

Luni 3 iunie a.c. de Sfânta Treime cea de-a două zi după Pogorârea Duhului Sfânt, la Centrul de Reeducare Găești, a avut loc o dublă aniversare. Este vorba de lansarea a două cărți, foarte importante și de mare folos pentru lumea din sistemul penitenciar și anume: "Psihologie Penitenciară" autor Colonel Dr. Gheorghe Florian și respectiv "Sfânta Scriptură Povestită" autor Prolosinghel Olivian Pop.

Cuvântul de bun venit adresat participanților în clubul Centrului de Reeducare (sala fiind plină până la refuz), a fost rostit de directorul Centrului, colonelul ION GÂRLEANU, care a spus:

"Astazi în unitatea noastră au loc două evenimente deosebite. Importanța acestora vine atât din conținutul lor cât și din cunoașterea celor două personalități - care sunt autorii celor două cărți ce vor fi lansate astăzi și anume "PSIHOLOGIA PENITENCIARĂ" scrisă de domnul colonel doctor Gheorghe Florian din cadrul DGP și "SFÂNTA SCRIPTURĂ POVESTITĂ" scrisă de protosinghelul Olivian Pop, preotul unității noastre.

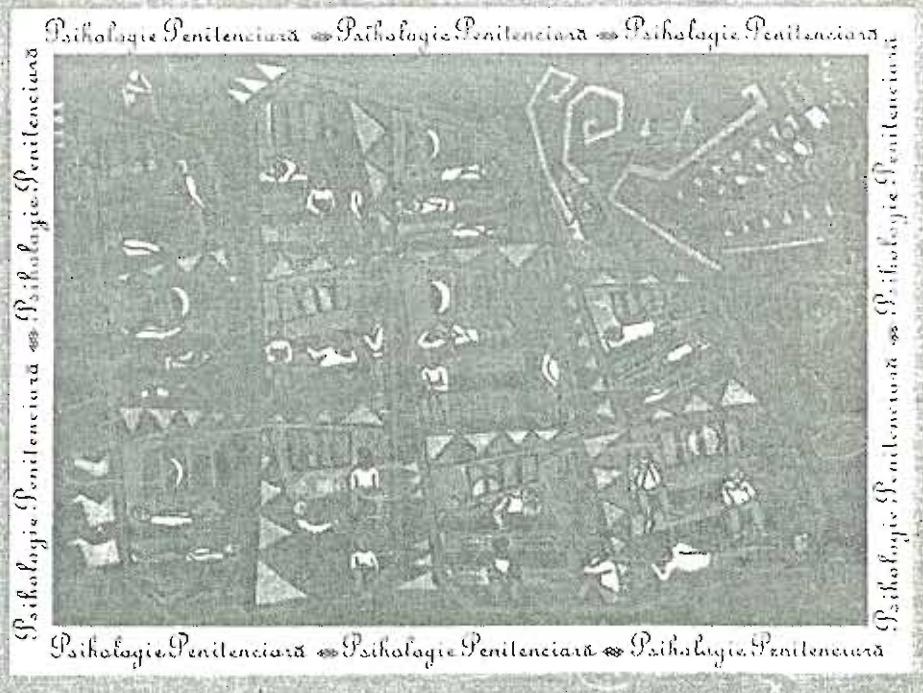
Voi începe cu prezentarea cărții domnului colonel doctor Gheorghe Florian apărută în editura "OSCAR PRINT BUCUREȘTI 1996", cuprinzând 304 pagini.

I. Cu cei 20 de ani în domeniu psihologic în sistemul penitenciar românesc cu imens curaj de a se introduce în "porțile unei închisori" în noiembrie 1975, pentru a se face util instituției, după o lună de zile

Dr. GHEORGHE FLORIAN

PSIHOLOGIE PENITENCIARĂ

OSCAR PRINT

petrecute în "Forul Jilava", după experiența în drept, criminologie, sociologie, pedagogie, etică și filozofie, autorul cărții "PSIHOLOGIA PENITENCIARĂ" domnul Gheorghe Florian ne introduce în "universul așteptării închise - în penitenciarul care invită la meditație asupra conduitei umane.

Autorul pătrunde în universul fascinant și revoluționar al penitenciarului sub coordonatele

unghiului imploziei psihologice", punând în evidență realități socio-culturale și politice, psihologie aplicată în domeniul penitenciar devine explozivă prin constatărilor ei".

Carnea este structurală în 12 capítole, 13 anexe. Recomandarea nr. R (87), adoptată de Comitetul Ministrilor Consiliului European la 12 februarie 1987.

Particularitățile investigațiilor

psiho-sociale în penitenciare, spațiul de viață din penitenciar, problematica psihologică a universului penitenciar, psihologia primei pedepse și recidive sunt câteva capitoare care reflectă cazuri de studiu și meditație, umanizarea penalității, problema readaptării sociale.

Sunt analizate și investigate grupuri de deținuți, viața lor psihologică, reacțiile în diverse situații.

Privarea de libertate în mediul penitenciar constituie o situație deosebită cu amplă rezonanță în mediul de viață.

Se trag concluzii privind normele și valorile informale în mediul penitenciar, modalități de interiorizare a acestora precum și caracteristicile sistemului de norme din sistemul de detenție.

Remarcăm în această lucrare un Cuestionar, prin care se evaluatează starea de sănătate morală a deținutilor anexa 1, pagina 160, reprezentarea de sine, percepția muncii, atitudinea față de viitor la pagina 161, lista de valori și modul de operationalizare a acestora (pag. 176, despre minorii internați în centrele de reeducație - la pag. 179 - anexa 3) și a.m.d

Autorul analizează fenomenul de infracționalitate, structura personalității, raport individ - societate, relațiile interpersonale, precum și mecanismele psihologice și psihosociale definitorii în locurile de detenție.

Ceea ce l-au tulburat mai mult pe autor au fost mai mulți "detinuirile oamenilor care ajungeau la închisori" urmărind în general dereglerarea de personalitate.

Acumulările teoretice din anii studenției, apoi vizionarea amplă dobândită în cei peste 20 de ani în sistemul penitenciar au contribuit la edilarea acestei cărți - care este de fapt leza de doctoral a domnului colonel Gheorghe Florian.

Cartea "Psihologie Penitenciară", este deosebit de utilă atât pentru colegii din domeniu, cât și pentru oamenii care nu au tangență cu sistemul penitenciar, care o vor lectura - de asemenea pentru foștii deținuți.

Acceașă carte cu maximum simbul răspunderii, fiind foarte bine documentată la care autorul a folosit 134 lucrări drept bibliografie selecțivă - înscrindu-se ca un document de mare valoare în ceea ce privește studiile și cercetările în domeniul psihologiei penitenciare.

II Cea de-a doua carte care se lansează astăzi este "SFÂNTA SCRIPTURĂ POVESTITĂ" scrisă de proetul unității noastre Olivian Pop și editată de Centrul de Reeducare Găiești.

Sfânta Scriptură este o adunare de cărți, scrise de oameni sfinti sub influența Duhului Sfânt. Cărțile Sfintei Scripturi au fost scrise într-un răslimp de aproape 1.500 de ani, începând cu Moise - 1.400 înainte de Hristos și terminând cu Sfântul Ioan Evangelistul care a scris Apocalipsa.

Sfânta Scriptură este formală din vechiul și nouul testament. Cuvântul testament înseamnă

legătura dintre Dumnezeu și om. Sfânta Scriptură poate fi înțeleasă de credinciosul, călitor obișnuit, acesta scoțând în evidență rolul însemnat pe care-l are în viața oamenilor, dar mai ales a deținuților și minorilor care încep să-l caute pe Dumnezeu și sunt dornici de a cunoaște cel mai mult despre El și învățatura Sa.

Cartea "Sfânta Scriptură Povestită" prefațată de domnul General de brigadă Ioan Chiș, șeful DGP care printre altele spunea: *Fiecare om bun sau rău, credincios sau mai puțin credincios, stăpânit de virtuți sau stăpânit de palimi este creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și este fiul Său, indiferent care ar fi locul sau starea sa. Biserica noastră strămășească are misiunea și cheinarea de a ține învățurile lui Hristos în forma lor nealărată și de a le predica fiilor Săi duhovnicești, și mai ales celor care au căzut în robia păcalului, care au greșit față de semenii lor.*

Așadar suntem încrezîntăți că cei care vor căuta această lucrare vor găsi în paginile ei părți importante din descoperirea făcută de Dumnezeu pentru cei aleși și plăcuți Lui."

Felicităm pe cei doi autori și totodată te mulțumim că ne-au prilejuit o asemenea bucurie, mai ales când astăzi prăznuim Sfânta Treime, cea de-a doua zi după Rusalii.

Deci iată că, Duhul Sfânt, care i-a călăuzit pe cei doi autori, Colonel doctor Gheorghe Florian și prosinghetul Olivian Pop să scrie lucrările îi ocrotește și astăzi când prezintă munca și osteneala dânsilor.

Emoționat majorul CONSTANTIN RĂDULESCU, a continuat spusele antivorbitorului său zicând:

"Penitenciarul este o lume în permanență implozie psihologică,

coordonatele de existență sunt crima, eșecul stresul, disperarea și neputința ne spune autorul lucrării "Psihologie Penitenciară" Colonel doctor GHEORGHE FLORIAN.

Într-adevăr, penitenciarul este o lume aparte. Ca ofițer de penitenciar (deși sunt tânăr) cunosc foarte multe din tainele lui, pentru că am lucrat direct cu deținuții și mai ales cu acei deținuți "problemă".

Deținutul este specia de om care mereu se plângă, folosind orice prilej pentru aceasta.

Privarea de libertate, în mediul penitenciar, pentru un om, constituie o situație deosebită, cu amplă rezonanță în mediul său de viață atât pe durata detenției cât și după aceea, în libertate. Atâtă timp cât individul se află în locul de detenție, între oameni care asemenea lui au comis fapte antisociale, dificultățile cele mai mari sunt localizate în relațiile cu cei din jur. Marea majoritate a deținuților nu-și recunosc fapta săvârșită, ba mai mult consideră că pedeapsa nu este pe măsura faptei și o apreciază ca fiind prea aspră.

Posibilitățile educative într-un penitenciar, sunt conditionate de factorii căror acțiune este greu de contracarați. Moralitatea majorității deținuților relevă o contradicție între conștiința lor morală și manifestările morale.

Mediul penitenciar nu permite întotdeauna o exteriorizare atență din partea deținuților. Raporturile dintre indivizi în mediul penitenciar, fac acestea să fie determinate de interese materiale imediate care attereză ambianța moraltă în cadrul colectivului de deținuți. Deci iată că cu greu poate fi vorba de existența sau menținerea unor deținuți cu atitudini exemplare pentru restul condamnaților.

Ceea ce ar putea duce la transformarea mentalității deținuților, este nevoie de reconstruire a unui sistem de roluri funcțional, în paralel cu activarea încrederei în sine, în viitor, cu corectarea atitudii față de muncă, de lege și pe deapsă.

Lucrarea domnului Colonel Dr. Florian Gheorghe "Psihologie Penitenciară" este binevenită pentru noi toți, cei care lucram în mediul penitenciar. Cartea ne deschide calea spre un orizont de cunoaștere, mai larg a individului condamnat și ne arată că penitenciarul ca instituție, oferă motive de optimism pentru deseori prilejuiesc experiențe autentice umane, în care cel puțin pentru deținuți, lumea valorilor este repusă în ordinea sa firească.

Psihologul și psihologia, nu vor putea niciodată rezolva problemele individului ce face obiectul detenției fără sprijin și ajutor.

Ajutorul îl putem da noi cei care lucram direcl cu deținutul, dar un rol mai eficace în procesul de resocializare a deținuților îl are și religia, prin reprezentantul ei, preotul care într-un penitenciar are datoria de a cultiva și dezvoltă în inimile deținuților, pe toată perioada detenției, sentimente creștinești, ca astfel după terminarea pedepsei și ei să fie îndreptăți moralicește și să fie pe tot parcursul vieții oameni buni și cinstiți.

Pentru a realiza acest deziderat, preotul e celor a vizita că mai des pe condamnați, a să de vorbă cu ei, arătându-le bunăvoie și dragoste creștinească. Va asculta cu răbdare plângerile lor, ferindu-se de a le face imputări. Va căuta în permanent ca preot să afle vina pentru care sunt condamnați, dar și împrejurările interne (suflarești) și externe, în care au săvârșit păcatul: silindu-se a

păstra în adâncul sufletului lor spre a le cunoaște predispozițiile și dacă regrăea sincer ori nu, faptele lor sau că părerea de rău o au numai pentru pierderea libertății. Acest lucru, îl face mereu preotul unității noastre, părintele Prosinghel Olivian Pop., care la orice oră din zi și din noapte îl găsești printre minori și deținuți, stând de vorbă cu ei și îndemnându-i la răbdare, credință și dragoste. Din această dragoste pe care o cultivă nu numai printre deli nuți și minori dar și printre noi, printre cadre, a dat la lumina tiparului, pe lângă cele 34 de lucrări deja recenzate, cîlile și păstrate în biblioteci de oameni dornici de cultură, cea de-a 35 - a intitulată "Sfânta Scriptură Povestită" prefațată de domnul General de brigadă Ioan Chiș, șeful Direcției Generale a Penitenciarelor din România, carte ce ne ajută pe toți să înțelegem că orice ființă umană poate să fie recuperată arătându-i-se dragoste pe care Dumnezeu o are pentru fiecare dintre noi și aducându-i-se în suflul lumina și puterea cuvântului dumnezeiesc.

Doi oameni, cu două protesi diferite, dar care caută, fiecare prin mijloace-i proprii să schimbe viața unor oameni care au greșit față de om și de societate, se întâlnesc astăzi aici lansând cele două cărți scrise de domniile lor, care cu siguranță ne vor ajuta pe noi toți să găsim calea cea bună de a-i ajuta pe deținuții ce-i avem în grijă, să nu mai persiste în păcat și să nu mai greșească.

În continuare căpitanul VALENTIN VALLI GEORGESCU s-a adresat autorilor cărților, invitaților și colegilor din sală spunând:

"Participăm astăzi la două evenimente deosebite:

lansarea cărții cunoscutului psiholog colonel doctor Gheorghe Florian apărută la editura "Oscar

"Print București 1996" intitulată "Psihologia Penitenciară" și cea de a doua lucrare a preotului Olivian Pop intitulată "Sfânta Scriptură Povestită" editată de C.R. Găești în 1996, prefațată de d-nul General de brigadă Ioan Chiș, șeful D.G.P. din România.

Într-unul din capitolele cărții "Psihologia Penitenciară" a autorului spune: "Activitatea de reeducație a celor care au încălcat prevederile legilor și a normelor de conviețuire socială, presupune din partea personalului cunoștințe profundate de psihologie. Prin loială activitatea sa personalul trebuie să faciliteze apropierea de el a deținutului sau minorului, să stabilească relația dintre infracțiune și constantele personalității acestuia, să pregătească terenul unei noi raportări la valorile sociale după execuțarea pedepsiei".

Deci iată că prin cele spuse de autor putem constata că fiecare dintre noi, pentru atingerea acestor obiective avem nevoie de calități psihologice deosebite. Lucrarea mai sus amintită ne poate fi un îndreptar, ne poate fi un ghid pentru munca noastră atât de dificilă și de grecă în sistemul penitenciar; însă aici trebuie avut în vedere că cel care se ocupă de educație să aibă o conduită aleasă despre lume și viață și despre sistemul social pe care îl reprezintă și mai mult trebuie să aibă o capacitate maximă de a înțelege cadrul intern al subiectului.

Ca o completare a lucrării domnului colonel doctor Gheorghe Florian, vine preotul unității noastre cu lucrarea "Sfânta Scriptură povestită", o carte de mare folos atât pentru noi cât și pentru deținuți și minori, pentru că în ea găsim povestile pe scurt, tratate temele pe care le prezintă în principiu Sfânta Scriptură în ansamblul ei.

Sfânta Scriptură este greu de înțeles pentru omul de rând și tocmai de aceea părintele scriitor Olivian Pop, vine prin lucrarea ce astăzi se lansează să ne ajute să înțelegem mai bine tainele acestei "Cărți a Cărților".

Suntem bucuroși cu toții că unitatea noastră este gazda acestor două evenimente și că într-adevăr C.R. Găești a devenit și un centru de cultură și spiritualitate românească."

Psihologul ADRIAN VULPES-CU, un om de o cultură vastă, a opinat spunând:

"În acest sfârșit de secol, cei chemați să se ocupe de prevenirea infracțiunilor și de tratamentul delincvenților se află încă în fața unei mari dileme: "tratamentul delincvenților în închisori sau fără închisori ori în afara lor".

"NU există îndoială că în urma industrializării și urbanizării a schimbărilor tehnice rapide care a avut drept rezultat dislocarea instituțiilor sociale ca familia clanul și colectivitatea se pare că închisoarea a fost pusă la contribuție în mod excesiv în cea mai mare parte a țărilor dezvoltate și a celor în curs de dezvoltare".

Iată de ce în această perioadă a marilor dileme, mai mult sau mai puțin tranzitorii, apariția lucrării domnului psiholog doctor Gheorghe Florian, marchează forma de manifestare lucidă a specialistului pus față în față cu dihotomiile societății contemporane.

Apare odată cu această lucrare nu doar un studiu de psihologie penitenciară, ci o fenomenologie penitenciară, și poate chiar mai mult o filozofie a sistemului penitenciar, aşa cum minunat afirmă autorul "sistemul penitenciar progresează dacă prograsează filozofia sa".

"Fenomenologia penitenciară

se prezintă, specialistului în probleme umane ca un întreg ce solicită rezolvări globale și într-o perspectivă de lungă durată: tot ceea ce se întâmplă astăzi este un spectacol permanent în care loți - personal și deținuți sunt în același timp și actori și spectatori, marcați profund de faptul că sunt într-un univers al aşteptării închise, în care marea supliciu este timpul".

Actori și spectatori în același timp, atât comandanțul cât și specialistul sunt, afirma autorul vulnerabil "comandanțul pentru că are în acută nevoie să se reflecte într-o personalitate comprehensivă, iar specialistul pentru că își cunoaște limitele în a-l ajuta pe celălalt.

Penitenciarul - această lume lipsită de dragoste dar care năzuiește cu disperare spre dragoste - este analizată în complexitatea relațiilor ce se stabilesc între cele două categorii aflate de o parte și de celălalt a aceleiași grății: condamnați și specialisti.

Se deschide credem cu această lucrare și calea studierii nu numai a problemelor condamnaților ci și a celor care "oameni liberi fiind" lucrează în medii închise, în medii cu toxicitate psihoculturală deosebită amintind parcă de faptul că nu există după opinia kantiană decât două lucruri cu adevărat importante: "cerul înstelat deasupra noastră și legea morală din noi".

Cu o experiență de peste 20 de ani în fenomenologia penitenciară autorul analizează și problemele cu care se confruntă personalul din sistemul penitenciar - după foarte mult timp când prin tot ceea ce se scria despre instituția penitenciară - se părea că numai deținuții sunt cei care au probleme, numai ei sunt afectați de crize și tranziții, numai ei au probleme

psihice și comportamentale.

Actori și spectatori, condamnați și specialisti sunt puși în prezent în fața mult discutatei "reforme penitenciare" reformă care nu va putea începe decât după schimbarea relațiilor dintre gardieni și deținuți, odată cu trecerea de la frică și ostilitate la educare și ajutor."

O societate poate fi cunoscută și prin închisorile sale, iar închisorile devin instituții numai prin personalul care lucrează în ele.

Discipol al domnului psiholog doctor Gheorghe Florian cu ani în urmă când m-am angajat ca specialist în acest sistem am fost marcat de unul dintre primele sfaturi ale domniei sale: specialistul din penitenciar trebuie să gândească și să-și imagineze permanent următorul "pas comportamental" al celui altădată în detinție.

De aceea în încheiere permit-i să lacărcierea faptului că lucrarea profesorului meu de Filozofie a sistemului penitenciar îmi apare asemenea autoportretului filozofic al lui Camil Petrescu:

"Ei sunt dintre acei,
Cu ochi halucinați
Cu sufletul mărit
Căci au văzut idei."

A luat apoi cuvântul căpitanul NICOLAE MARIN, care a spus:

"Peste tot în lume apariția unei cărți este un motiv de bucurie, datorită faptului că acolo unde apar cărți există și cititori dormici să le răsfoiască și să învețe din înțelepciunea strânsă în paginile lor.

Astăzi, aici, la Centrul de Reducere Găești, avem un dublu motiv de bucurie, prin lansarea a două cărți simultan.

Autorii acestor cărți își cunosc bine domeniul lor de activitate, fiind fiecare dintre ei binecunoscut de o mare parte a publicului prezent

în sală.

Cele două cărți sunt "Psihologie Penitenciară" scrisă de dr. col. dr. Gheorghe Florian și "Sfânta Scriptură Povestită" scrisă de preotul Olivian Pop.

Munca în domeniul penitenciar fiind dificilă ajutorul primul prin aceste două cărți este foarte important. "Psihologia Penitenciară" dezvăluie resurse ascunse ale psihicului uman și transformările care intervin în timpul detinției, fiind de un mare folos în munca de reeducație mai ales a minorilor. Cunoscând modul de gândire a micilor delincvenți procesul de școlarizare se poate desfășura mult mai ușor și cu rezultate mult mai bune.

Părintele Olivian Pop, prin carteaua domniei sale, oferă hrana spirituală de care are nevoie orice individ. Sperăm că prin lecțurile acesteia, resursele intime ale celor care suferă pedeapsa privată de liberate să fie mișcate și să îndemne să se schimbe și să-și trăiască viața cinstit și corect.

Este mișcător gestul acestor doi autori care încearcă fiecare în domeniul său să își ajute semenii sperând că mai loți putenii buni, mai iertători și mult mai bine pregătiți pentru a face față dificultăților vieții.

În încheiere nu pot decât să le mulțumesc acestor distinși oameni, de o aleasă cultură care ne fac să credem în continuare că viața poate fi controlată și trăită în mod exemplar."

Fiind prezent în sală Tânărul Locotenent NICOLAE ROMEO, absolvent al Facultății de Psihologie, student al autorului cărții "Psihologie Penitenciară" col. Dr. GHEORGHE FLORIAN, a luat cuvântul spunând:

"Astăzi avem marea sansă ca printre noi să se afle domnul col. dr. Gheorghe Florian și

protosinghelul Olivian Pop autorii a două cărți care credem că vor fi îndelung citite și studiate.

Utilitatea acestor cărți în domeniul penitenciar și faptul că acești doi oameni sunt colegii noștri ne fac să ne simțim mândri că participăm la acest eveniment.

Domnul col. dr. Gheorghe Florian a strâns în această lucrare peste 20 de ani de experiență în domeniul psihologiei penitenciare. Din studiile dumnealui se poate învăța foarte multe lucruri, multe dintre ele nefiind sesizate decât de ochiul specialistului.

Munca cu delințul este dificilă deoarece implică relația direclă zi de zi. Această carte ne oferă o perspectivă, psihologică pe baza căreia putem să ne facem munca foarte eficient.

Cartea protosinghelului Olivian Pop intră în categoria lucrărilor cu valențe educative - spirituale. Studiul Sfintei Scripturi fiind necesar oricărui bun creștin. Pentru deținut, cred că va fi o călăuză care să-l aducă pe calea cea bună, pe drumul spre lumină.

Domnilor autori dați-mi văd că în numele meu și a colectivului din care fac parte să vă urez multă sănătate și putere de muncă.

Să ne întâljiți!

În aplauzele participanților la manifestare, a luat apoi cuvântul înimoasa profesoară MARIA DASCĂLĂU care a arătat că:

"La fel ca și ziua de 18 aprilie 1996, aceea zi neobișnuită pentru Centrul de Reducere Găești, ... în care a avut loc lansarea cărții: "Cuvântul care zidește "carte semănătoare de un om de suflet, slujitor al altarului - preotul unității noastre - scriitor, poet și eseist - protosinghelul Olivian Pop... ziua de azi e o zi, e bucurie, o zi însoțită, zi în care avem în mijlocul nostru pe un mare cunoșător a sistemului penitenciar românesc, care împ

de două decenii în instituția penitenciară a constatat că, înțelegerea acestei instituții și a oamenilor care o populează, au aplicat abordări venind dinspre psihologie, drept, criminologie, psihiatrie, sociologie, pedagogie și nu în ultimul rând, dinspre elică și filozofie.

Plecând de la ideea că penitenciarul, înainte de a fi o instituție juridică este un construct psihologic și că închisoarea este o "instituție care nu numai că generalizează dar și resocializează, cartea "Psihologie Penitenciară" editată de Editura Oscar Print - ediție specializată doar în apariții de valoare, este o lucrare care a apărut prin strădania autorului și a pasionalului colonel doctor Gheorghe Florian.

Considerată lapidar și inspirată "ca arta de a vindeca prin folosirea dialogului ca mijloc psihologic", cartea suscita interesul fiind apreciată de specialiștii din penitenciar ca o utilă contribuție la cunoașterea pe baze științifice, psihopedagogice a fenomenului de inadaptare în general și a delincvenției în special.

Lucrarea este în primul rând, aşa cum afirmă autorul, o cercetare care descrie orizonturi și învață la înțelegerea profundă a mecanismelor psihologice, a evenimentelor și realităților proprii unui loc de destindere.

Definind penitenciarul ca o lume lipsită de dragoste, dar care năzuiește cu disperare spre dragoste autorul afirmă că "penitenciarul invită pe specialistul în probleme umane care te apropiște, să înțeleagă profund dimensiunea filozofică a vieții din închisoare".

Este cunoscut faptul că, aşa cum afirmă autorul, a fi psiholog în penitenciar, este mai dificil decât în alte locuri.: ne putem apropia de mediul carceral în două ipostaze

întelectuale: cea de moralist, care meditează condiția umană și ca a profesionistului expert care dorește să înțeleagă și să ordoneze.

Dorim sincer să mulțumim domnului colonel doctor GHEORGHE FLORIAN pentru înțelegerea și atenția acordată problematicii căl și pentru ajutorul oferit cu comprehensiune și noblețe cercetării științifice și realizării acestei lucrări, care va deveni "cartea noastră de căpătăi" în procesul de cunoaștere al delincvențului. Salutăm cu deosebită satisfacție continua intensificare și diversificare a preocupărilor educative în cadrul DGP și a Ministerului de Interni și cerem sprijinul, în măsura în care se poate, să ne ajutați, domnule colonel, cu alte materiale privind formele și metodele recuperării minorului inadaptat și de ce nu, dacă se poate, o "psihologie a minorilor delincvenți"

În numele tuturor cadrelor didactice și a tuturor cadrelor din unitate vă mulțumim încă o dată, domnule colonel pentru că ați venit în mijlocul nostru, vă dorim multă sănătate și putere de muncă.

Nu pot să încheie fără să aducem mii de mulțuniiri acestui om al harului divin, circumscris unui spațiu sacru - Olivian Pop - părintele menit a veseli în lume biruința care-și dă osleneala pentru credincioși, aşa cum afirmă Domnia Sa: "sunți fiu al Iahui după duh și fiu al neamului românesc după Irup, rugător pentru loală lumea."

Profesorul PETRE PETRE stăpânit de emoții a spus:

"Într-adevăr participăm la momente de sărbătoare într-o zi de sărbătoare religioasă (Sfânta Treime, Rusaliile).

Suntem marilorii lansării a două cărți diferite ca tematică, una mai importantă decât cealaltă.

Nu-mi propun să analizez, nici

să trag concluzii, ambele depășesc cu mult volumul meu de cunoștințe și deci din ambele am dă învățat.

Referitor la carte "Psihologie Penitenciară" a domnului colonel Gh. Florian, mi-aș permite câteva remarcă (sau observații dacă vrei).

Carte abordează (și lămurește în mare măsură) multiple probleme specifice lumii penitenciarelor.

Mi se pare destul de interesantele coordonatele filozofice, psihologice și sociale în încercarea de a lămuri fenomenul abaterilor de orice natură.

Dă asemenea numeroasele sondaje cu o gamă largă de întrebări scot în evidență caracteristicile variate și complexe ale naturii umane în cadrul sistemului penitenciar.

Prinț ar fi fost necesar și mai interesant pentru noi un studiu mai amănunțit despre adăvărurile cauze ale criminalității comparativă această în anumite etape.

Sigur ar fi fost foarte instructiv pentru noi un capitol cu șansele reeducației, resocializării, fapt care ar fi întărit credința noastră în activitatea de zi cu zi.

Gândidu-mă la experiența pe care o are d-l colonel Gh. Florian, mi-aș permite să-i sugerez un studiu comparativ asupra sistemelor de reeducație de la noi și din alte țări europene ceea ce ne-ar permite să ne îmbogățim experiența.

În ce privește ce de-a doua carte "Sfânta Scriptură Povestită" a părintelui protosinghel Olivian Pop, aș spune mai întâi că este foarte necesară în primul rând pentru tineretul nostru.

După ce peste o jumătate de secol am fost îndepărtați de credință în Dumnezeu, în ultimii ani au început să apară Bibliele, am început să ne apropiem, uneori cu timiditate, de Cel care a fost

mereu în preajma noastră.

Au început să apară multe cărți religioase aparținând unor secte, fapt care derulează în mare măsură tineretul nostru.

Cu mult talent părințele Olivian Pop reușește, precum Creangă odinioară cu manualele școlare să facă Biblia mult mai accesibilă pentru toti învățății.

Pentru unii dintre noi carte este oarecum o surpriză, dar când ați am că părințele are o activitate scriitoarească și publicistică destul de bogată nouitatea constă doar în faptul că lansarea se face la noi în școală.

Ne bucurăm de noua apariție dar ne bucurăm mai mult de atașamentul duminealui pentru problemele noastre, de implicarea susținută în ale noastre (se înțelege și ale elevilor), ne bucurăm în sfârșit, că ne este coleg.

Le dorim, celor doi autori la mai multe cărți și implicit succese!"

A mai lual cuvântul și domnul profesor ADRIAN RĂDULESCU, care a arătat: "nici nu se poate un lucru mai bun și mai învins ca doi oameni de profesii diferite, dar care s-au dăruit oamenilor și suflatului lor, să îi găsim astăzi împreună lansându-și cele două lucrări: "Psihologie Penitenciară" și "Sfânta Scriptură Povestită", după care domnul învățător EMILIAN TARBĂ a spus:

"Avem deosebită bucurie de a lansa în unitatea noastră lucrarea, "Psihologie Penitenciară" autor colonel doctor Florian Gheorghe și a lucrării "Sfânta Scriptură povestită" autor protosinghel Olivian Pop.

Orice eveniment sau act de cultură dintr-o unitate cu specific ca al nostru din sistemul penitenciar, urmărește o mare bucurie pentru că într-adevăr aceste unități își regăsesc locul în tradiția neamului nostru românesc

dă și al întregii lumi.

Mă voi referi în câteva cuvinte la lucrarea distinsului om de cultură și psiholog doctor Florian Gheorghe. A fost primită cu mare bucurie și satisfacție de către toți salariații unității noastre, având de-acum un adevarat ghid de "psihologie penitenciară".

Penitenciarul este un mediu de viață tipic pentru personalitatea umană. Juridicul, nu poate explica integral fenomenologia umană penitenciară, din cauza condițiilor materiale în penitenciar deținuții sunt percepți și devin victime. Neica spunea: "Oamenii te iartă dacă faci crime, dar nu te iartă dacă ești fericit".

În concepția psihologului și omului de știință Gheorghe Florian "Închisoarea nu este și nu va putea fi niciodată un cadru adecvat dezvoltării personalității, dar ea ne ajută să înțelegem conținutul umană și în ipostaza de detinut, căci nimic nu are rost dacă nu preluăm omul și nu-i construim o lume pe măsură". Există o măreție a înținderii umane ce trebuia afirmață intelectuală. Michel Foucault spunea înainte de a mori: "Dar pentru ce un om nu poate face din viață să operă de artă? Pentru ce această rampă, această casă poale și un obiect de artă și viața mea nu?"

De la spusele marelui gânditor francez trec la prezentarea celei de-a doua lucrări intitulată "Sfânta Scriptură Povestită", autor protosinghel Olivian Pop.

Printre principiile de bază ale activității penitenciare, stă și preocuparea de a aplica (minorilor și deținuților) un tratament pozitiv și uman, imparțial și fără nici o discriminare față de rasă, sex, limbă, statut social, origine națională sau socială, respectând convingerile religioase și preceptele morale ale grupului căruia le aparțin.

Apariția lucrărilor părintelui Olivian Pop, autor a încă 34 de lucrări, membru titular al Societății Scriitorilor Români încă din anul 1993, nu face altceva de cât să completeze literatura religioasă și să redea cîtilorului un rezumat al Sfintei Scripturi care este mai greu înțeleasă de către cei ce vor să o citească.

Asemenea gânduri l-au îndemnat pe autor să considere că un început de drum duhovnicesc este chemat să-l prilejuiască și editarea acestei antologii de texte biblice, povestile care în vremea nu demult apusă a reușit să aducă în sufletele multora lumină și puterea cuvântului dumnezeiesc.

Cartea este editată de centrul nostru de reeducare și prefațată de domnul General de brigadă Ioan Chiș - șeful Direcției Generale a Penitenciarelor din România, care în încheiere a spus: "Dorim celor care vor căuta hrana spirituală în paginile ei, să ajungă să înțeleagă nu numai cu mintea ci și cu inimă, că la temelia acestei lumi, a întregii existențe atât de zbuciumate, slă iubirea veșnică, desăvârșită și atotputernică a lui Dumnezeu Tatăl și a Fiului Său, Mântuitorului nostru Isus Hristos". Fie dar....

În încheiere a vorbit autorul cărții "Sfânta Scriptură Povestită", Protosinghelul OLIVIAN POP, care a arătat:

"Dintre toate cărțile nici una nu vorbește mai frumos, mai mișcător, mai temeinic și mai adânc către sufletul omului decât Sfânta Scriptură. Această carte a adus cea mai mare mângâiere, s-a răspândit și a fost cîtită cel mai mult; este cea mai cunoscută și vorbește deopotrivă tuturor" ne spune domnul general de brigadă Ioan Chiș șeful penitenciarelor din România în prefața cărții scrise de modesta mea .... intitulată "Sfânta Scriptură Povestită".

Într-adevăr cîtilrea ne va da curajul și puterea de a ne analiza sufletul și de a ne privi în oglinda interioară reprezentată de conștiința fiecărui dintre noi.

Biserica noastră strămoșească are misiunea și chemarea de a ține învățările lui Hristos în forma lor nealterată și de a le predica fiilor săi duhovnicești și mai ales celor care au căzut în robia păcatului, care au greșit față de semenii lor" ne spune și domnul colonel Ion Gărleanu în cuvântul său.

Nădăjduim că "Sfânta Scriptură Povestită" va fi de un real folos pentru credinciosii noștri, care dintr-un motiv sau altul, nu pot răsfoi paginile întregii Sfintei Scripturi mai ales în vremurile de azi, când pe toate căile și cu toale mijloacele se caută să se distrugă învățatura adevăratei biserici strămoșești și când omul este înclinat să creadă orice și de la oricine, după o perioadă atât de lungă de necunoaștere și ateism abandonând dogmele și învățatura adevăratei Biserici și de multe ori apucând căile greșite ale altor credințe.

Mulțumesc și pe această cale, domnului generel pentru bunăvoiețea arătată de a-mi prefața cartea, domnului colonel Ion Gărleanu pentru dragostea arătată permanent față de cultură și oamenii scrisului fiind el însuși un scriitor și redactor. Mulțumesc apoi, tuturor, antivorbitorilor, pentru aprecierile făcute la lucrarea mea și pentru dragostea cu care sunt mereu înconjurați.

Călăuziți de Sfânta Biserică să ne apropiem cu pietate de bogăția duhovnicescă a Sfintei Scripturi să ne hrănim și să ne întărim prin cuvântului adevăratului Dumnezeu spre mântuirea noastră, și apoi a lual cuvântul Colonelul dr. GHEORGHE FLORIAN, autorul cărții "Psihologie Penitenciарă",

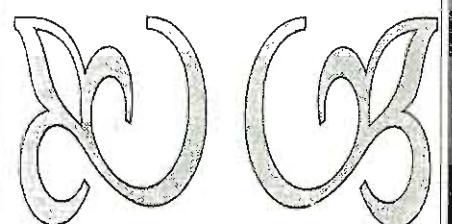
care printre altele a spus: "Poate această carte va fi cîtită și de oamenii care au fost deținuți în închisorile românești în ultimii 20 de ani: m-aș bucura să creadă în efortul meu sincer de a-i ajuta și înțelege și chiar dacă pentru mulți dintre ei trecerea prin închinare a fost o experiență unică în viață și uitată repede, trebuie să căutăm soluții ca din ce în ce mai puțini să le calce pragul".

Gazda acestor manifestări Colonelul Ion Gărleanu a mulțumit Domnului Colonel Dr. Gheorghe Florian pentru bunăvoiețea avută de a accepta invitația cadrelor de la Centrul de Reeducare Găești, de a-și răpi din timpul său prețios și de a veni la Găești pentru a-și lansa cătea "Psihologie Penitenciарă." Totodată a mulțumit părintelui prosinghel Olivian Pop, autorul cărții, "Sfânta Scriptură Povestită" spunând că "prin tipărire unor lucrări părintele Olivian, ne va da prilejul să avem asemenea manifestări culturale, ce ne fac onoare și mare cinstă", după care a mulțumit tuturor celor prezenti în sală; cadre militare, profesori, educatori, maiștri și celorlați invitați.

La această frumoasă manifestare a fost prezent și postul de televiziune ANTENA I București și numerosi reporteri și ziaristi care au ținut să consemneze evenimentul.

A avut loc apoi o agapă, unde s-au purtat diferite discuții cu caracter educativ și nu numai.

*Căpitan
NICOLAE MARIN*

pog. 6. U

Vidavka

Tel.
(013) 34-01
Telex:
(013) 46-447

ANUL LI (2733) SERIE NOUĂ NR 33 SÂMBĂTĂ 17 AUGUST 1996 FONDATĂ LA 1945 — PREȚUL 1 DINAR

Triplă lansare de carte

A treia lansare de carte a prilejuit-o volumul de versuri »Ljudske patnje«, (»Omeneștile suferințe«) tradus în limba sârbă, a protosinghelului Octavian Pop (Olivian Bindiu), stabilit în prezent la Băiești, România. Cartea respectivă a apărut, în traducerea lui Milutin Stevan Pejić, la Editura »Mirton« din Timișoara (1996) și despre ea a vorbit Veronica Balaj, redactor la Radio Timișoara, iar Lințu Tămaș a citit poezii din volum. Despre o altă carte a lui Octavian Pop — »Cunoașterea copilului cu nevoi speciale«, a vorbit redactorul Emilian Tarbă de la redacția revistei »Lumină și speranță« din Găiești, România. Puncte de reper în decodarea poemelor »Omeneștile suferințe«, tradus în limba sârbă, și »Glas spre cer«, tradus în limba engleză, ne-a oferit profesoara Doina Drăgan, director la revista literară »Heliopolis« din Timișoara, iar Vasile Barbu a vorbit despre personalitatea protosinghelului Octavian Pop, de altfel redactor-șef la revista »Heliopolis«. Domnia sa a fost proclamat primul membru de onoare al Filialei C.R.I. din Uzdin pe lângă faptul că deja demult este membru de onoare al S.L.A. »Tibiscus«. Protosinghelul Olivian Pop și profesoara Doina Drăgan au înmânat apoi, din partea revistei »Heliopolis«, premii lui Gheorghe Lifa pentru cartea »Contribuții la monografia folclorului din Uzdin (Ed. »Tibiscus« — Uzdin și Editura Mănăstirii Izvorul Miron« din Românești, România), și lui Ionel Stoîț pentru volumul de versuri »Din vremuri uitate« (Ed. »Tibiscus«) și diplome de merit lui Florin Tăran, S.L.A. »Tibiscus«, Anicica Barbu, Eugen Boieru și revistei »Scârpinatul«.

Din versurile lor au citit membrii S.L.A. »Tibiscus« și oaspeții lor: Valeriu Grosu, Anișoara Almăjan, Pavel Onciu, Teodor Groza, Gheorghe Lifa, Ionel Stoîț, Vasa Barbu, Florin Tăran, Vasile Barbu, Eugen Boieru.

Vasa BARBU

OLIVIAN POP

CANONIZAREA SFÂNTILOR ÎN BISERICA ORTODOXĂ

>Editată de mănăstirea "Izvorul Miron"

Românaști 1994 p.96

Gândire: trudă neoslenită, râvnă, documentare vastă a 98 cărți de specialitate, fac subiectul și obiectul tezei de Licență în Teologie a autorului, susținută la catedra de Drept și Administrație bisericească sub îndrumarea PC Arhid. Prof. Dr. Dr. Ioan. N. Floca la Facultatea de Teologie "Andrei Șaguna" din cadrul Universității din Sibiu, la 29 mai 1992.

Cartea este dedicată: "Părinților mei Simion și Maria, care cu măinile bătălorite de muncă și față arsă de soare, m-au crescut cu o deosebită grijă, întreg și sănător care mi-au împreunat pentru prima dată degetele, însemnându-mă cu semnul Sfintei Cruci și care, ani în sir mi-au pus ghozdanul în spate, călăuzindu-mă cu dragoste pe drumul plin de lumină al școlii, al bisericii.

Profund respect și aleasă prețuire".

Tinând cont de specificul acestei lucrări, de mare valoare care a fost apreciată de cei în măsură la susținerea ei, eu voi evidenția pentru cititor doar modelele referințe asupra conținutului capitolelor și a rosturilor lor. Lucrarea este structurată în 4 capitole astfel: cap.I: Despre canonizarea sfintilor în Biserica Ortodoxă - evidențiază istoricul semnelor sfînteniei, procedeul canonizării, condiții de fond și rânduiesc pentru canonizare; slujba canonizării etc.

"În Biserica Ortodoxă Română au fost canonizați prin evlavia poporului, Daniil Sihastru..."

Cap. II "Canonizarea în biserică romano-catolică evidențiază evoluția istorică a canonizării din punct de vedere formal și judiciar, precum și procedura juridică actuală.

Cap. III "Canonizarea în Biserica Ortodoxă Română. Cartea este document istoric - ea informează despre :sfintii români care au răzbit prin negura vremurilor..." Suntem informați despre canonizarea sfântului Calinic de la Cernica a Sfintilor ierarhi și Mărturisitori Ilie Iorest și Sava Brancovici, a Cuvioșilor Mărturisitori Visarion Sarai și Sofronie de la Cioara și a Sfântului Mucenic Oprea din Săliștea Sibiului. Canonizarea Sfântului ierarh Iosif cel Nou de la Partoș. Apoi autorul ne informează și despre generalizarea cultului unor sfinti cu moaște în țara noastră precum: Sfânta Cuvioasă Paraschiva, născută lângă Tarigrad, Sfânta Mucenică Filofteia, născută în Cetatea Târnava din Bulgaria; Sfântul Grigore Decapolitul născut în Irinopolis în Asia Mică, cuviosul Nicodim de la Tismana - se trage din părțile Macedoniei, sf. mucenic Ioan Vlahul născut în Țara Românească...

Cap. IV. tratează: "Sfintii români; Sfintii daco-români și Sfintii pe teritoriul românesc. După vastele note bibliografice se evidențiază bibliografia cu izvoarele, studiile și articolele cercetașe pentru apariția acestei lucrări. În încheiere sunt prezentate concluziile autorului printre altele citeză: "Canonizarea sfintilor români este împlinirea voiei lui Dumnezeu, fiind în același timp și împlinirea așteptărilor înaintașilor noștri. Ea este un semn că harul dumnezeiesc lucrează plus de rodnicie în orbul duhovnicesc al Ortodoxiei românești și că Biserica noastră strâmoșească, pildă de credință și de evlavie creștină, se menține pe culmile de vrednicie pe care s-a ridicat de veacuri."

prof. DOINA DRĂGAN

Redactor șef OLIVIAN POP

1994

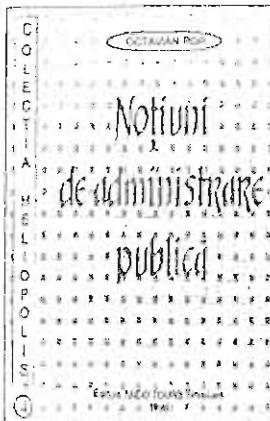
Director: DOINA DRĂGAN

Nr. 10 (2)

REVISTA DE CULTURĂ

SIMPOZIONUL OLIVIAN POP

OCTAVIAN POP, NOIUINI DE ADMINISTRARE PUBLICĂ, EDITURA ANDO TOURS, TIMIȘOARA, 1996

Această lucrare desăvârșește întregul sistem de lucru administrativ și practic.

Noiuinea de administrare publică este dezbatută în cap. I unde se fac meniuini speciale, se explică sensurile în care se utilizează anumiți termeni precum: serviciul public, putere publică, autoritate administrativă, organ administrativ, interes public etc. Autorul Octavian Pop evidențiază părerea mai multor specialiști, concepțiile și ideile lor raportate la realizarea valorii care exprimă interesele statului sau a unei colectivități distincte, valori care sunt exprimate și prin trei acte normative. "Constituția României din 1991 stabilește normele fundamentale privind natura juridică și principiile care slau la baza administrației publice locale, precum și rolul și competențele autorităților administrative ale acestora."

Autorul evidențiază: "locul administrației publice locale în sistemul statului de drept".

Lucrarea este structurală în unsprezece capitoare care se adaugă concluziile finale și bogată bibliografie selectivă. Pentru a avea o oglindă a lucrării arătăm că fiecare capitol are mai multe subcapitole, intitulate de autor secțiuni. Astfel cap. II intitulat: "Evoluția organizării și funcționării administrative publice locale din perioada interbelică până în 1989 are drept subcapitole: - administrația publică locală în perioada interbelică - administrația publică locală în perioada 1945-1989 unde se dezbat o sumedenie de legi. Evenimentele din Decembrie 1989 a găsit țara noastră cu o administrație locală de tip socialist, centralizată, dublu subordonată fără distincții clare între activități specializate ale statului, politice, sau locale.

Cap. III intitulat: "Consiliile locale și primarul" scoale în evidență articolele din Consiliul României din 1991 privind principiul autonomiei locale și descentralizării serviciilor publice al eligibilității, principii reluante de Legea nr. 69/1991 privind administrația publică locală.

Secțiunile se referă la principiile de funcționare; componența, alegerea și constituirea atribuțiilor funcționarea consiliilor locale. Primarul Secretarul. Serviciile publice ale Consiliilor locale.

Cap. IV: "Consiliile județene" ne informează despre rolul bine determinat în viața colectivității județene, arătă cum se înfăptuiește coordonarea consiliilor comunale și orașenești în vederea realizării pentru acestea a serviciilor de interes județean.

Autorul evidențiază în cap. V scurta privire istorică asupra instituțiilor prefecturii și reglementarea instituției prefectului după revoluția din 1989. Cap. VI evidențiază comisia administrativă și apportul tehnic de specialitate al prefecturii. Cap. VII: "Agenții economiei de interes local - cu regiile autonome și societățile comerciale. Cap. VIII ne informează despre domeniul public de interes local cu evoluția și administrația domeniului public și privat de interes local.

Cap. IX ne clarifică despre documentația privitoare la activitatea de stare civilă iar cap. X la activitatea de autoritate tutelară. Cap. XI evidențiază tehnica operațiilor de secretariat în evidență, păstrarea și folosirea documentelor. Apoi concluzii finale.

Autorul Octavian Pop a folosit o vastă bibliografie selecțivă ce însumează 20 de cărți de specialitate, acle normative, Constituția României din 1991, precum și legi, decrete, HG (13 la număr) care sunt menționate în carte la care se adaugă și faptul că autorul a terminat Facultatea de Drept. Lucrarea este bine documentată și vine în sprijinul nu numai a specialiștilor ci este un document de interes general.

prof. ANA ZLIBUT

OCTAVIAN POP - DREPT CANONIC

EDITURA ANDO TOURS, TIMIȘOARA, 1996

Autorul a scos la lumina tiparului această lucrare după ce Domnia Sa a terminat Facultatea de Drept, precedată de Universitatea de Teologie - ca un îndrumar alături studenții de la Facultatea de Drept unde s-a introdus ca obiect de studiu și "Dreptul canonici" precum și profesionistilor de formărie juridică sau, pentru orice cititor interesat în lecturarea cărții.

"Consider că introducerea Dreptului Canonici ca disciplină de învățământ juridic la Facultatea de Drept, se conjuga cu cerința pedagogică modernă de a prolifera și consolida cunoștințele alături de cultură generală, cât și de cultură profesională ale absolvenților Facultăților de Drept".

Autorul arată că "dobândirea și înșușirea unei credințe religioase ne ancorează staloric pe orbita universului în care viuim".

Asupra noiuinii de "drept" - etimologic autorul insistă în cap. I, a noiuinii de "lege", dreptate - nedreptate. Autorul evidențiază "definiții ale dreptului în concepția juriștilor și filozofilor antici" (Socrate, Platon, Aristotel, Zenon, Epicet, Cicero, Seneca, Marc Aureliu). Apoi tratează definițiile dreptului la juriștii antici (Celsus Ulpianus), Octavian Pop Irăzăză noiuinea dreptului în scrierile Sfintilor părinti, ale scriitorilor bisericești (Clement Alexandrinul 215; Vasile cel Mare 328-379; Grigore de Nisa 394; Isidor de Sevilla 560-636; Ioan Damaschinul 754 etc.).

Cap. II promovează "Dreptul în viața Bisericii". Autorul fixează faptul că "întemeitorul Creștinismului Iisus Hristos, precum și sfintii Apostoli sau evangheliști, nu au înzestrat Biserica cu norme juridice, ci cu adevăruri de credință, cu har Dumnezeesc și cu indemnuri morale". Însă arată autorul că de la primele începuturi ale marii Propovăduiri s-a simțit nevoie de a se folosi reguli juridice. Se dezbat momentul și modalitatea creării normelor juridice ale Bisericii, se discută Tablele lui Moise, denumite TABLELE LEGII. Se dezbat NOUL; adică învățărula adusă lumii de Iisus Hristos: CREȘTINISMUL.

Cap. III scoale la lumina normele canonice stabilite prin deciziile Sinoadelor Ecumenice care se numesc Canone, sau legi bisericești. Cap. IV dezvăluie: Izvoarele Dreptului Canonici. Un spațiu de excepție îi este acordat cap. V: Constituirea și organizarea Bisericii", chipul văzut și nevăzut al "Bisericii, comunitatea religioasă, credința religioasă, cultele și grupările religioase în Statul Român; Patriahia, Bisericele autocefale".

Ceea ce considerăm deosebit de valoare în lucrarea de față - și este informarea asupra organizării Bisericiilor Ortodoxe Române purtând titlatura de "Patriahia Română" (art.5) cu următoarea orânduire canonică și administrativă: ♦ I: Mitropolia Muntenia și Dobrogea ♦ II: Mitropolia Moldovei și Bucovinei ♦ III: Mitropolia Transilvaniei, Crișanei și Maramureșului ♦ IV: Mitropolia Olteniei ♦ V: Mitropolia Banatului.

Întrucât nu apare în literatură dorim să afle cei ce lecționează cartea sau revista Heliopolis că în afara granilelor României avem: ♦ Mitropolia Aulonomă a Germaniei și penul Europa Centrală cu reședință la Berlin. ♦ Arhiepiscopia pentru Franța și Europa Occidentală cu reședință la Paris. ♦ Arhiepiscopia pentru America și Canada, cu reședință la Detroit. ♦ Vicariatul Ortodox pentru Ungaria, cu reședință la Gyula. ♦ Vicariatul Ortodox pentru Jugoslavia cu reședință la Vîrșești.

În subcapitolul: "Elementele din structura Bisericii" aflăm despre slarea clericală sau preoția, mireni și laicii, monahii sau călugării. Alt capitol este dedicat organelor și formei de conducere a Bisericii, apoi altul se referă la "Bunurile și averile Bisericii", autorul reliefând doctrinele canonice asupra averii bisericești.

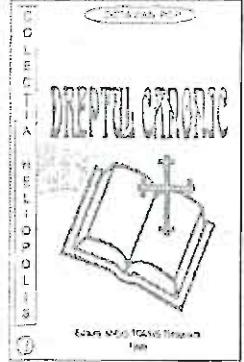
În capitolul IX autorul descrie activitatea bisericii iar în cap. X: administrarea sfintelor laică precum Botezul, Taina Mirunerii, Taina Sfintei Împărtășanii, Taina sfintei Nasteri, Taina Mărturisirii (a pocănirii), Taina Hirotoniei (preotie), Taina Cununiei.

În cap. XI autorul dezbată administrarea ierarchiei: Sfintirea Marei Mir, Sfintirea antemiselor, Hirotensiile, Sfintirea Bisericilor, Înmormântarea - Tunderea în monarhism.

Această lucrare nu are caracter strict juridic, ci unul juridico-bisericesc, autorul prezențând în spate în ultima parale lermienii din activitatea în biserică, dorind totodată să surprindă și legislația în domeniu.

Din această lucrare desprindem gândul autorului care dorește să ne ajute la orientarea justă și înscrirea condițiilor reale la care este chemată Biserica.

prof. DIANA NICULESCU

9-10 AUGUST 1996 UZDIN - JUGOSLAVIA

"CEEA CE ESTE VALOROS TREBUIE SĂ TINDĂ CĂTRE FIECARE DIN TRE NOI"!

Vineri, 9 august 1996 la Societatea literar-artistică "Tibiscus" din Uzdin are loc

■ Triplă lansare de carte:

1. Eugen Boieru - "Bulevarde și curcubeuri" - recenzie; Româna Iovanovic.

2. Protosinghelul Olivian Pop: "Omenescările suferințe" (în limba sârbă) - recenzie Prof Doina Drăgan

3. Vasile Barbu - "Drumuri de spică" - recenzie Gheorghe Lifa.

■ Înfrățirea revistelor Tibiscus (Uzdin) și Heliopolis (TM)

■ Sezătoarea frătească.

Mașina gonea din Timișoara către frații noștri din Uzdin. Scopul este bine determinat. Protosinghelul Olivian Pop, împreună cu cadre didactice din Găești, Badea Teodor, Emilian Tarbă, Veronica Balaj, redactor radio Timișoara și prof. Doina Drăgan se întrebat spre Uzdin. Am ajuns. Avem, în față primitoarea și frumoasa casă a domnului Vasile Barbu - sufletul uzdinenilor. Într-adevăr aşa a fost. Primirea, mai mult decât ospitalieră. Ne-a găzduit până la începerea activității în sine. Acasă la Vasile Barbu loată suflarea dimprejur a bălăut în același ritm cu noi. Iată fotografii ce vor rămâne document peste vremuri atât în casa distinsului redactor Vasile Barbu, cât și în fața locației din Uzdin unde s-au lansat cărțile.

În program au fost prezenti și scriitori autohtoni și din străinătate. Remarcăm în sală cât și în fotografii pe domnii: Vasile Barbu, Ionel Stiot, Gheorghe Lifa, Româna Iovanovic, Tăran Doru, Traian Spărișosu, Olivian Pop, Doina Drăgan, Veronica Balaj, Bodlea Doru, Emilian Tarbă etc. Pe masa prezidiului se află pe lângă carteaua anunțată spic lansare și o gamă întreagă din celalalte lucrări ale scriitorului Olivian Pop.

Veronica Balaj declară: "Omenescările suferințe" tradus în limba sârbă a fost fără îndoială, un lăpt de referință. Pe bună dreptate. Să vîi la o asemenea

distanță de dincolo de București, să îți oferi carteaua, să-ți respectă destinul - acela de a face bine. Cuvântul are valori magice. Trece pesle vremi, construiește punți pesle veacuri și între oameni. Fiecare dintre noi avem

Emilian Tarbă - vorbește despre noua lucrare a lui Octavian Pop - "Cunoașterea copilului cu nevoi speciale," și despre personalitatea distinsului oaspețe. Apoi Doina Drăgan despre: Omul - valoare suprême - gânditor cu vocația educației în general, a educației religioase, valoare convingerilor, alături de inteligență și capacitatea de a efectua construcții intelectuale - acesta este autorul Octavian Pop, a cărui opere au început să fie traduse în limba engleză, în limba spaniolă, limba sârbă.

Poemul "Omenescările Suferințe" tradus în limba sârbă poate fi considerat un colier din 30 de piese prețioase de forme și culori diferite purtând gravate karatele spiritualității umane.. ca în textele egiptene, ca în tezaurul folcloric românesc, e un codice moral, un fel de legi ale lui Moise în miniatură, un clopot fluid prelungindu-și chemarea între

două tărămuri cel al vieții și cel al morții. Autorul se apleacă asupra infrastructurii sufletului omenesc; plimbăbdu-se între parte și întreg, între efemeritatea umană și elernitatea sa, între bine și rău, între viață și moarte.

Traducătorul cărții asociază aceste fenomene cu "suferințele la care este supus poporul sârb - o presiune a ateismului, atenuarea sentimentului de credință creștinăască, îngrădirea posibilităților de editare a publicațiilor cu caracter religios."

Poemul psihomoral și mesianic trece prin două din cele șapte văzduhuri lăsând să se vadă necesitatea prefacerii.

Poemul are în centrul său OMUL cu toate luminile și umbrele lui.

Tema vieții este prezentată polivalent, tema lăptului care, spune autorul "zboară repede" - nu ne așteaptă ezitările".

Conceptul de suferință produce oamenilor păreri contradictorii.

"Viața fără suferință" nu poate exista, spune autorul.

Ceea ce leagă oamenii (micro-

un "ce" specific, dar dumnealui are multe "ce-uri". Dincolo și împreună cu toate acestea, întrebarea (retorică), oare când are timp să și scrie? Desigur e hărăzit cu puterea binelui, mai presus de clipă, de invidie, de ezitări sau de euf propriu".

cosmosul) de cerc (macrocosmosul) este harul divin.

"Doar harul cel divin ne leagă/ Dacă dorim, să viețuim cural/ Spre pace și iubire în lumea-nțreagă".

Crezul de viață și mesajul unei vieți marcate de destin este că ne-am întâlnit aici la Uzdin (Iugoslavia) "Pe acest pământ".

Autorul - ni se pare monumental - aceasta este o amprenlă a conștiinței sale fixată în contorsionările creației sale dar și ale personalității sale din voința celor foarte mari.

VOICE TO HEAVEN, (Glas spre cer) de Octavian Pop, versiunea în limba engleză de profesoara Ana Zlăbuț, cuprinde 32 de poezii foarte frumoase ilustrate scoțând în evidență raportul OM- DIVINITATE, poate fi considerat un codice de legi morale care îți propune să ne arate calea spre mântuire.

Traducătoarea ne spune că: "Poetul

este conștient de rolul bisericesc și de misiunea sa în lume, deoarece dragostea de Dumnezeu i-a fost destinată lui.

Din cărțile poetului scriitor se

întrezărește OMUL - care urcă golgota vieții la capătul căreia ně lăsă să întrezărim DIVINITATEA, SACRUL, ETERNUL, VEȘNICIA, având ca sursă de inspirație PRINCIPIILE BIBLICE".

Pentru poet, dezideratul suprem este iubirea omenească întru Hristos și harul Sfânt.

"Nefericirea" - volumul de versuri își are fenomenele ei zguduitoare, fiind lucrat într-o perioadă sensibilă.

"Mulțumirea - depășește bogăția" (Moliere).

"Cel care este mulțumit nu poate fi niciodată distrus" (Lao Tse).

I Se spune în Faust: "Suntem obișnuiți ca oamenii să disprețuiască ceea ce ei nu înțeleg".

Dacă (matematic) formulez "funcția inversă" (reciproca) această frază a lui Goethe atunci "Omul respectă ceea ce înțelege".

Respectul se arată însă numai lucrurilor valoroase.

Ceea ce este valoros trebuie să lindă către fiecare dintre noi, către fiecare cititor.

prof. DOINA DRĂGAN

CONSERVAREA, RESTAURAREA ȘI ÎNTREȚINEREA BISERICII, MONUMENT ISTORIC

Editura Mirton - Timișoara 1996, p. 72

Moto: "Vă spun prieteni, că mai sunt comori vegheăți să nu se treacă în zadar"

Istoria pământului românesc se conopește cu istoria Bisericii Ortodoxe, întărind ideea de continuitate națională. Credința în Dumnezeu ne-a dat pulere peste veacuri. Avem tradiții culturale, religioase și artistice, dar nu toate valorificate.

Monumentele bisericești sunt "povestirea viei a istorie: ceea ce lăsată de trecutului, fundamentul prezentului și semnele adevărate pentru generațiile spre istoria țării, parte din susținutul strămăsesc."

În cap. I autorul prezintă - explicarea termenilor folosiți și conservarea și restaurarea, păstrarea și ocrotirea bisericilor monumente istorice, iar pentru protejarea edificiilor și obiectelor de istorie și artă, sugerează necesitatea legislației în acest domeniu.

Această lucrare document este structurată în 5 capituloare, cuvântul autorului și o bogată bibliografie.

În cap. I autorul prezintă - explicarea termenilor folosiți și

scurte învățături despre biserică precum: comuniunea treimică, comunitatea teandrică, instituirea, trupul lui Hristos, definiție etc.

Într-un element pictoresc am putea spune că autorul ne

biserici din vremea noastră. Alcătuită din nave, pronaos, naos, Sfântul Altar. Apoi fiecare în parte, continuând cu descrierea unor icoane - toate cu motivele și simbolizările respective - ca o adevărată artă, în termeni religioși-săniștori.

Cap. II "Biserica monument istoric. Elementul Patrimoniului Cultural Național" certifică noțiunea de biserică, monument istoric și constitutiv, bazându-se pe legile existente.

Cartea este presărată cu mult patriotism, mereuculat Nicolae Iorga, care la rându-i arată importanța bisericilor, monumentelor istorice.

Autorul spune că Ocrotirea Patrimoniului Cultural Național este o datorie religioasă și cetățenească.

Paragraful D al cap. II ne informează despre istoricul internațional privind ocrotirea Patrimoniului cultural, astfel astăzi despre Vespasian - conservatorul edificiilor din Imperiul Roman, despre regina Theodolin (sec. VI) care păstra în "tezaurul Catedralei din Monza" obiecte artistice vechi împăratul Frederic al-II-lea (sec. XIII-lea) "Părintele arheologiei". Apoi perioada Renașterii se crează fundația de "conservator de monumente" pe care la Roma o va delunge Leonardo da Vinci. Papa Eugen al IV-lea (1431-1444). Apoi în Austria Ferdinand de Tirol (1529-1595) crează mișcarea Muzeologică - ocrotind Catedrala Sfântă Eustachia etc. Goethe este primul care cere restaurarea Catedralei din Strassburg etc., aflând apoi despre sistemul de ocrotire și despre organismele internaționale întemeiate.

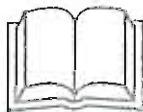
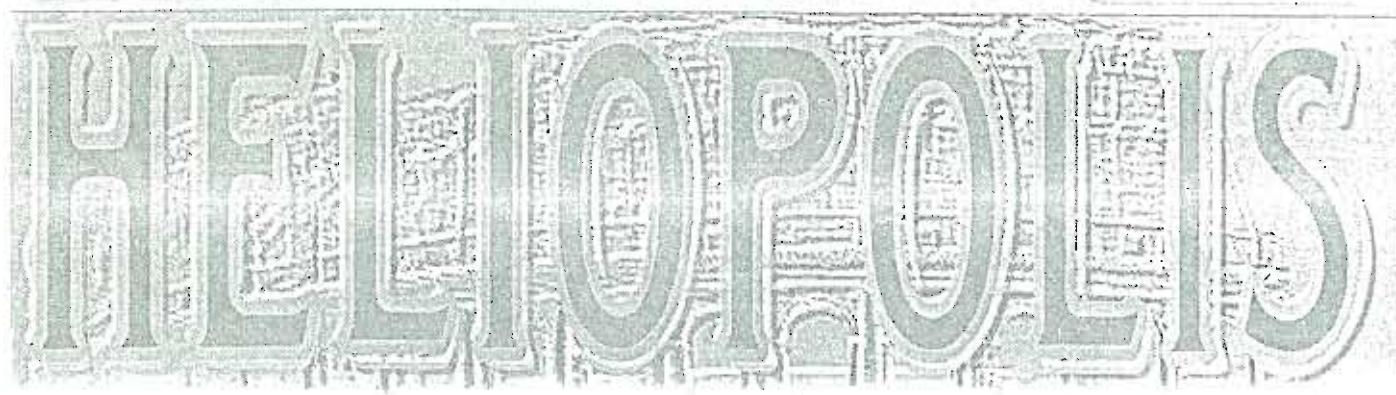
Capitolul III tratează evoluția conceptului și principiile de întreținere, conservare și restaurare a bisericii - monument istoric - în țara noastră.

Autorul face și aici un istoric începând de la Alexandru Golescu (1859). Ne introduce în documente lăsate de M. Kogălniceanu, Al. Odobescu, Th. Aman, T. Maiorescu, I. Slavici etc., legi emise de Spiru Haret etc... precum și activitatea de restaurare începută acum 70 de ani în bisericile din Argeș și Dorohoi.

Și după cum era firesc urmează "legiferarea activității a bisericii - monument istoric în țara noastră" (Cap. IV p.44) - cu legi, decrete, hotărâri, regulamente.

Cap. V este un îndrumar pentru acele persoane (preoli) care doresc să lupte pentru menținerea viei a făcliei creștine, intitulat "Acele necesare pentru restaurarea unei biserici, declarată monument istoric și de artă". Autorul evidențiază cum trebuie scrise actele pentru acest scop exemplificând un act necesar pentru "Restaurarea picturii vechi". Cartea este un document de o mare valoare inestimabilă în care simțim printre rânduri dorința autorului ca fiecare preot să lupte pentru restaurarea bisericii unde slujește.

Prof. DOINA DRĂGAN

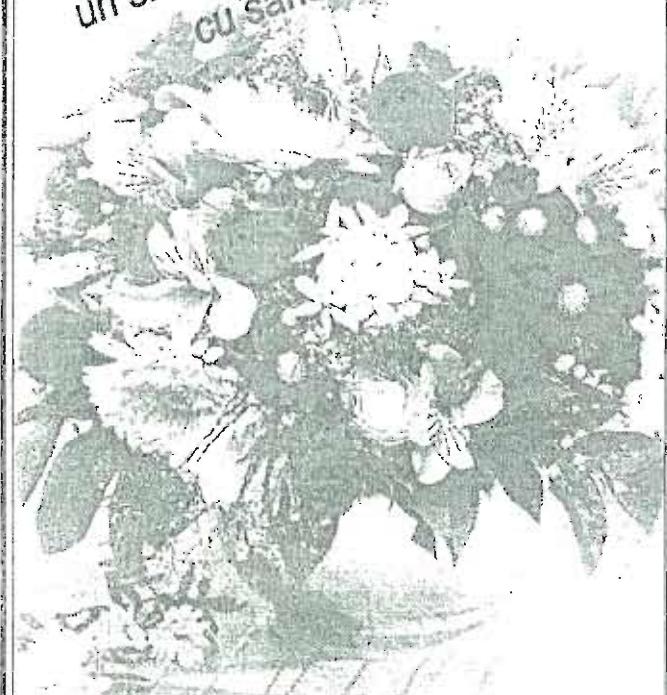

REVISTA DE CULTURĂ

CLUJ - SPIRITUALITATEA ROMÂNESCĂ DE PRETUTINDENȚĂ

22 octombrie 1996
Redactia revistei "Heliopolis"
urează redactorului șef OLIVIAN POP
un sincer și călduros "La mulți ani"
cu sănătate și bucurii!

Uzdinul, așezământ românesc
din Banatul Iugoslav.
9 - 10 august 1996

22 octombrie 1996

Părintelui Olivian - Octavian Pop la 40 de ani de viață

IUBINDU-L PE OLIVIAN - OCTAVIAN

Uzdin, 9 august 1996

Dincolo de războiul

gândurilor noastre, acolo
unde sălășiuiește flacără
divină, unde omul, doar om este,

într-o zi Slântă de Sâmcicil l-am întâlnit
pe părintele Olivian. Era un asfintit de
universalitate, cel mai perfect portret al
blândeții unui exponent de neegalat, un efort care se
merita, alunici când mi s-a hotărât să-i strâng mâna.

Așa că dragoslea noastră, de limba vechilor cazanii, de
limba lui Dosoftei și a lui Eminescu, pe care fiecare o ducem
după propriile noastre limite, părea că se întâlnește, la
Românești, acolo unde noaptea ochi avea, la un pas de
liniștea din ochii monahului Olivian. Și era liniște, exact atât
era în tumultoasa noastră istorie, în zborul cuvintelor
cosmice, în sulțetul mioritic de român.

"Prințe sălcile pietroase
Mergeam spre Românești
călare..."

pe văzduhul lui Bogdan - vodă, al lui Mircea cel Bătrân,
Brâncuși, Vieru, Ilașcu...

Și era și el, Olivian - Octavian, om de arhaic cu ochi de
contemporaneitate, om de cuvinte cu rostiri profund
filozofice, om căruia trebuie mereu să-i strângi mâna.

Și este Olivian - Octavian om de poetică înaltă de
gânduri cu atâta frumusețe, de emoții absolute.

Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru apropierea noastră,
pentru har, eroism, pentru splendoare și elernitate, pentru
sublim și temeinicia cu care strălucește să fie vrednic de
cuceririle divine. El Olivian - Octavian.

Domniei Sale, omului de meserie român, pentru faptul
că și-a închinat întreaga existență românismului al cărui
practicant intolerabil și apostol este. Domniei Sale, dar al
ursitoarelor care ne-au vegheat
scăldătoarea.

Mersi, în numele spiritului, la care nu au acces decât cei aleși, pentru că încununat cu el te simți ca după împărătie.

Iubindu-l pe Olivian -
Octavian, cu un mersi!
Și-un pahar de vin!

VASILE BARBU

Părintelui Olivian Pop

"Pentru tot ce-a fost, este și va fi"

E ceasul înserării și clopotele bat

Noi nu te dăm uitării părinte minunat

În clipa sfântă firii te căutăm mereu

Părinte bland și bun, ca Bunul Dumnezeu.

Te-au dus departe-n lumea cea plină de păcat

Cu harul ce îl porți ce Dumnezeu îi-a dat

Pune la Altaruri, rugăciuni fierbinți

Pentru copii și bolnavi, și veșnicii părinți

Că-n lumea astă sfinte, Te căutăm mereu

Și-aluncea când e bine, și-aluncea când e greu

Să ne zidești în suflet înălțătorul înin

Părinte drag și bun noi tare Te dorim!

Ai fost la noi aicea aproape în Banat

La Românești pământul l-ai binecuvântat

Și-ai aşezat pe glă de izvor

Pecetea sfântă firii dă om înnoitor.

Și ne-ai zidit în suflet un cântec minunat

Cu harut ce îl porți binecuvântat

E ceasul înserării și clopotele bat

La Românești, părinte mereu ești căutat.

Dar umbra ce-a rămas asează pe cuvinte

O liniște deplină și Slava la părinți!

JULIAN HITIASHANUL

La mulți ani!

22 octombrie 1996

Părintelui Olivian - Octavian Pop la 40 de ani de viață

Aș vrea în lume să domnească puritatea

Cercetează viața necontentit. Schimbări, reacții, împliniri și neîmpliniri, melancolie dulce, tristețe linistită, înfrângere, desăvârșire, măreață bărbătie, iubire și credință, cânt în glas de cor, pavăză și mângâiere, evadări și depășiri de sine, tunete și fulgere ce înconjoară sufletul intră în consonanță cu sufletul poetului și scriitorului Olivian Octavian Pop, care tinde spre armonia universului, cu și în muzica întregului univers.

Ochiul surprinde cele mai zgomatoase simțiri în lina noapte, sau în tumultoasa zi, manifestări, simțiri în agitată omenire, posibilități, considerații sau fapte trăite de autor, loate concentrate în formula CUVÂNT. cuvântul scris.

Mintea, graiul, cuvântul frumos sunt daruri divine.

Cartea de orice fel trebuie concepută ca o podoabă.

Cărțile scriitorului Olivian-Octavian Pop croiesc drumul limpezirii, unor lucruri și pătrund tot mai adânc în sufletul oamenilor. Cuvintele considerate ca simple sonete au în interiorul simțurilor adânci reflecții inteligibile dar și totodată accesibile înșuirii.

Succesul de care se bucură cărțile preotului scriitor Olivian, traducerea în mai multe limbi engleză, franceză, sârbă, spaniolă sunt o doavadă a împlinirii sale, care, de fapt, este răsplătă neostenitei trude.

CELE 40 DE CĂRȚI TIPĂRITE LA ÎMPLINIREA CELOR 40 DE ANI DE VIAȚĂ AI SCRITORULUI OLIVIAN - OCTAVIAN POP - AL ACESTUII PREOT - SCRITOR, AL ACESTUII TRIBUN AL CREDINȚEI ORTODOXE - REPREZINTĂ VALENȚELE INEPUIZABILE ALE TINERETII, REPREZINTĂ TEMELIA VIEȚII DOMNIEI SALE.

Scriitorul, ascultă doar de conștiință sa. Este hotărât, să facă ceea ce trebuie. Punctual, dușman al falsurilor, este plin de seriozitate în îndeplinirea datoriei. Cel care stă de vorbă cu preotul

scriitor pleacă cu încredere deplină în sine, pleacă în stare să răspundă tuturor problemelor cu care este confruntat în viață.

Scriitorul este sever chiar cu el însuși.

Ește omul fără odihnă, omul dreptății și al adevărului, conștiințios, exact, clar, ordonat, sincer, precum și ingenios și metodic, plin de dragoste și venerație, pentru meseria aleasă.

Cu sensul atât de profund și vocea atât de căldă, întotdeauna luminos și inspirator de dragoste pentru semeni, după ce l-a ascultat și fermecat de pulerea cuvântului, simți sensul înțelepciunii preotului - scriitor Olivian, simți fiorul sublimului.

prof. DOINA N. DRĂGAN

La
multi
ani!

Cunoaștere și adevăr

CARTERĂ CREȘTINULUI ÎNCEPĂTOR

autor prof. Mihai Rădulescu

Vineri, 2 august 1996, a avut loc lansarea cărții, "Cartea creștinului începător" autor Mihai Rădulescu, prezentată de preotul - scriitor, Olivian Pop, în incinta Centrului de Reeducare Găești în sală arhiplină a celor iubitori de cultură. Preotul Centrului de Reeducare Olivian Pop a relatat:

"Domnilor și Doamnelor, stimări colegi, dragi prieteni,

lață că nu după mult timp, ne întâlnim din nou la lansarea unei noi cărți de dala acensta scrisă de un om care a șiut să sulere rigorile de delenție ale regimului totalitar de tristă amintire. Cartea se intitulează "Cartea creștinului începător" autor Prof. Mihai Rădulescu, fost deținut politic și actualmente profesor la facultatea de Teologie din București, cu o precuvântare de Prea Fericirea Sa Tectis, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, și cu un cuvânt înainte de Prea Sfântul Episcop Teodosie Snagovianul - vicarul sfintei Arhiereicopiei a Bucureștilor, apărută în Editura Slupul Ortodox din Tesalonic - Grecia în anul 1996 și are 167 pagini.

Această carte, editată cu ajutorul material al creștinilor ortodocși greci, este oferită în dar tuturor trăitorilor noștri din penitenciare, spre folosul lor suferesc.

În ansamblu ea tratează 93 de teme, pornind de la întrebarea de ce suntem nefericiti? și până la cum să ne judecăm? încheind cu caietul îmbunătățirii morale.

"Datorită deschiderii Ministerului Justiției către îmbunătățirea morală a trăitorilor noștri, ce au păcatul până la a cădea sub suferințele unei condamnări penale datorită cu osebire domnului General Major Ioan Chiș, un mare răvnitor spre reformarea suferescă a deținutilor, o inimă deosebit de aleasă, și cu binecuvântarea Bisericii Ortodoxe Române, această carte vedea lumina lipărlui pentru a ne fi de folos, nouă tuturor celor ce purtăm numele de creștin în care mereu suntem dornici de a cunoaște cât mai mult despre Dumnezeire și despre adevărata învățură a bisericii neamului.

Să punem la suflăt, dragi colegi și prieteni cuvântul lui Dumnezeu, ce ne este transmis nouă de oamenii înzestrăți cu darul de a scrie, în felul acesta făcându-ne mai buni, mai iertători și mai înțeleğători cu semenii noștri ce se află în suferință.

Așa să ne ajute Dumnezeu!"
Protosinghelul OLIVIAN POP

A luat apoi cuvântul Majorul Constantin Rădulescu, directorul adjunct al centrului:

"Se pune întrebarea de ce unii oameni sunt mereu nefericiti? Sunt nefericiti pentru că păcatul este ceva altă de obișnuit pentru noi, pentru că cu păcatul ne deșteptăm, cu păcatul trecem ziua, cu păcatul ne culcăm, în păcat trăim și păcatele visăm. Din nefericire, omul care e stricat nu se teme de păcat.

De multe ori păcatul noii învățăm și de la prieteni. Pretenții ne-au învățat cu minciuna cu furul său.m.d.

Păcatul dezbină oamenii între ei, păcatul e contra fizicii, ne îndepărtează de ceea ce se numește virtute, înțunecă privirea strictă simțirea și slăbește voința omului, ne face fricoși, ne aduce durerea și suferința ne murdărește suferetele și păcatul ne conduce la nebunie și la moarte.

Deci ială, că această carte tipărită cu binecuvântarea Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoclist și cu un cuvânt înainte al Prea Sfântului Episcop - Vicar Teodosie Snagovianul Arhiereicopiei Bucureștilor este binevenită în vremurile de azi când mulți dintre cei ce fac obiectul intermării sau sunt în delenție nu încunosc în amănunte pe Dumnezeu și nici adevărata învățură a Bisericii strămoșilor Ortodoxe. Ea este un adevărat balsam pentru cei în suferință și bolnavi suferesc din cauza păcatului și care doresc o alinare a acestei boli suferente.

Mulțumim autorului lucrării pentru osteneala demină de a scrie "Cartea creștinului începător", Ministerul Justiției care a înlesnit apariția lucrării și Direcția Generale a Penitenciarelor care ne-a pus carte la dispoziție în mod gratuit".

Major CONSTANTIN RĂDULESCU

Dominat de sfaturile învățătorului cu experiență la catedră domnul Emilian Tarbă, se adresează auditorului:

"Doamnelor, Domnilor, elevi

Din nou ne întâlnim să lansăm o nouă carte intitulată "CARTEA CREȘTINULUI ÎNCEPĂTOR" autor Mihai Rădulescu. Noi deja suntem obișnuiți cu asemenea lansări dar spre deosebile de celalalte, carte de astăzi este adresată "pentru suferitorii lipsiți de libertate datorită faptelelor lor" (din preacuvântarea cărții semnată de Teoclist - Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române).

Autorul cărții este un laic (nu este preot) care însuși a cunoscut erorile penitenciarelor din vremea dictaturii comuniste, de aici provenind și înțelegerea sa pentru neputințele omenești, pentru că a cunoscut îndeaproape lainele condamnatului.

Cartea se adresează nu numai deținuților ci și celor lații credincioși pentru că cel care ispășește o pedeapsă astăzi în penitenciar este omul liber de mâine. Ea se adresează tuturor credincioșilor și deținuților cum trebuie să trăiască pentru a împlini voia lui Dumnezeu. Biserica Ortodoxă Română, din totdeauna a fost alături de un popor, de fiu ei duhovnicești și i-a măngâiat și i-a încurajat și la bine și la rău. Totodată ea a măngâiat și ridipitorii precum lații fiului risipitor din parabola, care se întorc la ea cu inimă smierită și plină de căintă.

Deci aceasta este cartea pe care o lansăm astăzi și se vrea a fi o călăuză pentru fiecare dintre noi".

Învățător EMILIAN TARBĂ

Ca reprezentat al minorilor Cristodoreanu Gigel prin lectura cărții pătrunde în suferetele colegilor săi sensibilizând sentimentele lor blânde și fragile până la lacrimi, spunând:

"Ca minor și internat în Centrul de Reeducare Găești, am trăit o nespusă bucurie, când am auzit că a apărut o lucrare religioasă scrisă de un om, fost deținut politic, deci de un creștin care a cunoscut spaimele singurății ale amintirii păcatelor, ale lipselii Spovedaniei și a Sfintei Împărtășanii.

Cartea care astăzi se lansează intitulată "Cartea creștinului începător", autor Mihai Rădulescu, tipărită la Editura Slupul Ortodox din Tesalonic - Grecia în 1996, se adresează condamnaților din penitenciare, minorilor din Centrele de Reeducare și nu numai, străduindu-se să-i deprindă cu o viață creșlinească adevărată, după învățările Bisericii Ortodoxe.

Răsfoindu-o și citind din ea am ajuns la concluzia că ea este și o călăuză pentru fiecare dintre creștinii mireni.

Vorbind în numele tuturor minorilor internați la Găești nu am decât să mulțumesc autorului cărții, conducerii superioare a Bisericii Ortodoxe Române, Ministerul Justiției Direcției Generale a Penitenciarelor, pentru publicarea cărții, ca fiind pentru noi hrana cea duhovnicească de toate zilele, care ne ajută să ne schimbăm în bine, și să devină adevărați și ai ortodoxiei".

CRISTODOREANU GIGEL

În final, Părintele Olivian Pop, a mulțumit celor prezenți pentru bunăvoie de a participa la această lansare cu speranța că sămânța aruncată în ogorul suflătorilor fie căruia dintre noi, vor da rod.

La această lansare au participat și redactori de ziare și televiziune.

căpitän MARIN NICOLAE

"Munca este foarte complexă"

◆ Interviu cu domnul colonel ION GÂRLEANU
la Găești în data de 23 iulie 1996 ◆

Prof. Doina Drăgan: Domnule colonel Ion Gârleanu, am dorit să ne relatați în exclusivitate pentru revista HELIOPOLIS care apare în Timișoara câteva cuvinte, date personale despre persoana dumneavoastră.

Colonel Ion Gârleanu: Despre mine... n. 1955, 24 ianuarie, în localitatea Bogăti, județul Argeș, căsătorit, am două feti și sunt la liceu cl. X și XI, soția lucrează în învățământ, este educatoare. Eu am terminat liceul în localitatea Bogăti și am terminat Școala de ofițeri, apoi Facultatea de Drept post universitar am luat acum examenele pentru admiterea pentru doctorat.

D.D.: Aveți o biografie foarte frumoasă. De când sunteți directorul acestui centru de reeducare Găești? sau lucrați în specialitate?

I.G.: De 10 ani. Am mai avut o funcție pe linie de pază în perioada 1982-1987, după care am fost avansat ca locuitor de comandant la Colibași.

D.D.: Datorită meritelor și realizărilor, obținute...

I.G.: Da, apoi ca director la Centrul de Reeducare Găești, unde în 17 iunie 1996 am împlinit 5 ani de activitate.

D.D.: În raport cu experiența, munca, studiile, cercetările, vă rugă să ne relatați cum vă se par minorii întemeiați la Centrul de Reeducare Găești din punct de vedere al comportamentului. Când vin aici și după un timp oarecare pătrecut aici.

I.G.: Unde ne aflăm de fapt este o școală de reeducare. Munca este foarte complexă. Noi trebuie să o facem în interesul celor internați. Există o diferență foarte mare la înțelegere și extenuare, din mai multe puncte de vedere: gânduri, dobândire de diverse meserii au posibilitate să învele și să-și aleagă ce meseri vor. Ne-am adaptat la meserii ce merg la economia de piață. Avem 19 meserii și ne adaptăm preferințelor lor - de exemplu - școala de șoferi (băieți), ciorarie (fete, băieți), infirmerie, coafură, tapiteri etc. În schimb și totodată le completăm prin școala noastră școlarizarea adică continuându-le clasele de unde au rămas. Folosim avem o amărăciune în suflul și la extenuare vrem să aibă posibilitatea încadrării într-o activitate.

D.D.: Vă bucurăți de un colectiv solid în tot ceea ce întreprindeți aici. De cine sunteți sprijinit în acestă delicată muncă pentru că mentalitatea celui internat trebuie schimbată de sociologi, psihologi, preoți cadre militare, educatori.

I.G.: Nu singur.. practica a devedit. Avem aici cadră de excepție. Începând de la locuitorii mei până la loți colaboratorii. Religia joacă un rol deosebit în modificarea opiniei copiilor.

D.D.: Știind că religia joacă un rol important în activitatea de reeducare a minorilor - aceasta remarcă se face acum de când este părintele Olivian în unitatea dvs?

I.G.: M-a impresionat și m-a bucurat să văd că pe internați acum cum se roagă lui Dumnezeu, cum a pulnit preotul Olivian Pop să le sădească credința și căința că el "copilul" a greșit și la plecare să nu mai comită abateri. Este meritul în totalitate al preotului Olivian Pop, nu îl flătez, dar de când a venit aici și a schimbat concepția nu numai a copiilor internați, dar a cadrelor din unitate. Faptul că se află tot timpul aici în mijlocul lor și al nostru ne-a făcut să credem că părintele Octavian Pop e aici de când suntem noi.

D.D.: Ce sentiment v-a creat conceperea revistei "Lumină și speranță" pentru că aparține de când este aici preotul Olivian Pop?

I.G.: Chiar dacă și noi prezentăm articole, sufletul revistei este preotul Olivian Pop care ne-a creat un prestigiu în țară, la tribunate, la Direcția Generală, la Curțile de Apel. Preotul Olivian Pop este de o prea mare modestie, prea corect. Prin tot ce a făcut

a revigorat activitatea din acest centru.

În fiecare seară preotul vorbește copiilor la stația radio, trece prin camerele lor. Preotul se implică și în rezolvarea altor probleme personale, nu vorbim nu numai de suflet ci și de un pix sau plic etc. de care alții ar trebui să se occupe. Copii au foarte mare încredere în preotul Olivian Pop.

D.D.: Ce considerați că a fost pentru dumneavoastră domnule colonel Ion Gârleanu venirea în unitate a preotului Olivian Pop?

I.G.: A venit la timpul potrivit, a fost o adevărată minune. Preotul Olivian este o pildă pentru noi loți ceilalți profesori, cadre militare, dascăli, copii.

D.D.: Ați mai avut și înainte preot în unitate?

I.G.: Da, dar s-a distanțat enorm de cuvântul preot.

D.D.: "Lumină și speranță" - a apărut precum fulgerul, apoi în conlucrare cu Centrul. Acum într-un mod valoric exceptional, vorbiți-ne domnule colonel Ion Gârleanu despre preotul scriitor părintele Olivian Pop care este un dascăl, despre părintele - colaborator - religie - știință.

I.G.: Afară de activitatea duhovnicească, preotul Olivian Pop este și profesor, face orele de religie, este dascăl și se implică și în activitatea de școlarizare a acestor copii.

Este și un foarte bun scriitor - are 40 cărți scrise. A creat în unitate evenimente inedite: lansări de carte și reviste. Între noi eu cred că există o legătură foarte strânsă și înțelegere reciprocă, nu impusă, o conlucrare în calitate de colaborator și nicidecum de subordonat.

Numai un rău-voitor nu ar vedea ce face părintele. Este ambicioz, este apreciat de noi loți. Este în mijlocul tuturor activităților. Dacă ar pleca de la noi să ar simți un mare gol. Chiar și domnul general de brigadă Ioan Chiș aduce mulțumiri pentru revista "Lumină și speranță" a cărui redactor-șef este Olivian Pop, dar și personalitatea preotului Olivian, spunând că face cinstire unității noastre. Acest lucru este concretizat și prin faptul că a prefațat cartea părintelui-scriitor "Sfânta Scriptură povestită" editată de unitatea noastră.

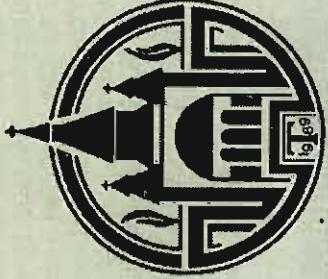
D.D.: Domnule colonel Ion Gârleanu știm că nota de la toate examenele domniei voastre este 10; felicitări, în calitate de doctorand în științele juridice, credeti că al dumneavoastră cuvânt va atârna mai greu?

I.G.: Mulțumesc, da, voi încerca să aduc îmbunătățiri la regimul care se aplică în penitenciare, de asemenea la legislația pentru minori care este încă în urmă și trebuie făcut ceva.

D.D.: Domnule colonel Ion Gârleanu, în timpul extrem de scurt de aici, străbătut însă de traseul de la o clădire la alta am văzut minorii care salută pe părintele într-un mod desoșit aparte, respectuos, parcă cu așteptarea omului să-i deslușească o întrebare neclară.

I.G.: Pe preot îl privesc ca pe un PĂRINTE și e mare lucru. Unii dintre copii au condiții mai bune aici decât de unde vin ei și-au deschis sufletele față de preot mai mult chiar decât față de psiholog sau sociolog. Este respectat atât de copii cât și de cadre care abia așteaptă prezența în cabinetele de specialitate. Am creat părintelui un cabinet spiritual unde se oficiază slujbe. Sunt convins că pe unde a trecut preotul Olivian a făcut numai lucrări deosebite. Noi vrem să facem un locșor bisericesc - o biserică unde să ne rugăm. L-am invitat și a fost în localitatea natală la Bogăti spre a oficia câteva slujbe la diverse evenimente. De alunci este mereu căuțat și dorit de localnici pentru modul deosebit de cum a prezentat evenimentele - oamenii fiind cuceriti într-un mod aparte.

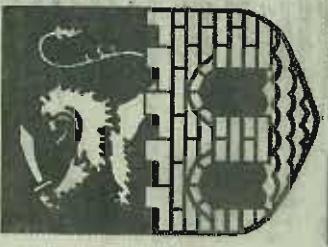
D.D.: Domnule colonel Ion Gârleanu, vă mulțumesc.

UŞOARA

COTIDIANAL SOCIEȚĂȚII "TIMIȘOARA"

ANUL VII ▶ NR. 244 (1696) ▶ MERCURI, 16 OCTOMBRIE 1996 ▶ 16 PAGINI ◊ 700 LEI ▶

Seară literară cu lansări de cărți

In sala festivă a Grupului Școlar de Industrie Ușoară Timișoara a fost organizată la începutul săptămânii, de Inspectoratul Școlar Județean Timiș împreună cu Revista de cultură "Heliopolis", o festivitate de lansare de cărți. Este vorba despre prezentarea în premieră a volumului de poezii "Spre celălalt legămant" de Octavian Pop și a cărții "Popas în armonia timpului" de Diana Niculescu – o monografie dedicată activității literare a scriitorului Octavian Pop.

Desfășurată într-o atmosferă

caldă, manifestarea a debutat cu câteva prezentări susținute de: **dna Doina Drăgan**, directorul revistei "Heliopolis", **dna Rodica Opreanu**, critic literar, istoricul **Ionel Cionchin**, scriitorul **Ioan Pachia Tatormirescu**, precum și de autorii lucrărilor menționate. Totodată, au fost recitate poezii din cartea de versuri lansată de eleva **Simona Lugojanu**. La sfârșitul festivității, autori au acordat autografe participanților.

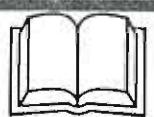
Francisc MARTON
Anca ASLĂU

Director: DOINA DRĂGAN

• An II • Nr. 12 (24) • noiembrie 1996 •

Redactor șef: OLIVIAN POP

HELIOPOLIS

REVISTĂ DE CULTURĂ
SMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNIOR DE PRETUTINDENȚI

LANSAREA

... spre celălalt legământ de Octavian Pop;

Intr-un miez de octombrie...

Octombrie.... Zi însorită de toamnă, binecuvântată de Dumnezeu, o zi-popas în armonia unui anotimp al crizantemelor galbene, ce parcă ne aduce la un alt lărâm, spre un alt legământ, poate chiar și de început, și de ce nu?!... spre un "celălat legământ". Natura coborâse în sufletele noastre lumina toamnei strălucitoare, pentru a ne pregăti, parcă, întâlnirea cu întâmplările ce se vor petrece în sala festivă a Grupului Școlar de industrie usoară din Timișoara.

Întâlnirea de suflet, întâmplarea literară de aici, organizată de Inspectoratul Școlar al județului Timiș, împreună cu Revista de cultură "Heliopolis" Timișoara, a adunat un public numeros, din diferite medii sociale, interesat de cultivarea spiritului și de mulțumirea sufletului prin credință și cultură. Cum ne-am obișnuit de-acum, ne-am bucurat și de prezența colegilor de la "TV Europa Nova", "TNT '89", Radio Timișoara, publicațiile "Agenda", "Timișoara", "Realitatea bănățeană", "Anotimpuri literare", "Orient latin", "Lumina satului", "Redeșteptarea"....

Sufletul acestei manifestări a fost, desigur, doamna profesoară Doina Drăgan. I-au fost aproape în rezolvarea problemelor de organizare, doamna profesoară Ana Zlăbuț, și scriitoarea Constanța Marcus, profesoară în școala gazdă.

Oaspeții au fost întâmpinați de preotul Olivian Octavian Pop, la acest eveniment literar, scriitor și sărbătorit.

"Desfășurată într-o atmosferă căldă, manifestarea a debutat cu câteva precizări și în nule de doamna Doina Drăgan, directorul revistei "Heliopolis", doamna Rodica Opreanu, critic literar, scriitorul Ion Păchia Tatomirescu, scriitorul Ioan Olleanu, precum și de autorii lucrărilor menționate"

(Francisc Marton, Anca Aslău, în "Timișoara", An. VII nr. 244 (1696) Miercuri 16 octombrie 1996 p. 7).

Profesoara Doina N. Drăgan a deschis sărbătoarea cu întâlnirea cu tradiționalul salut de bun venit, adresat participanților și invitatului de onoare, preotul-scriitor protosinghelul Olivian Octavian Pop, pe care l-a felicitat cu ocazia aniversării implinirii vîrstei de 40 de ani. Conform programului anunțat, a invitat-o apoi pe Rodica Opreanu, critic literar, să prezinte volumul de poezii ...spre celălat legământ de Octavian Pop.

"Preotul-poet Octavian - Olivian Pop, cel cu care ne-am obișnuit de la întâlnirile literare, cel care a lansat sute de cărți de poezie pe ultimul drum, Omeneștile suferințe și traducerea în limba sărbă de Mitulin Peici, Cântec de credință străbună, Glas spre cer și traducerea în engleză Voice to heaven aparținând Anei Zlăbuț Săptămâna patimilor. Izvor de cântec românesc, Nefericirea, vine astăzi cu volumul ... spre celălat legământ (Ed. Eurobit - 1996, cu o prefată de prof. Valentina Bobină). Ne obișnuisem deja cu Octavian - Olivian Pop cu versuri clasice, versuri de natură religioasă, în care dragostea pentru Dumnezeu era atolputernică, existând practic o adevărată obsesie în acest sens. Ne obișnuisem deja cu o anumită muzicalitate a versului, cu o anumită punere în pagină, cu un anumit mod de a pune întrebări și a da răspunsuri. Acum, în acest volum, fără a se desprinde de divinitate (invocația către Dumnezeu rămâne și de data aceasta nucleul principal al cărții), dependența de divinitate

e voalată. Octavian Pop este în acest volum omul care își pune întrebări, care suferă, care simte răsucirile din el, neliniștele, frâmântările, chiar revolta sa fiind puncte de sprinjale volumului. Poezia sa laicizează, omul supus se transformă în locuitorii versurilor care, din clasice, devin libere, el rupe zâgazul, iar poetul transformă, nu în întregime însă, idealica volumului. Tematicii suferinței, zbuciumului său și al celorlalți i se adaugă terma iertării, a deslinului uman, viața și moartea, nemurirea, izbăvirea prin artă, prin frumos, importanța actului creației. Există o gradare în exprimarea stăriilor sale sufletești, confuzie, neliniști, frâmântări, tulburare, zbucium, deznașejde, nepuțină, durere, care au drept rezultat tristețea, singurătatea, izolare, ura, revolta, creindu-se astfel sineslezii între trăirile sale. Volumul este scris, în cea mai mare parte, la pers. I, existând pendulari (pujline însă între pers. I/III, sau I/II, II/II plural, fiind o încercare de autodefinire și astfel eul lui Octavian Pop apare în plinătatea și complexitatea lui, această autodefinire constituind un adevărat leitmotiv al volumului: "Îmi smulg din limp mantaua vieții împrăștiat". Gust cerut ca pe o aromă de vin și untdelemn! Fur din lumină un bulgăre/ Și-l arunc în zarea prăfuită de cântec/Sap în boltă cerului o fântână/ Prin care mă strecoar în altare/ Deschid colivia, drămuiesc lăcerea/ Și ucid visele sterpe din bibliotecă mânjite de iluzii/ Arunc osemintele cusule în vreme/ Și mă prăbușesc în exalt./ Zgudui tenelia cuvintelor rostite" (Orizonturi privегheate de înger) sau "Scriu pe genunchi iertare" sau "Îmi scriu pe umbră numele, apoi îșterg cu uilarea/ (Cascada de ape) sau "Îmi scot din piepl inima, pe care o preschimb în floare/ Și-o pun la bulonieră" sau "Râvnesc la fructul opriu/ Nu eu mă îndepărtez de lume/ Ci lumea se îndepărtează de mine" sau "Îmi scot din inimă plugul/ Și ar un blestem, un hotar" (Învierea) sau "Sunt plin de alătea ecouri/ Și parcă sunt gol în fragmente" (...spre celălat legământ) sau "Mă sufoc de multul de mult/Da-s tot eu, cel de ieri, cel de azi și poate de mâine,/ Tot eu prin parcuri și alei ca un câine" (Stoluri de șoapte) sau "Nu stiu să fi călcat vreodată/ O gâză sub destinul meu și s-o zdrobesc/Eu, cel atât neliber, de mine, și de ceilalți Dumnezeu" (Poftă de-a topi) sau "Eu... sunt în treacăt prin mine" (Umbra luminii) sau "Osândit de propria-mi coroană, de-a li om, Fărâniță întră pământ și timp/ Înii port din loc în loc făplura/ Pe aceeași margine de nebunie" (Întuneric și moarte) sau "Fumegând, îmi răstorn carteau destinului/ Cu susul în jos și-mi curg în slove mărunte/ Fiecare cuvânt și pas aruncat între oameni" (Goana după sensuri) sau "Sunt-îmdezleg încălărite... și sunt El/Sunt" (Sunt- El) sau "Mai singur ca acum n-am fost vreodată" (Rugi de-nsigurare). Zbătându-se între Kronos și Kairos, între timp și destin, ochii său scrulează colidianul împăriștiind drama umanului ("Tot valuri și valuri/Vor să te izbească de stânci ca un monstru") ("Lacrimi din vieții/ Se prelungesc peste vieții") "Păsim spre tulbure talaz ce urlă-napoia.... Se zbuciumă ape și valuri și ape..." (Stoluri de șoapte)... "Au avut grija destui să îngroape pe Dumnezeul/ În nisipuri udale de ură din noi". Chiar dacă se află într-un moment de răscruce, tristețea și revolta inundându-i sufletul, el are lăria de a ierta, îndrumându-i și pe ceilalți să-i urmeze povata: "În iubire tu iartă că altfel în scrum vei mur".

Relația dintre el și divinitate cunoaște în acest volum trepte. Dumnezeu îi este alături chiar și atunci când, mână de seninienie profund umane, cum ar fi iubirea (Durere surdă)

CĂRȚI ILOR:

Popas în armonia timpului de Diana Niculescu

rătăcește puțin drumul cel drept, faza a doua îl poartă pe brațe. „Îmi ridic Dumnezeul în palme! Să-l trec peste inima săngerândă de el și de mine”, și ultima se contopește cu Dumnezeu „Îmidezleg încârlările.. și sunt El./ Sunt”. El, cel care și ia asupra sa puteri demiurgice, cel răstignit pe destin, cel care își bale singur piroanele în picioare și măini, cel care a născut odată cu el timpul, visând la un timp infinit-abordează și alte teme în afara ceteror amintite: iubirea, istoria (Dumnezeul străbunilor), facerea lumii (Ziua vieții), condiția umană, libertatea, setea de cunoaștere (Goana după sensuri), nemurirea, dar acestea se topesc în triunghiul incandescent destin-poet-timp.

Ce reprezintă celălalt legământ? (o poezie poartă chiar acest titlu), legământ cu gândul (“că într-o zi, lumina tremurând, va face înlunerică/Și prea, târziu pentru a salva divina noastră viață./Speranta de-a iubi s-ar prăbuși în tinere și în ceală. O, pasi pierdut!/O, sincer legământ cu gândul - legământ dintre pământ și cer” Pe turle bat tălangi de legământ/Dintre pământ și cer”. În versul “Vaporul spre celălalt legământ care mă cheamă”, această trecere sugerează intensitatea trăirilor și speranța în viață de dincolo de mioarte. Imagistica bogată și sănătatea în text este deosebit de sugestivă- comparațiile, metaforele, adjectivele epitetelor, simbolurile abundă în text, fără să-l îngreuneze. Căleva exemple: “Rădăcinile loarse în izvorul apelor/Se impleteșc în cărări”/Ce duc dincolo de piatră”. “Iar omul și fiara nu-i decât o cascadă de ape”, “patul adânc al timpului”, “nisipul palid al timpului pierdut”, “gura căscată a iluziilor flămânde” se rătăcesc-te-n copii dorul de vis”. “Mă sorb din străini ca apa din piatră”, “cad frunze din oameni și cad zile din noi”. Această imagistică vorbeste de la sine de modernitatea versului poetic. Folosirea cuvintelor antonimice mărește greulatarea discursului liric - Ziua -noaptea, apus - răsărit, începutul și sfîrșitul, lumina și înlunericul, pământ și cer.

Reprelija este beneficiă în această poezie, accentuându-se astfel metosul roștilor poetice. “Trecutul din frânluri și frânluri de sărulări”, “Răspunsul răspunde: Răspunde!” Folosirea punctelor de suspensie sudează legătura dintre poet și cititor, permînd deschideri spre interpretări de text, lectorul devenind astfel coautor. “Mă cad în sensuri cănlindu-le/Și-mi pierd Dumnezeul...” “Fugă printre iluzii...”, “Eu... sunt în treacăt prin mine... mă curg mărunt/În Tine”, “Îmidezleg încârlările... și sunt El./ Sunt”. Frazele exclamative au fie valoare de invocătie. (“Te chem să-mi fi apus și răsărit. Părinte!”), fie de rugăciune “Iertare.... Dumnezeule...”, fie admirativă “Cât de frumoasă ești!”, dar nicicând imperialivă. Volumul acesta este cel al zbuciumului, al neliniștii, al îngemănării de slări contradictori, al pendulariei între laic și religios, într-o mulțime de altări și cel care vrea să iubească, să se dăruiască, este cel al lui Oclavian Pop umanizat, coborând printre oameni, părășit la suferința celor

multi, dar nepuțindu-se salva singur decât prin ajutorul de sus, de unde, supușenia față de Dumnezeu. Încercând să pătrundă misterul lumii (al lumii de lângă el, în special), Oclavian Pop devine protagonist al acestei drame a cunoașterii (cu triplă deschidere spre el, spre orizontul său interior, spre semenii săi, spre divinitate) Salvarea e dublă, prin speranța divină sau prin artă, prin frumos - conțopindu-se într-o singură înaclu creăției. “Aș vrea să dorm mereu de-acum-nainte/Cu capul pe o pernă de cuvinte”. Acest volum unicolor ca idealică și expresie îl aşează pe Octavian - Olivian Pop într-o poezie cu Har, cu profunzime, sensibilitate, într-o poezie care se zbat pentru adevăr, pentru forță imaginii poetice, iar ca preot, folosesc cuvintele regretatului poet Alexandru Jebeleanu, “este chemat, alături de credincioșii spre a-i călăzu pe calea dreptății și adevărului creștin, ortodox, pe calea demnității umane, fiind încrezători în bunăvoița lui Dumnezeu și în Scriptură”. Volumul ...spre celălalt legământ de Olivian Octavian Pop cuprinde 40 de poezii, corespunzând celor 40 de ani de viață ai preotului - poet, îl dorim lui Oclavian - Olivian Pop an că mai mulți și fericiți, spre bucuria lui și a noastră, pentru a ne încânta suflarele cu creații călătoare.

ROBICA OPREANU

Cele două profesore, Doina Drăgan și Rodica Opresanu, oferind preotului - scriitor florii, îi au urat sănătate, bucurii, împliniri.

Profesoara Doina Drăgan cîștește din carte sa Popas în armonia timpului, publicată cu pseudonimul Diana Niculescu, câteva fraze din Argument, edificatoare pentru a susține apariția acestei cărti, precum și din capitolul I, pagina 14, pentru a sublinia însemnatatea celor 40 de cărti ale scriitorului Octavian Pop, la cei 40 de ani de viață.

Cartea este destinată și oferită scriitorului Oclavian - Olivian Pop la cei 40 de ani de viață.

“Nu am dorit să fac un tabel cronologic cu viața și activitatea scriitorului, ci mi-am propus, după ce, cu mare severitate, am lectorat volumele, unele pagini slăbiindu-le insistent, la altele reflectând adânc asupra creației, și după ce mi-am întărit convingerea proprie și am ajuns la granițele sufletului, am prezentat creația scriitorului Oclavian - Olivian Pop, într-o vizionare proprie, din perspectiva gândurilor mele, urmărindu-i evoluția sa literară.

Cele 40 de cărti lipărite până la împlinirea celor 40 de ani de viață ai scriitorului Olivian - Oclavian Pop, al acestui preot-scriitor, al acestui tribun al credinței ortodoxe, reprezintă valențele inepuizabile ale tineretii, reprezintă temelia vieții Domniei Sale.”

prof. DOINA DRĂGAN

Pentru că florile sunt mesagerele cele mai sincere ale gândurilor umane, la rându-i, scriitorul Olivian Pop oferă autoarei Doina Drăgan un buchet de garoafe.

În acest moment, al exprimării gândurilor de recunoștință prin florii, florii ale iubirii și prețuirii, întreaga asistență, la sugestia doamnei Doina Drăgan, î-a cântat părintelui Olivian “Multi ani trăiască!, anulând distanțele în timp, prin retrăirea cu același emție, a momentului aniversar din 17 octombrie al anului trecut, când, odată cu lansarea cărtiilor acelorași autori, Izvor de cântec românesc și Distanțele iubinii, poetul scriitor își sărbătorește împlinirea celor 39 de ani.

Desigur că, așteptă și primul cu atâta dragoste de limișoreni și limișeni, speranța acestora este că va reveni pentru a-și împărți și alte bucurii cu credincioșii de pe aceste meleaguri.

LANSAREA

... spre celălalt legământ de Octavian Pop;

Solista Operei Române din Timișoara, domnișoara Liliana Mihăilescu a fost prezentă la manifestare și împreună s-a ascultat muzică înregistrată pe casetă, în interpretarea Domniei Sale, audiată cu placere de cei prezenți apoi răsplătită cu aplauze și flori.

În continuare, scriitorul Ion Pachia Tatormirescu a făcut câteva referiri succinte pe marginea volumului de poezii ale părintelui Olivian, ca apoi să se opreasca într-o prezentare metaforic susținută, asupra cărții doamnei Diana Niculescu.

Săptămâna patimilor, Izvor de cântec românesc, Nefericirea; se evidențiază aici "simbolurile adânci" ale poeziei lui Octavian Olivian Pop, "o succesiune de litanii, de rubaiate, haiku-uri, ode, având în centru Omul, sufletul Omului în raport cu Divinitatea, Viața, Moartea". Tehnica emoției și a voalurilor suprapuse", "firescul originalității", un mesianism "învecinal" cu al lui Oclavian Goga, bineînțeles, dintr-un "nou limp/lip" de ardere în "metaforă", cu convergență într-o notabilă linică a

"Dimensiunea ortodoxă a ens-ului: 40/40 - Olivian -Octavian Pop

O interesantă lucrare, Popas în armonia timpului (Timișoara, Editura Ando Tours, 1996) de Diana Niculescu, este dedicată unei personalități de marcă pe tărâmul Ortodoxiei și în sfânta grădină a literelor dacoromânești, la un moment aniversar deosebit: 40 de "volume", în ultimele 40 de rotiri ale Pământului în jurul Soarelui, în cei 40 de ani ai lui Olivian Oclavian Pop, împlinindu-se în 22 octombrie 1996. Este, asadar, Popas în armonia timpului de prof. Diana Niculescu o carte-omagiu, care nu se vrea neapără "o monografie" în adevărul sens al cuvântului, ci numai "un bilanț", "un reper", "un popas", pe un traseu bioexistențial-ortodox/cultural, un traseu al devenirii într Cuvânt/Logos, inconfundabil, al lui Olivian Oclavian Pop. "Cheia" lucrării rezidă într-un raport, o fractie echiunilară, 40/40, având ca rezultat pur malematic. Unul, Înregul, oglindindu-se într-un ens al marilor deschideri folonice, Olivian Oclavian Pop, cu vectorizare în acea priveliște a ființei revelate cândva și lui Platon, mai la vale, peste zariștile Creștinismului. După "un Argument" destul de timid - căci autoarea Diana Niculescu, vine dinspre fertilele ogrăzi ale matematicilor - argument din care se reține o aserționă esențială despre corola spiritului/sufletului celui omagiat, chemând "la unire în jurul Bisericii Ortodoxe", suntem întâmpinați de o Prefață de prof. Valentina Bobină, dinspre aura umanismului cronicăresc, de la Miron Costin, dinspre necesitatea "gândului slabod și fără valuri" și pentru acest anotimp al rostirii, al rostuirii în Logos, nu numai al lui Olivian Octavian Pop, ci și al nostru, al tuturor celor ce ne aflăm în trea mileniului secund al Ortodoxismului /Creștinismului. Dintre-o notită bio-bibliografică, aflăm că rodneanul Octavian Pop, licențiat în Teologie la Universitatea din Sibiu, dar și cu temeinice studii la facultatea de Drept - Universitatea din Brașov, a fost preotul-duhovnicul ce a condus un deceniu (1 august 1985 - 1 decembrie 1995), "cu slinjenie și dreaptă credință", centrul cultural-religios de la Mănăstirea Izvorul Miron din Românești - Timiș, unde "a realizat lucrări vaste de restaurare a bisericii, anexele din stareție. Salonul de vară (de 60 de locuri), Biblioteca, Muzeul" etc., totodată fiind redactor-șef al revistei "Viața Monahală" și al revistei de cultură "Heliopolis", redactor al periodicelor "Marginea", "Tibiscus", "Curcubeul Timocean" etc. Un capitol al lucrării este consacrat creației poetice seminale de Olivian Oclavian Pop, cuprinzând volumele: Glas spre cer, Omenescile suferințe, Pe ultimul drum, Cânt de credință străbună;

spatiului sacru, ortodox-sacru. Adevărul este că, prin volumele de versuri publicate până în prezent, Olivian Oclavian Pop inaugurează în linica românească postrevoluționar-decembriște "un teritoriu poetic" distingându-se polidimensional-ambrozian, reînnodând situl liricii creștine dacoromânești locul de la marele poeț dacoromân, Nicela Remesianu (Nicela de Remesiana), creatorul imnului întregii Creștinălăți, Te Deum.... în orizontul anului 370. Popas în armonia timpului de Diana Niculescu își sporește vertiginos numărul de pagini, reproducând mai toate recenzii, cronicile literare despre creația literară a sărbătoritului, de la cele apărute în publicații din România, până la cele lipărite în America, de la cele seminale de autori consacrați - Damian Ureche, Th. Damian, Aurel Turcuș s.a. - până la cele seminale de "debutanți" într-ale "criticii literare". O apreciabilitate săcăsă Popas-ului este dedicată lucrărilor de publicistică și educație religioasă pe care le-a semnat până în prezent Olivian Oclavian Pop: Sfânta Scriptură povestită (1995), Carte de rugăciuni, Carte de zidire duhovnicească, Mesaje creștine, Lumină spre descoperirea neamunilor, Cuget ortodox, Trăire preolească etc., căl și cronicilor/recenziilor de înălținare. Celelalte capitole sunt consacrate lui Olivian Octavian Pop ca povestitor/romancier (autor al romanului "de actualitate", Gânduri), ori ca publicist ("capitolul XI" cuprinde "Lista lucrărilor publicate și a cărților tipărite de protosinghelul Olivian Octavian Pop în perioada 1985-1996" - "predici": 108; "articole și studii": peste 250; "premiile speciale, diplome..." etc) recenzent/cronicar literar etc.

La "sfârșitul lecturii", se constată că Popas în armonia timpului este o carte "de debuturi", carte semnată de o profesoră de matematică, Diana Niculescu, care, voind a face "poeme ale luminii Ortodoxiei", produce surprinzătoare "ozeneuri" pentru "războiul stelelor".

Timișoara, la 9 brumărel 1996.
ION PACHIA TATOMIRESCU

O prezență inedită, și de data aceasta, a fost eleva Simina Lugojanu, fiica preotului Simion Lugojanu din Timișoara, care, cu glasul-i îngeresc a recitat din volumul lansat, poezia cu același titlu ...spre celălalt legământ și poezia Neamul românesc din volumul Glas spre cer, bucurând asistența, care a răsplătit-o cu aplauze și flori.

Criticul literar Rodica Opreanu, despre cartea Popas în armonia timpului, își exprimă câteva din părerile Domniei Sale:

"Diana Niculescu, pseudonimul literar al Doinei Drăgan, autoare până acum a trei cărți. Un om pentru eternitate. Sub

CĂRȚILOR:

Popas în armonia timpului de Diana Niculescu

pecretea sacră a tainei, Distanțele iubinii, este în continuă creștere. Am remarcat, în primul rând, tillurile metaforice ale cărților Doinei Drăgan, armonia acestor tilluri. Așa cum am spus și cu altă ocazie, Doina Drăgan creează un portret căl mai veridic al preotului - poet și astfelomul, duhovnicul, monahul, poetul respiră prin porii cărtii, el este un om viu printre oameni, cu trăirile sale, înconjurate de dragostea semenilor săi, cărora încearcă să le aline suferințele. Si Popas în armonia timpului (Ed. ANDO TOURS - 1996), carte cuprinzând 12 capitole, este scrisă cu multă sensibilitate, putere de sinteză, profunzime. Această carte, destinată și oferită scriitorului Olivian Octavian Pop la cei 40 de ani de viață, prezintă în douăsprezece capitole, într-o viziune proprie, creația lui Octavian Olivian Pop, urmărindu-i evoluția literară. Sunt inserate în carte opinii ale altor scriitori, referitoare la activitatea lui Olivian Octavian Pop, precum și opinii ale lui despre fenomenele literare și culturale actuale. Cu mult talent autoarea creează portretul părintelui scriitor, elementele biografice sunt stocurale fin în text, autoarea se referă și la volumele de poezie, la cărți cu caracter religios, cu caracter religio-istoric. La cărți de drept pe care el le-a publicat deja, recenzii și prețele semnale de Olivian Pop. Documentarea riguroasă, amănuntele, sinceritatea, naturalețea construcției textului sunt dovezi ale unei cărți pe care, citind-o, îl regăsim pe omul atât de cunoscut pentru noi, pe părintele cu har, "Om al harului divin, circumscris unui spațiu sacru, el trăiește pe un plan superior omului de rând, aspirând permanent spre ideal, dorește să comunice tot ce gândește semenilor săi, să redea luniină din tunina sa, - har din harul său tuturor oropsișilor, necăjișilor, disperaților". Coperta cărții, în concepția firmei EXACT (SILVIU LAZĂR), este deosebit de sugestivă. Preotul-scriitor, astăzi acum la cea de-a 40-a aniversare, este reprezentat între timp și destin. Cartea cuprinde și rezumatele în lb. engleză (Ana Zlăbuț) și lb. franceză (Rodica Opreanu). Entuziasmul autoarei Diana Niculescu, bogata informație, dragostea creștinească față de omul și duhovnicul Octavian Pop fac din Popas în armonia timpului o carte interesantă, care înseamnă nu numai o patra carte a prozaloarei, dar și un semn al evoluției sale literare, a neostoitei, neostenitei, lăudabilei sale activități de creație.

RODICA OPREANU

Autoarea cărții ne mărturiseste:

"Coperta cărții este o realizare a firmei EXACT prin reprezentanții soților Silviu și Ana-Maria Lazăr, care, împreună cu mine, au înjghebal "pe" și "în" față calculorului, pe fundalul unui cersenin, o idee fulgerătoare - moment al clipei - un fel de răsunet - al domnului Silviu Lazăr, - imprimând pe coperta cărții mele interpretări pline de simboluri prin gândirea și harul preotului - scriitor, privind timpul prieten sau neprieten, destinul, legământul".

Prof. DIANA NICULESCU

Un moment de excepție l-a creat scriitorul Ioan Olteanu din Făget, cel ce a trăit peste 10 ani în preajma părintelui Olivian Pop, cunoscând momente dintre cele mai bune, dar și dintre cele mai rele, petrecute la Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești. Într-

o atmosferă înăncrimată, plină de regrete pentru situația actuală, nedreapă și nemeritală, deopolivă de credincioși și monahi, a vorbit despre personalitatea părintelui Olivian, sugerând că fără Sfântia Sa, la Românești nu mai este la fel, a prezentat activitatea complexă pe care a avut-o preotul scriitor în perioada petrecută la Mănăstirea Izvorul Miron.

Invitație la Olivian

Prea Cucernice Părinte

Este o plăcere pentru noi toti a asista la acest eveniment literar. Greu de vorbit. Olivian. Personalitate. La 40 de ani.

La început Rodna, apoi în locuri monahale - centre de spiritualitate precum Sinaia, București, Neamț, Românești, au pus pecele asupra personalității monahale a lui Olivian pentru a ieși în lumine, pentru a cunoaște, pentru a se dedica omului, a pune în valoare un preot, un om cu deschidere, cu har.

Părintele Olivian Pop - Bindiu pentru noi tot Bindiu este - așa îl că trebuie să meargă pe calea ce l-a fost hărăzită de Dumnezeu. Stușele lui Dumnezeu. Crezul și destinul Sfintiei Sale, este să și îndeplinească cu credință menirea, lucrarea creștină. Ambiția, grija pentru sufletele credincioșilor îl însoțesc permanent. Si eu am scris două cărți despre Domnia Sa: Destin (1992) și în slujba neamului și a credinței strămoșești (1994), urmărindu-i drunul și destinul clădit pe fundamentul tradiției ortodoxiei românești.

Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești i-a oferit deschidere spre cultură, furisare în laic. Poate spune că adevărata personalitate a lui Olivian Pop - Bindiu s-a format aici și rămâne ceva solid chiar în noile condiții.

Poezia, este o preocupare de suflet a lui Olivian Bindiu, cuvântul ales este sufletul omului, experiența de viață, sensul căutărilor omului înainte de 1989 și după, cu tot ce are omul mai bun.

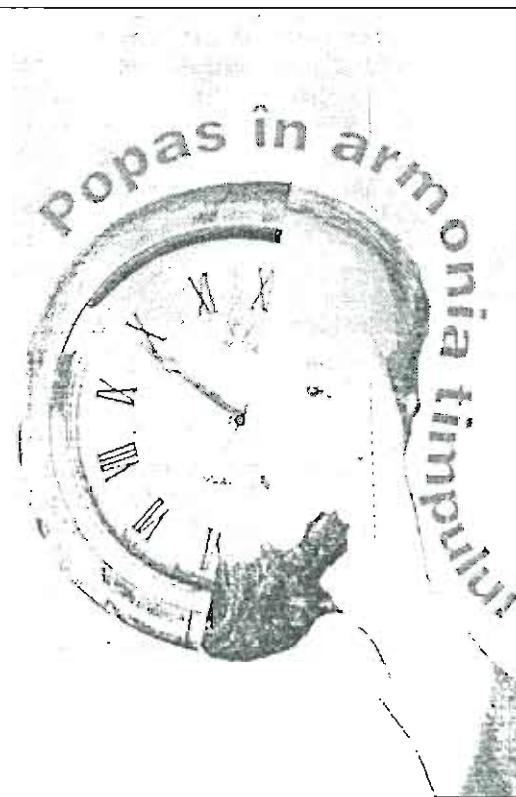
Părintele Olivian a fost pentru Banal și zona Făgetului un adevărat HARMONIE. Mănăstirea Izvorul Miron Românești s-a ridicat la un loc de centru de cultură și spiritualitate valoros, loc în care a călcat omul de la cel mai înalt grad până la omul simplu. Faptul că s-a produs o ruptură la plecarea părintelui Olivian de la Românești este remarcabil. Mănăstirea Izvorul Miron nu mai este ceea ce a fost.

Am asistat cu lacrimi în ochi și durere în suflet la momentul când s-au coborâi icoanele de la Centrul Muzeistic, alunci când au coborâi firma "Viața Monahală" de pe zidurile mănăstirii, când s-a dizolvat muzeul, și credeam că este un sfârșit - cei care slau între ziduri închiși și nu iau parte la viața creștină, oare nu au sesizat? - dar pentru părintele Olivian nu a însemnat un sfârșit ci un nou început.

Personalitatea părintelui Olivian, sufletul său rămâne tot la Românești, la toti credincioșii, la toti cei prezenți aici, la sufletul omului.

Harul părintelui Olivian este acela care ar trebui să fie al tuturor preotilor, să fie oameni buni și intelectuali.

Preotul Olivian a ajuns într-un alt mediu de cultură și

LANSAREA CĂRȚILOR:

... spre celălalt legământ de Octavian Pop; Popas în armonia timpului de Diana Niculescu

civilizație, unde străbate în continuare, lainele susținutele omului. Pentru noi este același, legal de Banat, de oamenii de acela, datorită interesului ce l-am văzut, datorită manifestărilor literare care ne arată că susținutul dumnealui este aici cu noi. Sunt fericiți că m-ați invitat și urez din codrul Făgetului sănătate, viață lungă, și odată cu diploma de onoare din partea Societății Făgeleane a cărui fondator este, îi urez "La mulți ani!"

ION GHEORGHE OLTEANU

Preotul scriitor Olivian Octavian Pop, emoțional și impresionat de iubirea și prețuirea arătată de participanții la sărbătoarea omului, dar și a scriitorului, a mulțumit pentru dovada de loialitate și statonnicie a sentimentelor, tuturor, mărturisind că, deși este departe, el aci se simte acasă.

"Am realizat această lansare de carte aici, în Timișoara, după mai bine de un an de zile, la cererea redacției revistei "Heliopolis" dar și din plăcerea de a vă revedea pe Dumnevoastră, care majoritatea îmi sunteți și duhovnicești.

Orice scriitor după ce împărește o carte, după ce ea există, este un învingător. Învinge timpul, învinge nemărginirea, învinge frica și se produce izbândă. Aici, acum izbândă este reflectată prin carte.

Cartea este un drum lung, poate sfârșit

sau nesfârșit, este sunetul sau răsunetul care străunge lacătul și ușa și evadează în tinerețea timpului sau a nelimpului.

Pe pânza zilei sau întunericul nopții am clădit cuvinte peste cuvinte, precum zidărul clădește cărămidă peste cărămidă pentru a se înălța, eu înălțând mereu elogiu lui Dumnezeu; altădată, îngropând imagini sau făpturi în umbre ale neînțeleșutui, chemând alteori dîvinul, ziua vieții. Cele 40 de poezii am dorit să vă încâlzească susținutul cu volumul ...spre celălalt legământ, în care "mă măsor în clepsidră/îmi adumrec în culme dreptatea".

preot OCTAVIAN POP

Preotul scriitor Olivian Octavian Pop a mulțumit tuturor participanților cărora le-a împărtășit din actualul domeniu de activitate.

Fiii săi duhovnicești l-au răsplătit cu dragoste, cu flori multe, semnal admirări și prețuirii, semn de neuitare; pe fețele lor se cilea alăt bururia revederii, că și suferința de a nu-l mai avea mereu aproape.

De asemenea, i s-au înmânat, pentru faptele sale deosebite, pentru totă activitatea sa, diploma de onoare din partea revistei "Heliopolis", înmânată de doamna directoră Doina Drăgan, și Diploma de merit, înmânată de Adina Costin, tot din partea revistei "Heliopolis". Diploma de onoare înmânată de domnul Ioan Olteanu

din partea Societății Făgeleane, Făget.

După festivitate, cei doi scriitori au dat autografe pe cărțile lansate. Totodată, cei interesați au avut posibilitatea să cumpere și două cărți cu tematică din domeniul juridic, apărute la aceeași dată, și anume: Exigențe sociale și legea penală și Probleme de practică juridică în materia circumstanțelor agravante, de Octavian Olivian Pop.

Manifestarea a fost bienmedializată. Astfel că Maria Pongrat consemnată în "Agenda" an VII nr. 41 (349) din 12 octombrie 1996, p. 9.

"Scriitorii și Heliopolis"

"Revista de cultură "Heliopolis" din Timișoara, condusă de profesoara Doina Drăgan, a reușit să formeze în jurul ei un grup de creatori importanți, care asigură o certă valoare publicăiei..."

Pe postul de televiziune "Europa Nova" în aceeași seară a fost transmis un reportaj despre acest eveniment.

Consemnată cu bucurie că într-un miez de octombrie (14 oct. 1996 de Cuvioasa Parascheva), în același oraș iubit, mai frumos ca oricând loamna, i-am sprijit frumusețea cu culoarea luminoasă a mulțumirii susținutului întâmplare adevărată, în dorința noastră de a fi mai buni prin credință și cuvânt.

Articol realizat de
prof. VALENTINA BOBINĂ
prof. ANA ZLIBUȚ

Redacția revistei

"Lumină și speranță"

urează tuturor

cititorilor și

colectivităților săi

Crăciun fericit și un
An Nou fericit, 1997!

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE SI INFORMARE

Anul I ♦ nr. 9-10 ♦ noiembrie-decembrie 1996

Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

Colectivul redacției "Lumină și speranță" împreună cu întreaga unitate a Centrului de Reducere Găești, urează părintelui Olivian
multi ani fericită sănătate și
împlinirea tuturor dorintelor!

"La mulți ani!" părintelui Olivian

Protosinghelul Olivian Octavian Pop împlinește 40 de ani de viață. Este redactorul șef al revistei noastre "Lumină și speranță", revistă ce a apărut odată cu venirea dumnealui în unitatea noastră. Sunt 10 luni de când Octavian Pop slujește în Centrul de Reducere Găești, de când atină sufărările rugându-se pentru îndrepătarea celor care au păcătul și săvărșit fapte nepermise. Este referent de specialitate al Centrului, este un foarte bun coteag, este scriitor, este un minunat sfătuitor. Ajută nu numai copiii, dar ne vine și nouă într-ajutor.

M-a impresionat și bucurat să văzând internații cum se roagă lui Dumnezeu, cum a putut preotul Olivian să le sădească copiilor căința și credința. Este meritul în totalitate al protosingheliului deoarece, de când a venit aici, a schimbat concepția nu numai a copiilor, dar și a cadrelor din unitate. Faptul că se astă tot timpul în mijlocul nostru ne-a făcut să credem că părintele Olivian e aici de când suntem noi.

Colonel
ION GÂRLEANU

Preocupări în domeniul psihologiei ale scriitorului Olivian Octavian Pop

"Atâtă vreme că o ramură științifică are din abundență probleme, ea este fără de viață!"

David Wilkert

Cercetările întreprinse în calitate de referent de specialitate, de preot - duhovnic și de scriitor au relevat faptul că "subiecții" în întreg procesul de reeducație, au fost cunoscuți prin "căutări active" și "căutări religioase" ce scot la lumină personalitatea acestora, structura problemelor lor de viață și a activității pe care o desfășoară.

Personalitățile de prestigiu dezbat aceste implicatii. Autorul Olivian Pop prin aceste noi lucrări ne dezvăluie confruntarea cu viață - fără sau cu criză sau tensiuni nervoase numite de psihiatri: stress-uri!

Adultul simte negativ ostilitatea, pe când copilul abia o supără. Pe adult, lucrurile care îl sunt interzise îl amenință și îl resping. Autorul Olivian Pop a și lăsat să imbrace haina hranei intelectuale care răspunde nervilor emoționali.

Pe lângă atenția obișnuită, cărțile altărgă atenția și asupra realității psihice, asupra rosturilor diferențelor probleme ale randamentului educativ, în funcție de utilitatea lui socială precum și de ecouriile afective.

Pentru îndeplinirea unui rost, copilul trebuie stimulat să gândescă și să își aducă contribuția personală cu eforturi personale. În loc de a da pur și simplu soluții, educatorul trebuie să pună elevul în postura de a descoperi aceste soluții.

Lucrările constituie o variantă în elaborarea și concentrarea faptelelor pentru diverse evaluări.

Lucrările cuprind elemente teoretice esențiale, utilizându-se modalități interesante și eficiente, unele chiar dând soluții folosind punctajul gândit de autor.

Autorul își exprimă concepția despre educație în studii pe care le vom lua în continuare în dezbatere:

1. Copilul abandonat
2. Separarea maternă
3. Cunoașterea copilului cu nevoi speciale
4. Jocul murdar

prof. DIANA NICULESCU

Copilul abandonat

Lucrarea este tratată ca un imbold în procesul de perfecționare a resurselor umane implicate în recuperarea copilului abandonat, care a început deja în România, arătând că continuarea acestui proces depinde de sensibilizarea populației, a personalului calificat și necalificat din instituțiile specializate și a statului. Este de asemenea un îndemn spre ferme care să sprijine eforturile începute, cât și cunoașterea relațiilor internaționale și de participare la activitățile întreprinse de organizațiile mondiale din acest domeniu.

Autorul recomandă o schimbare a conștiinței umane reflectată în atitudinea față de copiii abandonati - care ar trebui ca semeni și egali, cu aceleași drepturi și libertăți ca și ceilalți membri, dar față de care societatea și fiecare dintre semeni să se simtă moralmente răspunzători.

Autorul sugerează atenția și sprijinul care trebuie acordat copiilor abandonati, întreaga încredere necesară integrării lor ca parte activă în societate.

Având experiență îndelungată de părinți duhovni, însuțind în carnea deschisă a durerii multe ofuri pentru asemenea sărmani copii, autorul, prin articole de specialitate, ne pune la dispoziție modele de lucru pentru înălțarea mentalităților greșite și a unor prejudecăți.

Lucrarea fiind structurală în capitoare, astăzi despre originea, mediului de viață, particularitățile publice, modalitățile de integrare socială precum și personalitatea copilului abandonat. Autorul ne introduce în proveniența subiecților din leagănul de copii, statutul și frustarea și consecințele ce au loc asupra copilului abandonat.

Capitolul II dezbat fenomenul de abandon - factor nociv al dezvoltării ontogenetice.

În capitolul III se fac referiri la studiul de caz apoi capitolul IV dezvăluie observațiile sistematice, regresiile și defectele de comportament, consecințe.

În ultimul capitol, autorul spune ceea ce de fapt a dorit: "prevenirea abandonului - prevenirea, statul și ajutorul dat familiei, educația familiei, munca, integrarea socială, asigurarea socială, securitatea economică și garanția unui nivel de viață decesit; despre tutela și serviciile tutelare, pentru a suplini copilului abandonat climatul trăil în mijlocul celor dragi.

prof. DIANA NICULESCU

Separarea maternă

Lucrarea atinge o temă sensibilă - reacțiile și comportamentul copiilor separați de familie și, în special, de mamă.

Sunt tratate Iribuințele comune ale tuturor copiilor, care de fapt nu diferă de cele ale lumii adulților.

Sunt reliefate Iribuințele copilului, materiale, afective, morale, intelectuale, culturale, spirituale. Se spune în lucrare: "copilul este o parte dintr-un întreg, începând de la venirea sa pe lume".

Cel mai firesc lucru este ca familia să-și crească copiii acasă. Lucrarea dezbat sensibilitățile ale copiilor față în ocrotire de instituții, atunci când ei sunt privați de legătura mamă- copil, și deci mama naturală trebuie înlocuită de mama substitut.

Lucrarea dă sugestii asupra faplului de îngrijire corectă și însuflețită de bun simț a personalului care lucrează cu copiii separați de mamă, copilul să simtă dragostea - spre buna creștere și dezvoltare a lui.

Lucrarea structurală în 4 capitoare:

I: tratarea în literatură de specialitate

II: titlul propriu-zis

III: concluzii

IV: bibliografie,

este bine documentată, subliniază însă că acest subiect

în literatura străină este mai profund abordat - în toate mediile culturale și oferă modele concrete de acțiune.

"Tratarea lemei" în literatura de specialitate română apare foarte rar, doar în mediul pedagogic", teoretizată foarte mult - fără propunerii de aspecte practice. Considerăm binevenită această lucrare - document unde, pe lângă părerile proprii autorului, sunt evidențiale ipoteze emise de diferiți cercetători din experiențele lor și rezultatele obținute. Apoi pregătirea copilului de a fi într-o situație nouă, calitatea îngrijirii pe care trebuie să o primească copilul. Bibliografia selectivă s-a raportat lăllului lucrării - evidențe și reviste editate de Crucea Roșie, investigații ale unor specialiști pentru a ne face o imagine asupra acestor copii sperând în îndeplinirea unor sarcini bune, spre o mai prosperă viață a acestora.

prof. ANA ZLIBUT

Cunoașterea copilului cu nevoi speciale

Cartea de față își propune să ofere cîlitorilor prilejul unui contact mai amănunțit cu acele idei, cercetări născute în zona cunoașterii copilului cu nevoi speciale.

Cercetările și experimentele din acest domeniu au ajuns, pe plan practic la rezultate ce nu pot fi neglijate de nici un observator, iar pe plan teoretic, la direcții și metode de investigație.

- Astfel, cartea autorului Octavian Pop - referent de specialitate, scoale în evidență conceptul de normalitate, subnormalitate și supranormalitate a copilului arătând că:

Încadrarea copiilor în una din cele trei categorii amintite comportă riscuri și este o activitate dificilă. Aprecierea trebuie să țină cont de unii factori, cum ar fi: zestrea naivă, vîrstă, nivelul mediu de dezvoltare a grupelor din care face parte copilul și condițiile de mediu.

Definirea și delimitarea conceptului:

a) Conceptul de normalitate are două semnificații: una generală, ce se referă la ansamblul dezvoltării psihice, și alta particulară cu referire la un grup de însușiri ca: afective, caracteriale, senzoriale, fizice etc.

b) Conceptul de subnormalitate se aplică subiecților care nu au o dezvoltare și o evoluție normală. În mod științific, de fapt, deficiența se referă la dezvoltarea fizică doar. Handicapul insă, acoperă și dezvoltarea psihică.

c) Conceptul de supranormalitate se referă la copiii supradotați. Pentru a-i descoperi, trebuie verificate periodic, pe loale laturile dezvoltării psihice.

Capitolul II redă problemele ce le întâmpină handicapății senzoriale.

Vorbește despre: deficiența de auz, de vedere, de înțeles.

Capitolul III redă handicapul de limbaj.

Aceasta poate exista în diferite grade și proporții, atât la subiecții cu înțelet normal, cât și la cei care au un alt handicap. Chiar și în condițiile când nu există un alt handicap decât cel de limbaj, copilul pierde mai mult sau mai puțin posibilitatea de a receptiona și exprima corect cunoștințele.

Autorul descrie formele clinice, consecințele și formele de remediere.

Tulburările de limbaj în scris - citit provoacă, la rândul lor, tulburări de comportament: atitudine față de școală, colegi, învățătură, complex de inferioritate, ostilitate pentru cei din jur. Acest lucru dezorganizează personalitatea.

Alunci când tulburările de vorbire sunt eliminate, comportamentul se ameliorează.

În capitolul IV autorul analizează conduită la copil - handicapuri de comportament pe care le raportează la vîrstă și nivelul dezvoltării psihice.

Factorii care generează tulburările de comportament

sunt: predispoziții înăscute, sechete datorate leziunilor cerebrale ca urmare a meningo-encefalitelor, traumatisme, modificări endocrine produse brusc în condiții de mediu nefavorabil.

Manifestările băieților sunt mai evidente, zoomotoase, cu implicații complexe și frecvență mare.

Minciuna este una dintre formele de abalere comportamentală întâlnită frecvent, furtul de asemenea.

Autorul vorbește despre greșelile de educație manifestate printr-o tratare nediferențială și fără a se ține seama de particularitățile individuale ale copiilor, precum și nolarea încoreclă ce provoacă scăderea interesului pentru învățare, neintegrarea în viața socială. De asemenea, ne arată că sarcina educatorului este de a preveni handicapul comportamental, de a-i ajuta pe copii în înțelegerea corectă a situației, pentru a putea depăși momentele dificile. Stimularea permanentă, dirijată a activității intelectuale și a celei afectiv - motivationale, crearea unui conștiință psihică în activitate contribuie la întărirarea unor abaleri comportamentale.

Capitolul V tratează handicapul fizic iar capitolul VI - Copilul cu posibilități superioare.

În concluzii la capitolul VII, precum și pe coperta IV - autorul semnează îndemnul educatorului, care: "trebuie să asigure nu doar o dimensiune informațională a transmiterii de cunoștințe, ci și o dimensiune umană, psihologică a creșterii. Educatorul trebuie să stimuleze copilul, să-i creze cîndîlui că el/să se comporte într-un anume fel, să se descompere pe sine, să-si pună probleme și să rezolve sarcini de cunoaștere".

Grafica de pe coperta I este sugestivă titlului lucrării. Felicităm autorul și urăm succese mai departe.

EMILIAN TARBA

Jocul murdar

Autorul privește jocul drept mijloc de educare a particularităților intelectuale și fizice precum curajul, agilitatea și îndemnarea, spiritul de competiție și sociabilitatea. Vede în joc o activitate fundamentală a copilului, prin intermediul căreia își dezvoltă creativitatea, memoria, puterea de a mânui și manipula obiecte. Jucările sunt obiectele muncii copilului. În dezvoltarea copilului joacă rol construcțiile jocului, modelajele, materia primă - coca, lulu, argila, (el trebuie să aibă grijă să nu se murdărească). Folosirea unui șorțuleț de protecție, săpun, apă, pahar.

Educația estetică și gustul pentru frumos copilul și le dezvoltă și prin desene prin mânuirea pensulei. Autorul arată efectele pozitive ale jocurilor murdare; totodată și rolul pe care trebuie să-l aibă educatorul în coordonarea și controlul atât al jocului individual cât și al celui colectiv.

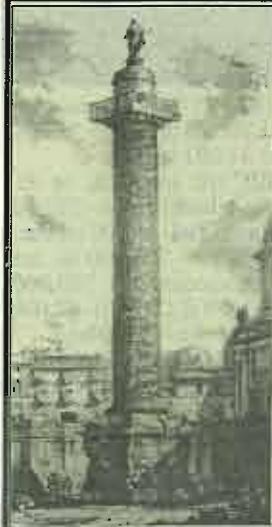
Lucrarea are două capitoare care tratează:

I. Jocul murdar și implicațiile lui în dezvoltarea psihică a copilului de 3-6 ani și II sub titlu Tratarea literaturii de specialitate: semnificația psihologică a jocului, teoriile generale asupra jocurilor, jocul murdar (definiție, descriere, activități în grădiniță).

Capitolul III este rezervat concluziilor, un loc aparte îl are CREAȚIA, când autorul spune: "copilul dispune numai de capacitatea de a se juca și învăța, ci și de aceea de a crea." Creațiile dovedesc că viața interacționă copilului este destul de bogată și că intențiile lui depășesc cu mult posibilitățile de care dispune", la care participă imaginația, capacitatea de figurare, deprinderi și priceperi. Orice copil trebuie să se joace iar timpul nu este limitat.

prof. DOINA DRĂGAN

Cele patru studii au fost editate sub egida Centrului de Reeducare Găești.

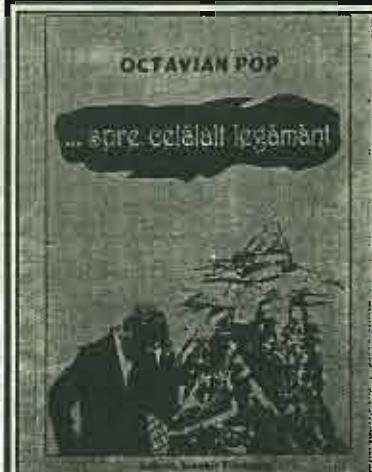

Redeșteptarea

21 - 27 NOIEMBRIE 1996

ANUL V., NR. 287, 32 PAG., 700 LEI

SĂPTĂMÂNAL INDEPENDENT DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE, SUB EGIDA FUNDATIEI EUROPENE DRĂGAN • LUGOJ

Cele patruzeci de poeme, cuprinse în volumul ... spre celălalt legământ de Octavian Pop (Timișoara, Editura "Eurobit", 1996), dezvăluie un poet extravertit, chiar obsedat să-și dezvăluie trăirile sufletești. Aproape fiecare poezie e dominată, încă din primele versuri, de prezența persoanei

LEGĂMÂNT NELINIȘTIT

înălță. În acest fel, autorul "se spune" necontenit, convins că tumultul interiorității sale nu va rămâne fără ecou și bănuind că cititorul este dispus să-l însoțească în această aventură a căutării propriei identități.

Având formație teologică, Octavian Pop nu poate evita o tematică în care s-au ilustrat câteva nume fundamentale ale literaturii române, aşa cum sunt Tudor Arghezi, Nichifor Crainic ori Ioan Alexandru. Fie și numai prin această benefică îndrăzneală, poezia sa merită toată atenția. Față de creațiile sale de până acum, ... spre celălalt legământ marchează o mutație radicală în plan formal, versurile de sorginte clasică fiind înlocuite cu stihuri ignorând canoanele, pregătite să-și asume întreagă libertate expresivă. În general, poemele au ca principiu structural juxtapunerea metodică a imaginilor crescute în fiecare vers, țintind, în

cele din urmă, finalul sintetizator. Caracteristica frapantă a acestor scrieri este importanța acordată verbului, mijloc expresiv folosit cu îndărjire la începutul fiecărui vers. Această poziție privilegiată este în acord cu zbaterile și neliniștile ce se consumă în interiorul poemelor: "Îmi smulg din timp mantaua vieții împărtăsite,/ Gust cerul ca pe o aromă de vin și uștelemnă,/ Fur din lumină un bulgăre/ Și-l arunc în zarea prăfuită de cântec./ La porțile înălțimii, cheile infinitului/ Se coboară ca noaptea-n pahare/Sap în boltă cerului o fântână/ Prin care mă strecor în altare" ...

Suspendat între celest și terestru, poetul este ecoul tensiunilor ce se nasc între aceste două registre, imprimând poemelor o interesantă și încrâncenată neliniște, chiar dacă, uneori, se alunecă în discursivitate.

DORIN MURARIU

ROMANIAN INSTITUTE OF
ORTHODOX THEOLOGY AND
SPIRITUALITY

CAPELA SF. APOSTOLI PETRU
SI PAVEL

VOL. I/NR. 5
NOIEMBRIE 1996

Lumină Lină

Revistă de spiritualitate și cultură românească

Gracious Light

Review of Romanian Spirituality and Culture

Portret literar

THEODOR DAMIAN

P.C. Protosinghel Olivian Pop (Bindiu) despre care am mai scris în revista noastră, redactor șef al publicației timișorene *Heliopolis*, licențiat în teologie și drept și studiind psihologia în prezent, poet și scriitor cu multe lucrări publicate în țară, ne mai trimte din ultimele sale realizări: două volume de poezii, unul în limba rusă (42 pp.) și unul în limba engleză (74 pp.), ambele publicate de Editura Mirton, Timișoara, 1996, un roman intitulat *Gânduri*, Editura Eurobit, Timișoara, 1996, 134 pp., și două lucrări de specialitate în domeniul educației copiilor abandonati, prima intitulată *Copilul abandonat* (46 pp.) și cealaltă *Jocul Murdar* (48 pp.), ambele apărute la Editura Centrului de Reeducare, Găești, 1996.

Poezia Părintelui Pop este o creație de spiritualitate pastoral didactică, adică, pe de o parte menită să exprime credința și trăirea interioară a autorului, pe de altă parte să ofere cititorului învățături ziditoare de suflet, pornite din experiența, frământările, întrebările și răspunsurile celui ce scrie.

Proza lui Olivian Pop trădează poetul. Mânuitor al artei dialogului și al celei a narăriunii scriitorul își delectează cititorul cu o expresie poetizată prin metaforă, epitet, comparație și alte figuri de stil, care fac lectura plăcută din punct de vedere al formei, după cum este și interesantă din punct de vedere al conținutului.

Mi-au captat atenția cărțile dedicate copiilor, cele care descriu cu lux de amănunte situația lor la nivel psihologic, social, educațional, și cred că în acest sens Părintele Olivian se înscrie pe linia unui mare imperativ al societății românești contemporane: conștientizarea publicului despre tragedia vieții copiilor abandonati.

Având șansa să lucreze cu copiii aceștia la Centrul de reeducare, Găești, autorul este în directă cunoștință de cauză, de aceea glasul său, semnalul pe care îl trage trebuie să fie luat în serios. Aceasta este o lucrare de înaltă noblețe și imediată necesitate, care desigur nu va rămâne fără roade. Îi dorim Părintelui Olivian Pop mult succes în variata sa muncă de creație.

Anul VIII
Nr.
66-67
1997
BISTRITA

Cuvîntul care zidește

Cărări spre Unicul, spre Adevăr, multele întrebări și neliniști ale acestei lumi se traduc pentru unii dintre noi în pagini de carte acoperind cîmpuri dintre cele mai diverse. Așa, prodigosul teolog cătură OCTAVIAN POP (numele laic al protosinghelului OLIVIAN POP BINDIU, născut pe meleagurile noastre, la Rodna Veche, în urmă cu patru decenii) s-a făcut remarcat pe îndepărtatele plaiuri bănățene prin cele nu mai puțin de 40 (patruzeci) de cărți semnate pînă acum.

Pentru domnia sa, anul 1996 a venit cu două plachete de versuri — Nefericirea, editată de Centrul de

Reeducare Găești, și ...spre celălalt legămint, Ed. Eurobit, Timișoara, precum și cu un roman — Gînduri, apărut la aceeași editură timișoreană.

Semnalăm aici și cîteva titluri semnificative dintre lucrările de teologie și drept — dubla specializare a autorului — publicate de același OCTAVIAN POP, la Editura Ando Tours din Timișoara, în anul care a trecut: Conservarea, restaurarea și întreținerea bisericii monument istoric; Sanctiunea abaterilor și delictelor săvîrșite de clerici în Biserica Ortodoxă Română; Cuvîntul care zidește; Cunoașterea copilului cu nevoi speciale; Noțiuni de administrație publică și, cu deosebire, o lucrare singulară în ultima vreme — Dreptul canonnic.

Iată, am zice, nasc și la Rodna oameni !

Emil BĂLĂI

Meleaguri apropiate înimii noastre

"Așezare binecuvîntată de Dumnezeu, rînduită sub zidurile protectoare ale munților, Rodna aduce ceva din viață și patimile. Mîntuitarului nostru Iisus Hristos. În genuncheată, puștiită și răstignită de barbarii păgâni, Rodna a reînviat, s-a refăcut și a rezistat prin secole, aici, la cumpăna dintre imperii pline de poftă și lăcomii", spune cu har, în *Cuvînt înainte*, protosinghelul Olivian Pop-Bindiu (alias Octavian Pop), reputat teolog și om de cultură bănățean, născut pe plaiurile Rodnei, cu ale cărui binecuvîntare și tot sprijinul a fost editată recent, la Timișoara, prezenta monografie rodneană*). Și adaugă, cu referire la efortul autorilor: "A scris despre meleagurile natale și sinonim cu a clădi o punte de legătură între vesnicia spiritului divin și cea a spiritului omenesc".

Se cunoscă remarcat mai întîi caracterul unitar asigurat acestor pagini de monografie — altminteri abordând domenii dintre cele mai diverse — de către coordonatorul lucrării, Mircea Mureșianu, și prin revizia științifică asigurată de Emil Bălăi. Aparatul științific al cărții este ireproșabil, bibliografia consultată de autori întinzându-se de la nume de rezonanță ale culturii românești (N. Iorga, A.D. Xenopol, E. Hurmuzaki, N. Drăganu și alții), pînă la autorii conjuđeșteni sau locali care s-au aplecat vreodată asupra aspectelor istorico-geografice, lingvistice sau culturale ale acestei străvechi localități transilvănenene, a cărei prima atestare documentară datează din 1235.

Fără îndoială, autori se adîncesc mai întîi în 'trecutul multisecular al ținutului' onorant numit odinioară *Vallis Rodnensis*. Emil Bălăi și Mircea Mureșianu, în capitolul *File din istoria Rodnei*, semnalăază existența vieții omeneske la Rodna Veche și în împrejurimi încă din zorii istoriei, frâmantată evoluție a acesteia fiind adusă pînă în anul apariției cărții.

Prof. Mircea Mureșianu, doctorand al Universității Clujene, semnează și capitolele Rodna —

Ipostaze geografice și Cîteva aspecte privind toponimia geografică din spațiul rodnean, îmbinînd o bogată documentare de specialitate cu studiul nemijlocit al geografiei localității natale. Pertinentă observații dialectologice face prof. Emil Bălăi, în capitolul *Considerații asupra lexicului rodnean*, semnalînd arhaisme, elemente de diferite origini, contaminări, sensuri derivate, etimologii populare etc., un subcapitol special fiind dedicat terminologiei vechi a mineritului. Specificitatea lexicului dialectal rodnean rezultă cu prisosință din lunga listă de termeni ce însotește studiul în cauză. Pe de altă parte, învățătorul - pensionar Silvestru Leontin Mureșianu — ale cărui strădani de o viață sunt prezentate într-un Argument de către prof. Rodica Bălăi — studiază aspectele etno-culturale rodjene, în capitolele: *Scurtă incursiune în genealogia familiilor rodneene*, *Contribuții la istoricul bisericică din Rodna și Oameni de seamă din Rodna*, acordînd egală atenție locuitorilor de diferite etnii, culte religioase, profesii, aspecte ce dau o coloratură aparte vietii acestor meleaguri.

Semnalăm și ilustrațiile și harta localității — apartinînd profesorului Mircea Mureșianu — care întregesc fericit bogătele informații ale acestor pagini de monografie, concepute de autori ca "un capitol premergător celor ce se vor scrie mijne sau potmijne" despre meleaguri apropiate înimii noastre.

Virgil URECHE

*) Emil Bălăi, Rodica Bălăi, Mircea Mureșianu, Silvestru Leontin Mureșianu, *RODNA. Pagini de monografie. Ipostaze istorice, geografice, lingvistice și culturale*, Editura ANDO TOURS, Timișoara, 1996.

HELICOPOLIS

**REVISTĂ DE CULTURĂ
SIMBOL AL SPIRITUALITĂȚII ROMÂNILOR DE PRETUTINDENȚĂ**

EL VINE IAR...

Părintelui meu confesor,
poetului OLIVIAN BINDIU

El vine, bucurie mută
din bucuria omenească,
durerea lumii s-o alunge
și rostul vietii să-l sporească
el vine iar și-n așteptarea-i
se trec iubirile-n culori,
ca taina noptii să rodească
în crini suavele-i candori.
El vine zodii să trezească
ce-n galaxii s-au rătăcit,
el vine-apusul să-l preschimbe
și zorii noptii-n infinit.
El vine iar, cuvânt și rază,
și pe-al deșertului zadar
el înflorește cu o rugă
speranța noastră la hotar.
El vine, vine, că-i trimisul
iubirii sacre-n calendar,
să ne sfîntească simfonia
durerile în minutare.
El vine iar, cuvânt, oracol,
că să reverse-n jur speranță,
și goliciunea vietii noastre
s-o-ntinerească cu o slanță,
el vine zbor și armonie
val, roză, undă înspuimată,
poem ce gându-l circumscrică
cu sâfletul zidit în artă.
El vine, sete închiștată
și zbor ce nu s-a născut zbor,
El vine ca Lumina lumii
s-o proiecteze-n viitor.
Să dacă vine pentru tine,
sau pentru mine a venit,
el este mesagerul tainei
de zbor înalt spre infinit.
E numai taina care plângă,
în ceasul zorilor finit,
el este mesagerul nostru
între finit și infinit,
e armonia de cuvinte,
destinul clipei creator,
el este jertfa de iubire.

PREZENT ETERN ȘI VIITOR.

MARIANA STRUNGĂ

CRONICA LITERARA

RODNA - PAGINI DE MONOGRAFIE

Patru intelectuali de frunte ai Rodnei, Emil Bălăi, Rodica Bălăi, Mircea Mureșianu și Silvestru Leontin Mureșianu au publicat volumul monografic "Rodna - ipostaze istorice, geografice, lingvistice și culturale" apărut, recent la Editura "Ando Tours" din Timișoara.

Prefațatorul cărții, Protosinghel Olivian Pop-Bindiu, "fiu al Rodnei, om de aleasă cultură, scriitor, poet, eseist și publicist, membru titular al Societății Scriitorilor Români" (p.5), afirma: "A te naște sub cerul Rodnei, a fi intelectualul rodnean și a scine despre Rodna înseamnă a-ți respecta obârșia, a săvârși un act de sacră pietate, de iubire nemărginită îndreptată dinspre fiu înspre mamă" (p.7.)

Lucrarea monografică nu este numai un simplu gest omagial, ci, în primul rând o cercetare științifică întemeiată pe o documentare multilaterală: istorică, arheologică, literară, lingvistică, etimologică, geografică, spirituală și culturală. Modul riguros (și revederea critică a unei întinse bibliografii) clădește în conștiința cititorului o localitate "binecuvântată de Dumnezeu", rânduită sub zidurile protecțoare ale muntilor, "Rodna aduce ceva din viață și patimile Mântuitorului nostru Iisus Hristos". (p.7.).

Volumul se structurează în 5 capituloare trăندistoria, cadrul fizico-geografic și economic, lexicul dialectal rodnean, istoricul bisericii și oamenii de seamă ai Rodnei.

Primul capitol "File din Istoria Rodnei" conține 3 subcapitole: Rodna în zorii istoriei, Evul mediu rodnean și Rodna în epoca modernă și contemporană.

Autorii prezintă Rodna ca o așezare străveche, zonă de exploatare minieră, poartă de legătură de o parte și altele a Carpaților, zid de apărare împotriva barbarilor năvălitilor și purtătoare a valorilor românești.

Autorul prezintă un bogat material arheologic descoperit din epoca neolică, a bronzului și a fierului. Preluând în mod critic afirmațiile academicianului Florian Porcsis, autorul Emil Bălăi aduce dovezi privind exploatarea minieră la daci, iardupă cucerirea la daco-romani.

Prima atestare documentară a Rodnei este din anul 1235, consemnată în cronicile rusești: Daniel (Danil) Romanovici, ducele de Haliciu, a trecut munții cu vârful Borsec și a coborât la mina care e numește Rodna/ Rodna (p.18.)

Unirea Transilvaniei cu România a însemnat o perioadă de prosperitate pentru locuitorii Rodnei.

Autorul Mircea Mureșianu consideră perioada contemporană din anul 1945 până în prezent (p.36.) Tratață, succint, perioada este prezentată cu un lanț de fărădelege ale comuniștilor, autorul le consemnează "nu întru învățuire, ci spre vesnică neutitate" (p.37)

În capitolul al II-lea "Rodna - ipostaze geografice" autorul realizează o reușită prezentare a cadrului fizico-geografic.

Descoperirea ținutului cu Munții Rodnei și Munții Bârgăului cu vârfurile și dealurile brăzdate de vâi îmbracă haina unui stil

elegant, în formulări elegante și plastice.

Releaua hidrografică a zonei este bogată.

Evoluția demografică a localității este studiată pe o perioadă de 275 de ani pe baza recensământelor.

Din subcapitolul destinat dezvoltării economice a Rodnei, se desprinde profilul economic agrosilvoindustrial (p. 57.) Principalele ocupări ale locuitorilor: minerit (zinc, plumb, cupru, păstoritul, muncile forestiere și vârăritul).

Tinutul Rodnei dispune de transporturi rutiere, feroviare, speciale și de un urcăș potențial turistic natural și antropic.

Capitolul al III-lea este consacrat cercetării țării folosită la Rodna, un grai cu multe particularități arhaice. În subcapitolul "Câteva aspecte privind toponimia geografică din spațiul rodnean, prof. Mircea Mureșianu prezintă 385 de numiri topice de locuri din hotarul Rodnei. Cercetătorul face o analiză pertinentă asupra toponimiei ținutului, dar în același timp pune la dispoziția cercetătorilor impresionantul inventar toponomic rodnean.

Profesorul Emil Bălăi a întocmit un glasor care cuprinde circa 1000 de cuvinte dialectale neatestate sau atestate rar, incluzând și peste 300 de termeni de minerit, dând de căte ori era nevoie transcrierea fonetică pentru pronunția lor locală (p.81).

În subcapitolul "Scurtă incursiune în genealogia familiilor rodneene", prof. Rodica Bălăi și Învățătorul Silvestru Leontin Mureșianu (autorul Dictionarului genealogic rodnean m.s.) valorificări materialul onomastic din inscripțiile dintre anii 1698-1852, evidențind raporturile onomastice locale cu onomastica românească din zonele vecine.

În capitolul al IV-lea "Contribuții la istoricul bisericii din Rodna", Învățătorul Leontin Silvestru Mureșianu, bun român și credincios, clădește o punte de legătură între vesnicia spiritului divin și cea a spiritului omenesc.

Istoria bisericii rodneene, cu luminile și umbrele ei, obligă la meditații, fiind "o carte" vie ce îndeamnă la toleranță, bună înțelegere, respect reciproc și, mai ales, la lupta comună pentru realizarea unității bisericii creștine (p.121.)

În capitolul al V-lea "Oamenii de seamă din Rodna", cititorul interesat va putea găsi aici, pe firul timpului, peste 50 de fii ai Rodnei, personalități de prestigiu ale neamului nostru.

Volumul este ilustrat cu 23 de fotografii reprezentând localitatea Rodna, munci, clădiri, bisericile românești, aspecte din muzeu și o hartă de ansamblu a comunei Rodna.

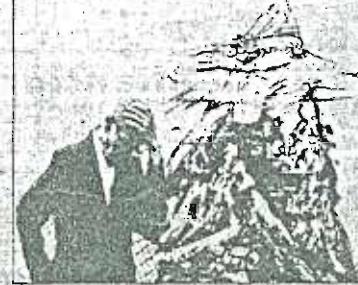
Lucrarea constituie o contribuție serioasă la cunoașterea unei localități din mijlocul spațiului carpațin, autonoi dând dovadă de o bună cunoaștere a întregii zone, de o bogată documentare și de o argumentare competență expusă într-un stil cursiv și atractiv.

prof. IONEL CIONCHIN

CRONICA LITERARA

OCTAVIAN POP

spre celălalt legământ

OCTAVIAN POP ...SPRE CELĂLALT LEGĂMÂNT

Editura Eurobit Timișoara, 1996, p. 76

Volumul de poezii.... spre celălalt legământ al poetului Octavian Pop reprezintă un debut, am putea spune, într-un repertoriu tematic de natură laică de o factură nouă.

Volumul de poezii.... spre celălalt legământ este un volum al neliniștii. Temele fundamentale ale poeziilor lui Octavian Pop sunt reluate de la o poezie la alta și esențializate, dar nepărăsite, pentru că sunt legate de destinul uman, de aspirația către împlinire, de zădănicie, de problematica vieții și a morții, a nemuririi, de actul creației și, uneori, chiar de regăsire și speranță.

Poezia care deschide volumul, Orizonturi privilegiate de îngeri, este o poezie a umilinței, a pocăinței în care cere îndurare "Dumnezeule, miluiește-mă pe mine păcătosul", îspășindu-și păcatele "Întins, răstignit pe destin", pedepsindu-se singur pentru că însuși își bate piroanele în picioare și mâini, iar Golgota îl aşteaptă când "colivia", altă ipostază a existenței sale, o deschide, uciigându-și "visele sterpe din biblioteci mânjite de iluzii". Sesizăm chiar în versul citat folosirea unor cuvinte considerate nepoetice. Credem că se înscrie în descedența lui Tudor Arghezi, pentru că în creația să aplică estetică urâtelui "Tăvălijind iertarea în noroi" (Taboul iertării), "Rază mucezesc în vînturi" (Palide iluzii) "Îmi pipăi buzunarul gol de feroare", "Îmi storc bătăturile lumii prin vine" și mânânc carneame cáruntă" (... spre celălaltlegământ). Chiar titlul Marșul cămii

trezește în mintea cititorului o imagine impresionantă, dantescă, care sugerează suferință, o suferință atât de mare încât dorește să se sfârșească prin plecarea în cealaltă lume, nu înainile însă, "să-mi bat răstignirea" pentru că este dezamăgit "Târziu, când renunț, la toate demersurile vieții/ Îmi scăld într-o gară urcușul/ Acostează în adâncuri/ și fur vinovatul din mine pe cruce". și în această poezie folosește cuvinte antitetice, antonime cărora le dă valoare stilistică, pentru a sugera gama variată de sentimente trăite, profunzimea oscilațiilor sufletești. Sentimentul de răzvrătire este generat de mersul egal și firesc al destinului, imagine exprimată metaforic tot prin antonime: "Nu-mi vine să cred de e zi sau noapte" (Stoluri de șoapte), destin în care nu pot fi opriți sau ascunse, nici momentele luminoase ale vieții, dar nici cele urâte, idee subliniată prin construcții metafonice cu mare pulere de sugestie "Nimic din toate nu mă răzvătesc mai mult/ Decât să știu că după zi urmează noapte/ și nici un lacăt nu poate să ascundă lumina și întunericul". Momente ale vieții, înregistrate prin simboluri dintre cele mai suprinzătoare, le include într-un poem al căruia titlu este o construcție antonimică. Apus și răsărit, momente ce se topesc, în final, în unul singur, hotărâtor, pentru care este necesară și invocarea divinității "Te chem să-mi fii apus și răsărit, Părintel!" Trebuie remarcată ordinea, nefirească am spune, dar care atrage atenția asupra structurii esențiale a poetului dominantă de optimism, nu de pesimism, cum am putea concluzionala o analiză superficială, dată fiind atmosfera generală a poeziilor. Sau, în poezia Același nimic, cuvintele antitetice lumină - întuneric apar într-o construcție deosebit de sugestivă pentru ideea exprimată anterior "Îmbrățișez lumină ca pe o singură armă de a gonii întunericul". Cuvântul "lumină" nu este așezat în antiteză doar cu cuvântul "întuneric", ci și cu un sinonim al acestuia "Libertatea dintre beznă și lumină..." (întuneric și moarte), valorificând un larg registru lexical. Succesiunea generațiilor "În urmași și strămoși" (Timp infinit), după cum se observă este în ordine inversă, pentru că "măsurile, boabe de gânduri" i-ar plăcea poetului să le cunoască: "Într-un timp"; ori acest timp nu poate fi decât în viitor, și gândurile urmașilor nu pot fi cunoscute decât dacă le este contemporan. Se poate remarcă increderea poetului în izbăvirea prin Cuvânt, prin creație "Mă-ncântă gândul că-ntr-o zi/ Voi zăbovi o moarte cu Cuvântul/ În plină rază și-n pustii" (Poftă de a topi) și chiar o explozie de optimism "Sunt fericiți Cu adevărat fericiți" (Timp infinit). Poetul reclamă un statut firesc, în care recunoaște oportunitatea cunoașterii de sine și dreptul la visare, la speranță, la iluzii "E bine să fiu la hotar cu tine/ E bine să ai un timp infinit", visarea fiind metaforic exprimată prin "timp infinit". Octavian Pop

nu și stabilește doar timpul, ci și spațiul "Nu sunt pământ pe care să-l ari de sus în jos, ci invers", sugerând aspirația sa spre înălț "Pe turle bat tălăngi de legământ/ Dintre pământ și cer", dimensiuni antitetice, din poezia cu liliu, de asemenea, antiletic. Pământ și cer. Coordonatele sale antitelice nu sună stabilite doar spațio-temporal, ci și afecliv "Gonește în ape dragostea și ura" (Absurdul soptit), ape, simbol al trecerii timpului, temă ce apare permanent în volume. În poezia Stoluri de șoapte "Cad frunze din oameni și cad zile", poetul sugerează apropierea bâtrânetii, frunzele simbolizând tinerețea. Imaginea omului copac din care cad zilele este impresionantă prin capacitatea de a sugera, de fapt, fragilitatea vieții, "marele Umblet" care are sfârsit "Căzând în adâncul din Marele Umblet" (Absurdul soptit). De asemenea, în poezia Îndepărțare de lume reflectează asupra anilor trecuți și o face cu o anumită dejasare, pentru că "Nu eu mă îndepărtez de lume". Că lumea se îndepărtează de mine", moment, poate singular în volum, în care învinovătește pe alții pentru izolarea sa "Contemporan cu pluralul din mine/Sunt albi și reci și explicabil" (Granița de absurd). "În inima pustiului din mine" (Prin porți zăvorăte de întuneric); pentru că în multe dintre poeziile trăiesc acut atât sentimentul păcatului, cât și al iertării. Dezamăgit "Fugă de iluzii/ ... sunt în treacăt prin mine" (Umbra lumiñii) și îlusii încrezător "Rămân munitorul fidel, dar în timpul...) Pe care eu l-am născut din nimic... Distrug tot avansul dăruit de destin.../ și vreau să trăiesc cum sunt" (Timp infinit). În poezia Destinul însă, își evocă cu durere propria viață, sumbru, folosind atât repetiția sintagmelor "Și e noapte", "Și plâng", cât și imagini în care regăsim influență bacoviană "Sertare putrezite.../... se relăcesc în destrămare, "Îmi macin durerea în pioaie" De altfel, nu este singura poezie în care întâlnim elemente specifice creației poetice a lui George Bacovia "De parte, un om în halucinații trăiește în ritmul macabru.." (Fașa iubirii), "Prin ei, prin cimitir, printre morminte" (Zbor fără anipii), "Tăcere de plumb" (Camere eternă) "Strivit de cerul greu../ Ne dorm și cănele la glezne/ Ne plâng gropari" (Palide iluzii).

Preocupat de propriul destin, are curajul să-l analizeze atent, cu luciditate "Îmi citeșc cu atenție destinul și îl frământ cu adevărul" (Oglindini din mine), chiar dacă se află într-un moment de răscrucie, când toate anipile i-au fost smulse, deși se află în plină glorie "Desfigurat, în culmea piramidei, de zugrav destinul meu/ Nemângăiatup din tărână, Mă tângui ca un fanseu/ La propriul momânt împodobit cu ură" (Nimeni și eu), ca apoi, în poezia Întuneric și moarte să-si inventeze o moarte "Îmi văd coșciugul făcut cu propile mâini" pentru că se simte "Prăfuit de ani și indiferență", iar celorlalți își se adreseză

CRONICA LITERARA

"Căci vă previn pe voi, pământ și lași și slugi/ Si ciungi de suflet/ Că-ntr-o zi, lumina tremurând va face întuneric" (Pământ și cer). Operează cu simboluri, chiar titlurile, ca în Crucea Însângerată, poezie de referință, simbol al suferinței, trăiri amplificate în clipe de izolare, când confortul suflețesc, pe care-l credea mai în siguranță ca oricând, îi este în pericol "O pomesc spre răsărit printre vremuri... Ceva, ca de foșnet, lumină și necuprins/ Mă-nătămpină în culmea pragului,/ Apoi c-o voce liniștită îmi sapă/ C-o daltă în suflet crucea însângerată..."

Influentat de poezia marelui nostru poet Mihai Eminescu, chiar citează câteva măsuri din creația eminesciană, se adresează contemporanilor, "hoții de gânduri", pe care-i condamnă, le critică prostia, "În veșmintele aurite", apărându-și harul în care crede și pe care-l așează în antileză cu "slova" acestora "Tot ce scrie-n slova voastră/ E-ntuneric și minciună" (Întuneric și minciună) Ideea este continuată în poezia La masa cunoașterii "Leacuri? Pentru ce și... cine?/ Din nămol nu faci o casă/ Din mânăie o lumină", căci el, poetul, "Mă adun și.. tac durerea", distanțat, detasat de cei care-l îndureră, și-i pricinuiesc rău, înțelept apoi, "Scot haina de pe umerii cuvintelor/ Le admir ideea!/ Si le potfieșc la masa cunoașterii". Pentru a deveni mai convingător se include și pe sine, constatănd cu amărăciune "Noi, acești neguștori de nimic/ Am ucis nemurirea" (Nemurirea). Este preocupat de evoluția relațiilor cu ceilalți, și-n eul său interior recunoaște disponibilitatea sa pentru ei "Și fac din oameni simple moduri/ În salba răstignirii mele" (Umbra lumini). "Mă-nțreb de viață lor și a mea" (Zbor fără aripi)

Hoțul este omniprezent "În fiecare timp există un hoț" (Ungher de ruină), iar la Octavian Pop acesta este chiar un motiv poetic. În alte poezii el însuși este hoț "Mă zăresc, sunt un hoț de mine și ceilalți" (...spre celălat legământ). "Jefuind vîstea din cer și din mine.../ Si fur vinovatul din mine pe cruce" (Marșul cămii). Sentimentul vinovăției generează în sufletul poetului trăiri complexe care iau forma păcatului. Se poate vorbi în poezii sale chiar de un moliv poetic al păcatului în poezile Destin, Învierea, Îndepărtarea de lume, pe care îl va asociă apoi cu un motiv poetic al iertării "Și grăbit ciobesc din ultima silabă iertarea" (Nimeni și eu) "Scriu pe genunchi iertare" (Destinul) "Ducând în genunchi păcatul iertării" (Îndepărtarea de lume). În poezia Timp infinit vorbește de "o nici anotimp al iertării", intitulând chiar o poezie Tabloul iertării. Nevoia disperată de iertare este exprimată direct "Iertare, Dumnezeule...!"

(Groaza de mâine) pentru că în poezia Palide iluzii să fie mai liniștit, mai încrezător "Întinerit din când în când de Dumnezeu,/ Atât de milostiv încât în palmă/ Sămă strângă cu iubirea Sa/ Îmi căptușesc întregul cu atâtea vieți/ Ce le-au apus, ce sunt/ Si pot să rădă/ Întră copertile unui destin/ Ce-l socotesc al meu"

Nu este preocupat doar de destinul său, ci abordează, cu succes, și alte teme: iubirea în poezia Durerea surdă, istoria într-o poezie deosebit de frumoasă, caracteristică pentru patriotismul fierbinte al poetului "Într-un muzeu tulburat din când în când/ De pași curioși și-nșelați de strămoși/ Îmi dreg toate rănilor acestui mileniu.../ Înima și sufletul răvășite de atâta întoarcere în timp/ Se prind de marginile prezentului/ Si duc mai departe Dumnezeul stră bunilor" (Dumnezeul stră bunilor), facerea lumii în poezia Ziuă vieții, aspirația spre ideal "Pe munte îmi cațără destinul" (Același nimic), zădărcicia, imposibilitatea de a atinge idealul "Ca într-un zbor fără aripi/ Într-o cădere-n sus și învers" (Zbor fără aripi) "Si aşternem pe jos înălțimile/ Firea se umple de neliniștea împliniri" (Groza de mâine), Mă cad din pământ în cer" (Camere eternă) "T'es.../ Un cer suficient de adânc" (Regăsire), condiția umană, libertatea în poezia Zgomot în lanțuri, selea de cunoaștere în poeziiile Goana după sânsuri, Nemurirea, "Îmi place așa să măsor din margine în margine lumea".

Volumul se încheie cu poezia Rugi de Însingurare, o poezie cadou, pe care poetul și-o face, cu siguranță, pentru aniversarea anilor, "nostalgică grămadă" de frunze, în octombrie" când ploile de toamnăncep să cadă". Mărturiseste cu amărăciune că "Mai singur ca acum n-am fost vreodată" și este trist "Mă las furat de rolul dintr-o dramă" o ironie amară. "În care chinul vieții e moartea cea mai grea". Totuși exprimă o speranță vagă "Dar poate visul, Îndepărându-se de mine/ În treacăt precum unui căsător/ Va arunca din pumnul cu destine/ Pe fruntea mea, zâmbind, monezi de dor", optând pentru Poetie "Aș vrea să dorm mereu de-acum-nainte/ Cu capul pe o pernă de cuvinte/ Acoperit cu rugi de-nsingurare!", un alt legământ, celălat, care promite un destin literar interesant, motiv pentru care credem că într-o formă modernă, cu puncte de suspensie și fără majusculă, și-a intitulat volumul.

Înascensiunea și literară, constatăm la Octavian Pop, în poezie, o evoluție imprevizibilă. Scriitorul se referă la tot ce este inclus în existența umană: ca problematică generală, dar, mai ales, ca secvență individuală. Repertoriul său, cu alăturări greu de presupus ori aleatorii, se explică prin tumultul, complexitatea, intensitatea trăirilor, care se cer exprimate în ritm de cavalcadă. Pentru aceasta a fost nevoie să-și schimbe stilul, abordând cu succes tehnica versuului alb. Un sondaj

al profunzimilor, o tulburătoare reconstruire a memoriei despre duritatea lumii în care trăiește, subliniază, de fapt, ceea ce păstrează ascuns în sine, sămburele atașamentului, niciodată pierdut, pentru oameni, cunoscuți ca duhovnic al lor. Poetul se străduiește să păstreze prestigiul lucidității, al respectului pentru adevăr. În momentul de maximă intensitate se observă un dezacord între poet și oameni, pentru că poetul este copleșit de revelațiile sale, astănd, parcă, ca un martor la evenimente neomenesti și creează iluzia unui orizont inaccesibil și nelinișitor, care impresionează mult mai puternic, ca vorbele murmurate de cineva în somn, față de povestirea cu claritate a visului în sine, dimineață.

Operând cu elemente specifice simbolismului, creează imagini suggestive, de mare expresivitate, care impresionează nu atât prin inovația formei, cât prin subtilitatea ideilor. Simbolul și metafora reușesc să transmită zbuciumul suflețesc de care poetul dorește să scape. Metafora alcătuită din cuvinte la îndemână "Din iarbă ridic-o fereastră deschisă în zare" (Îndepărtarea de lume), dovedește capacitatea poetului de a da valoare artistică unui bogat registru lexical. Ne surprinde limbajul pe care-l folosește, fiindcă se regăsesc cuvinte din vorbirea populară sau regională "și dorm în sudioare bogăți" "Îmi iau blidul cu timp" pe care le îmbină cu neologisme "asfixiez", "etem" în poezia Zgomot în lanțuri.

De mare efect stilistic, singular poate, Octavian Pop folosește substantivizarea pronumei personal prin articulare cu articolul hotărât "e". "Prin tuul făcut pentru veci". (Drama umanului) "Răstignim pe altarul iubirii și copiilor și lumea/ Si minele obosit de atâta cascădă" (Ungher de ruină). Sesizăm că, pentru a elimina orice confuzie, de ordin semantic, lângă "minele" (pronume personal articulat), poetul așează un adjecțiv provenit din verba participiu, care respectă regulile acordului cu cuvântul determinat, deci are numărul singular și genul masculin. În ce privește cazul, dacă în acest exemplu, complementul direct fiind, își păstrează forma de acuzativ, în celălat exemplu observăm că forma de nominativ este folosită în cazul acuzativ, precedată de prepoziția simplă "prin". O construcție similară, fără substantivizare însă, adică fără schimbarea valorii gramaticale, pentru că nevoia de identificare, de precizare era satisfăcută prin numirea atâta vorbitorului, cât și a interlocutorului, poate fi exemplificată din poezia Pământ și cer "...peste copilul umilit/ De tu, de eu în ploaie".

Dincolo de metamorfozele spectaculare, dar, mai ales, a relațiilor dintre ele, se poate sesiza în volumul ...spre celălat legământ un fond liric unic, ireductibil, care asigură poetului Octavian Pop un loc distinct între reprezentanții lirici actuale."

prof. VALENTINA BOBINĂ

CRONICA LITERARA

VOICE TO HEAVEN

OCTAVIAN POP VOICE TO HEAVEN

English version by ANA ZLIBUȚ

Impressing through the force of love towards Jesus Christ and His Holy Mother, the poet Olivian Pop, transposed fragments of his soul into words, and gathered them in the volume entitled *Glas spre cer*, translated by Ana Zlibuț under the name *Voice to Heaven*.

The poet's work, that of deciphering the mute sentiments from within him to the others, as well as the translator's work of rendering the same visions, sentiments and thoughts as possibly close to the original, are not at all to ignore. The one who "toils" in the ocean of words and of innumerable meanings has, perhaps, much more vaguenesses to clear up and a work that may be twice more difficult than the one of the who confront with concrete and well defined obstacles. In the art of word, there are probably the most unknown things, and the ground you step on is never certain.

The truth in arts has many facets, it is delusive and slips easily through the fingers of one who dares to search for it.

Olivian Pop, priest and writer, reveals his religious creed, in clear words: "The Light is my only creed". (*Creed*). He ceaselessly prays that Jesus stood by him, helped him in good and in bad moments (*In the Gleam of the Candle*), he prays that Jesus guided him through his life, on the good path.

He has come to realize that "this life/ Has no purpose" without Jesus, without the Holy Spirit to believe in (*Purpose in Life*).

Still, faith does not always succeed in giving permanent joy and happiness. There is also pain - suffered by all the

believers, the pain which Jesus himself suffered in order to rescue all the sinners. "The Tear of Love" represents "the prayer of a soul", "that washes the soul during the "dialogue" between the praying man and God.

It is also the tear on Jesus' face, a tear of comprehension and compassion and of forgiveness.

The priest asks for "a wonder": "We want You to come again" (From Thy Mercy)

However, there are moments in a man's life when uncertainty prevails, and man feels himself lost and weak. That is why he asks for "a shield of trust (...) / And a bright home as a shelter" (*Confession*). It is that difficult moment, when he feels that "Nothing has purpose in the world/ Everything is passing". (*Purpose in Life*), that must be surpassed. And this can be done by praying, because prayer raises him closer to heaven and to Jesus. He asks the Light to come into his life and soul, to help him pass over the "struggle and "darkness" from within himself.

There are also prayers to the Holy Mother of Jesus, in which the poet humbly asks for good advice, he prays that she guided him and the other people through their human pains to everlasting peace of mind.

The poet wishes to dedicate his whole life to serve Her only, "with prayers and praises" (*Prayer to the Virgin...*)

The Holy Mother can light his way and "protect" his steps, she can "dry" the tears (*I Pray to You...*), and that is why the priest thanks her.

It was not an easy thing to translate these poems at all. Translating poems is a challenge even for the professionals and it often requires entire months of study, of trials and fails, and the results are not always as you expected to be. Many say that the translator should be a poet himself/herself, and maybe this assertion is not so far from the truth, as one may think. However, Ana Zlibuț's attempt is worth taking into account, especially as she is a mere admirer of the priest and writer Olivian Pop's poems. Such "admirer" should be encouraged in their trials and we all should wish them much success in their noble work.

ADINA COSTIN

DIANA NICULESCU POPAS ÎN ARMONIA TIMPULUI

Editura "Ando Tours", Timișoara, 1996, 286 pag.

Titlul de mai sus, reprezintă o carte despre cărți. Despre tot ce a scris preotul, poetul, omul risipirii afective, Olivian Pop. Autoarea acestei lucrări monografice pornește de la rigurozitate și reușește să

contureze un profil uman complet surprinzând, pe capitolile, o evoluție spirituală impresionantă, prin diversitatea domeniilor și nu numai. Adică Olivian Pop, este în același timp, mentor sufleteșc omenului în orice clipă, orinde-l întâlnesc este poetul străfulgerat de lupta dintre ideal și real, cântând o cale de ieșire "prin poezie". Iată un singur fragment ilustrativ pentru subtilitatea de care dă dovadă autoarea în conturarea personalității celu complex el însuși. În conformitate cu principiul unui se răsfrângere-n tot și totul în unul, poetul (om și preot) se identifică cu lumea și surprinde ca printr-un ocean uriaș și zvârcolirile, sub roata timpului și a zodiilor într-un spațiu geografic circumscris..." (p. 37)

Poetul, vrea dreptate și-si exinde gândul, de data aceasta cercetând legi, adunând date și publicând cărți despre drept canonic, despre conservarea, restructurarea și întreținerea bisericii monument istoric, despre educația creștină a copiilor, despre cumpătare și legi (divine și omenesti).

Cartea cuprinde într-o formulă bine găsită păreri ale multor personalități despre omul și scriitorul Olivian Pop, încheându-se în acest fel, un profil moral din "fragmente" care, sudate, asamblate, aduc luminii și nuanțe pentru un nume: Olivian Pop, scriitor, preot, suflet menit să aducă, "armonie" în trecerea timpului, mai ales atunci când acesta nu există. Lupta unui scriitor cu timpul se căștișă în și prin cuvântul stilizat artistic.

Diana Niculescu, implicată într-un noian de date, reușește apelând la spiritul matematicii, să ordoneze totul precum un pictor culorile. Tabloul final este clar și edificator. Timpul poate lucra doar delegându-i, sporindu-i "vârstă" de carte document. Cartea prezintă în final un rezumat în limba engleză și în limba franceză.

VERONICA BALAJ

CRONICA LITERARA

DOINA DRĂGAN Distanțele iubirii

Editura Mirton, Timișoara, 1996, p. 60

DOINA N. DRĂGAN

DISTANȚELE IUBIRII

Ediția MIRTON Timișoara
1996

Carte de Doina N. Drăgan "Distanțele iubirii", apărută la Editura Mirton din Timișoara, 1995, este una din cele mai dense cărți ale Domnului Sale și poate fi considerată o pleoapă pentru iubire. Cartea are 7 capitole (Distanțele iubirii). Pregătiri pentru lansare de carte, La masa discuțiilor în "Foisorul" din incinta mănăstirii Izvorul Miron Românești, Copilăria și anii de studiu, Olivian Bindiu și Viata Monahală, Lansări de carte, Lansări de carte în Timișoara, precedate de două prefețe, una semnată de regretatul poet Alexandru Jeboreanu, și cealaltă semnată de criticul literar Valentina Bobină. Structura stelară a cărții concepută de autoare are în epicentru personalitatea sacerdotului Olivian Bindiu căruia autoarea îi dedică volumul: "SOARELE ȘI LUNA, STELELE LUMINA, APA ȘI ADÂNCUL, VIFORUL ZĂPADA, DEALURI MUNTI, TOȚI CEDRII, PÔMI CEL RODITORI, ANIMALE, PÂSĂRI, TINERI ȘI FECIOARE, LAUDĂ-TE BÂTRÂNII, ÎMPĂRATI ȘI JUDE, LÂUDĂ-TE PÂMANTUL, NEAMURILE TOATE".

În prima prefată regretatul poet al metropolei Timișorene Alexandru Jeboreanu a surprins dublu scop al cărții: admirarea prozatoarei pentru sacerdot, iubitorul de neam și limbă, dar și necesitatea că aceste vremuri atât de bulversate, pentru toți oamenii de cultură să pactizeze pentru binele țării.

Romanul scriitoarei are arhitectură stelară. Fiecare din protagoniștii ei: scriitoarea Doina Drăgan, domnul inginer Florin Stănescu, studentul Dan Sârbu, prefațatorii Alexandru Jeboreanu și Valentina Bobină aduc date ce-si confruntă luminile după tehnica jocurilor de oglinzi suprapuse și care aduc un plus de cunoaștere despre personalitatea monahului. Cartea în sine poate fi considerată un film documentar, dar deopotrivă un studiu documentar, un roman psihologic, o micromonografie, un amplu poem în proză, reliefând figură de excepție al unui om circumscris unui spațiu sacru.

Fiecare din cele șapte capitulo se deschide cu motto-uri psalmice.

Cartea surprinde strădania părintelui Olivian să întărească credință și să sădească în sufletele oamenilor dragostea de bine și frumos.

Volumul se încheie apoteotic și poetic, ca o liturgie a frumosului dintr-un suflet nobil spre alt suflet nobil, ca o avalanșă lirică a obei bucuriei cu semnificații purificatoare și creațioare.

Doina Drăgan, un om de suflet, scriitoare de mare rafinament, e înima ce zvâcnește în această carte, o mină plină de devotament, o rază mistică a iubirii, vibrând candid între cer și pământ.

MARIANA STRUNGĂ

Protosinghel OLIVIAN POP Misiunea preotului de penitenciar

Edițiată de Centrul de Reeducare Găești, 1996, p. 48

Misiunea preotului în penitenciar este o misiune grea. Spre deosebire de preotul de la parohie, care are o misiune pastorală de propovăduire, preotul de penitenciar, trebuie să se ocupe și de educația religio-morală a deținuților, a unoră dintre ei, chiar trebuie să li se facă cunoscute cunoștințele elementare despre religie, biserică și existența lui Dumnezeu.

Preotul din sistemul penitenciar "se cuvine ca pe lângă cunoștințele teologice speciale, să fie înzestrat și cu cunoștințe generale cât mai complete, potrivit gradului de cultură și de civilizație penitenciară".

Preotul într-o unitate de penitenciar este "trimisul lui Dumnezeu în acea unitate". El are o misiune divină și este consilierul comandantului unității, un șefuitor apropiat al acestuia, dar și un doctor sufletesc al deținuților, și de ce nu și al cadrelor unității. El trebuie să aibă cunoștință despre evenimentele și dezvoltarea istorică a sistemului penitenciar, dar mai ales să vegheze și să contribuie cu mijloacele-l specifice la reforma penitenciară de după decembrie 1989*.

Preotul de penitenciar trebuie să respecte pe cei din jur și să fie respectat în același timp. El nu este un oricare salariat și nu poate avea un program anume ca ceilași angajați, el trebuie oricând și în orice moment să fie la datorie și să intrevină acolo unde este cazul, aplinând o tensiune creată între deținuți sau între cadre. Preotul nu trebuie să fie niciodată părinților, ci trebuie să fie cinstiș și drept, cu toți fi și sufletești, fie deținuți sau cadre.

Cartea părintelui Olivian Pop, intitulată "Misiunea preotului de penitenciar" vine să completeze literatura de specialitate în sistemul penitenciar.

Părintele Olivian Pop, este un om cu experiență pastorală, cu o vechime de 20 de ani în preoție, un adevarat slujitor al altarului străbun, un om cu o bogată și vastă cultură teologică, literat, istoric, psiholog, sociolog, autor a 45 de lucrări de teologie, de drept, de psihopedagogie, poezie, proză etc.

Deci iată că această carte a părintelui Olivian, este o lucrare de referință și de mare folos pentru noi toți care încă suntem profani în materie de religie, și sunt ferm convins că va fi ghidul preoților din penitenciar.

Autorul, structurează cartea în șapte capitulo, fiecare capitol arătând care este "însemnatatea misiunii preoțești în penitenciare, precum și caracterul său divin și veșnic".

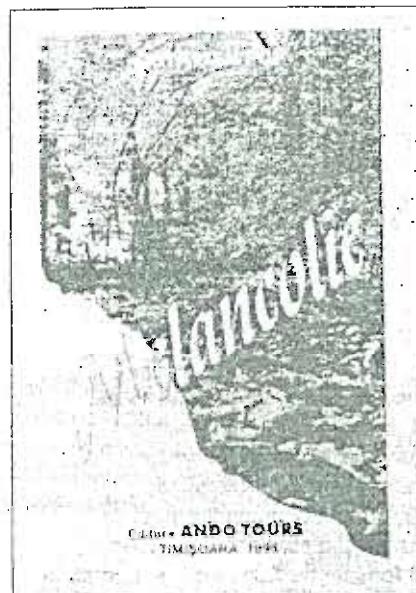
"Religia creștină este o religie a păcii, a dreptății față de adevăr și față de om" spune autorul în capitolul "Relația dintre preotul ortodox din penitenciar și reprezentanții altor culte". Religia în ușile sistemului penitenciar are un rol pozitiv, iar prin acordarea asistenței religioase deținuților se crează o puncte de legătură între aceștia și Dumnezeu; putând astfel fi recuperată moral și social. Preotul în penitenciar trebuie să fie "făcile luminoasă și conducătoare", spune autorul în capitolul "Pregătirea intelectuală a preotului de penitenciar". Un alt capitol descrie raportul preotului cu deținuții, cadrele didactice și cadrele militare. Cartea evidențiază de asemenea misiunea preotului în sistemul penitenciar, precum și buna dispoziție către rugăciune.

Cartea protosinghelului Olivian Pop, de la Centrul de Reeducare Găești, jud. Dâmbovița, este prima de acest gen, după revoluția din decembrie 1989. Îi urăm succes și putere de muncă și multe alte noi lucrări de specialitate și nu numai.

Colonel ION GÂRLEANU

Melancolia ca ipostază a iluminării

Apărut în 1996, la Editura "ANDOTOURS" din Timișoara, volumul "Melancolie" aparținând domnului Olivian Pop Bindiu este strâns legat de celălalt volum "Nefericirea", prin mii de fire, atât sub aspect tematic, cât și ca formulă lirică, cu care în mod firesc ar fi trebuit, ca pe baza unei selecții riguroase să alcătuiască un tot. Considerăm că structurarea acestui volum este defectuoasă, textele poetice fiind selectate aleatoriu (fiind integrate aici unele poezii care nu sunt decât simple fasti....., "creioane", scrise dintr-o singură răsuflare și netrecute prin gândirea simțită a prelucrărilor successive, contrastând cu celelalte poezii, tăiate în cristalul diamantului din lacrimă, ca rezultat al cristalizării. Lacrimii supuse unui tratament termic înalt.

O poezie de un mare rafinament a volumului "Melancolie" este cea intitulată "În aşteptare". E o poezie a golului imens, a speranțelor ucise, a singurătății și a disperării (trăgându-și sevele din volumul "Nefericirea": "Sunți numai eu cu-a mea singurătate. În întunericul din mine arde torța disperării". Că este vorba de o nouă etapă, aceea a eliberării ne-o demonstrează cuvintele - conceptașteptare și gând, care evidențiază starea de eliberare a poetului, ieșirea sa din criză: "Bății de gânduri lipsite de culoare/mă-mpresoară răci în aşteptare/în întunericul din mine arde toția disperării/ neclintit și ursuz stau în mreaja aşteptării" sau: "și față-mi se aprinde de mirare/când lacrimi văd cum se prelungesc în aşteptare" (pozitia "În aşteptare").

Viața privită ca un plug "ce ară un vis neîmplinit, acolo, în locul unde sufletul se desprinde de timp / acolo unde văile par a nu se mai sfârșii" / acolo începe odiseea bobului de grâu care șoplește povești despre "fete cu păr lung și negru" și "povești cu moii de vânt". Triada GRÂU - MOARĂ DE VÂNT - VATRĂ rezultând PÂINEA ALBĂ și ROTUNDĂ exprimă o altă triadă metaforică cuvânt (grâu) - gând (moara de vânt) - inimă (vatră) - operă de artă (pâinea albă și rotundă / cu cele două trăsături de bază ale ei: sinceritatea și perfecțiunea / poezia "Vis neîmplinit".

O ars poetică este și poezia "Aducerile aminte", în care poetul stoarce din norii mari de rouă și roșii ca săngele inimii sale cuvintele în care ascunde "mormântul orelor târzii" și în care a adunat aducerile aminte: "Imi picură în suflet/boabe mari de rouă/roșii ca săngerarea/anilor mei... / se storc în palme / le-nțind pe margini albe / și măzgălesc cu ele / cuvinte..." (pozitia "Aducerile aminte").

Tot un poem al iluminării este și cel intitulat "Gânduri" unde poetul pune față în față legile naturii cu legile sociale. Si dacă natura are o scuză că luptă pentru supraviețuire constată poetul, în viața socială, omul se deosebește de toate celelalte viețuitoare (șarpe, lup, prin apogeica-i cruzime, aceste observații îi permit poetului să-și îndrepte bistriul observației și asupra unor fenomene sociale ca:

- parvenitismul social: "Toți își doreau să parvină".
- Gloria deșărtă: "Voi au avenir, voi au renume".
- Cruzimea, lipsa de scrupule: "Chiar sătui își sfâșiau iubiții, frații, dușmanii".
- Iacenia de bani: "O singură scânteie în inima lor și-o

singură dorință, banii";

Un alt poem cu valoare de artă poetică este și cel intitulat "Sunt eu" unde poetul își creionează un autoportret de un mare rafinament. Cu ochii "leagăn pentru născere" el soarbe pământul și se avântă în primăvara vieții sale pentru a fura culoare. Un haiku deosebit de plastic și succint definește conceptul de culoare, așa cum îl înțelege poetul: "eșarfă la gâtul meu să-mi sugrum cu ea măhnirea".

În poemul "O mână de gânduri" întâlnim trei definiții ale eului (ale entității umane) în tot atâtea stadii evolutive de viață: copilul, adultul și bătrânelul, care sunt de o mare frumusețe și densitate metaforică. Copilul este în viziunea autorului: CIOB din Coloana Infinitului, MALDĂR de dorință, O MÂNĂ de gânduri strivite sub talpă, CÂTEVA desene slângace, CÂTEVA rânduri.

Adultul ar fi: firmitură de la masa destinului, goană după lume și de lume, lacrimi ce spală urmele regrelului, uitare și amintirea unor chipuri, ale unor nume

Bătrânelul ar fi: ochi care ieri sfredaleau maluritatea crezând c-au înțeles ce se ascunde după zidurile ei, ochi care pândeau copilăria furându-i inocența și ascunzând-o după riduri.

Poetul este aidoma cărării din poezia "Sfântă cărăruie", ce-și taie drum în spațiu și timp (respectiv în apă (TIMP) și mal (SPAȚIU). Cărăruia "sfântă cărăruie" își plânge "nimbul nemurinit". Personificarea este "de o mare frumusețe și mărelie tocmai prin simplitatea ei. Îmbinarea dintre un termen concret și unul abstract realizează un alt paralelism tematic, omul și preotul. Cărăruia, rând pe rând, se furnizează, vrea să fie murlitoare, se resemnează, se roagă și rugă și este împlinită, căci Dumnezeu este Calea - Adevarul și Viața. Cărarea Sfântă este însuși sacerdotul care prin rugăciunile-i pentru noi, prin exemplu personal, ne este cărare. Semnificativ este și ultima strofă, de o frumusețe aparte, completând rostul, misiunea preotului:

"Un drum pe care s-o apucă,
Sufletele ce-n ea au pierit,
Pe curcubeu-ncet să urce
Cei pe care prea mult î-a iubit."

Un spațiu mai amplu e dedicat iubirii; întâlnim în acest volumas unele dintre cele mai frumoase poezii de dragoste. Iubirea prin prisma amintirii și tratată în poeme ca "Drumul vietii", "drumuri diferite" sentimentul capătă dimensiuni cosmice în poemul de mare rafinament "Piroanele sufletului", căci iubirea este în viziunea poetului: cuvânt = lume; ardere = soare; vis = lună; El + EA = iubire.

Întâlnim în acest poem haiku-uri de o mare frumusețe, ca de exemplu răutatea "piroane de bătut în suflet". Chiar lăllul poeziei ne sugerează grandoarea și suferința ce decurge din actul iubirii, căci vrea să ne sugereze poetul suntem ceea ce iubim. Un alt haiku deosebit este și acel dedicat luminii "icoană în piroanele sufletului" (altcum spus amintire care doare). Timpul care trece (pozitia "Furtișagun"), melancolia, reveria (pozitia "Dorință vie") singurătatea (pozitia "Miez de noapte"), amintirea (Păren de rău) îata alte câteva teme ale volumului.

Că și în celelalte volume și în acest volum poetul simte nevoie de a se analiza, de a-și exprima propria să filozofeze despre lume și viață. Lexicul este socant și are capacitatea de a ne menține la tensiuni înalte.

Volumul Melancolie, este volumul linistirii după marea ardere din "nefericire", este volumul re-nașterii, al acalmiei, al regăsirii de sine!

Cuvintele de data aceasta, au o mare putere de a transmite liniste și serinătate de parcă în carnația lor ar fi scrisă cu cerneală simpatică reflectia!

"Nimic nu trebuie să mă tulbere sau să mă sperie, totul este trecător, în afară de Dumnezeu."

MARIANA STRUNGĂ

'Un gânditor din sec. XVI'

6. XII. 1996 RODNA - BISTRITA NĂSAUD: LANSARE DE CARTE

Dimineața am participat la slujba de "Sfântul Nicolae" în frumoasa catedrală someșană din localitatea Rodna.

Preotul protosinghel Olivian Pop Bindiu, care a oficiat slujba, alături de preoții Nechita Lazăr și Celsie George, a sensibilizat credincioșii, care-l ascultau cu mare atenție.

Alături de învățătorul Leontin Silvestru Mureșian, unul dintre autori cărții ce se va lansa, ne-am întrebat de la biserică spre școală unde va avea loc întrunirea, împărtășindu-

Profesorul Emil Bălăi prezintă celor din sală și cărți ale părintelui Olivian, care au fost trimise odată cu revistele în Rodna, și aduse astăzi și dăruite profesorilor și celor dragi, broșura de poezii "Melancolie" și "Dreptul canonic" - prima carte de acest fel apărută în România, o carte de muzică pe versurile poetului Olivian Pop pe care o dăruiește profesoarei de muzică, subliniind că de mult apreciat este părintele în Banat.

ne impresii despre istoria frâmântată a acestei localități, vorbind despre urmele înaintașilor și despre frumoasa și pitoreasca localitate, în această clipă de sărbătoare.

6 decembrie 1996, ora 12.30. Sala profesorilor, cancelaria, sală festivă etc. împodobite de sărbătoare erau pline de invitați atât colegi cât și locuitorii ai Rodnei; care așteptau cu nerăbdare prezentarea cărții, ai cărei autori erau dascăli rodneni.

Pe un fond muzical de colinde, în clinchetul de clopoței și flori dalbe, directorul școlii, profesorul Mircea Mureșianu, ne amintește de luna decembrie când toată creștinătatea se bucură de sărbătorile Crăciunului, de sărbătoarea de 6 decembrie a lui "Moș Nicolae", atunci când, la sărbătoarea întrunire participă și doi invitați "care s-au gândit să vină cu sacul plin de daruri". Este vorba de doamna profesoară Doina Drăgan - directorul editurii "Ando Tours" Timișoara, unde a apărut cartea "Rodna" - pagini de monografie și de părintele Olivian Pop - Bindiu, fiu al Rodnei, care ne-a încurajat, care în urma unei descinderi pe meleagurile natale, anul trecut, ne-a îndemnat să scriem spunându-ne că ne va ajuta la apariția cărții.

Deschidem întrunirea sub semnul mesajului și respectului ce-l purtăm celor doi oameni: protosingheliul Olivian Pop-Bindiu și profesoarei Doina Drăgan, care s-au interesat și ne-au adus o picătură de lumină și un dar ce nu se poate compara. Ne-au adus un crâmpe din spînțul Rodnei noastre străbune. Acești doi oameni au audăcat în oceanul veșniciei spiritului acestor locuri o picătură substanțială de lumină. Le mulțumim și le dorim să aibă atâta lumină câtă oferă cu dragoste și generozitate celor din jur."

(prof. Mircea Mureșianu).

Profesorul Emil Bălăi a vorbit despre personalitatea pregnantă a preotului protosinghel Olivian Pop-Bindiu, adresându-se celor născuți în Rodna și deopotrivă celor veniți în Rodna; vorbind despre "strămoșii noștri". Preotul Olivian Pop Bindiu face parte din filii Rodnei, care aduce cinsti localității noastre. În numai câțiva ani a realizat trei reviste: "Viața Monahală", "Heliopolis", "Lumină și speranță".

Pentru a prezenta cartea celor patru dascăli rodneni se anunță cuvântul protosingheliului Olivian Pop Bindiu:

"Stăpânit de emoții, mi-a fost dat să vă vorbesc acum, dumneavoastră care mi-ai fost profesori, aici la Rodna. Viața m-a purtat pe valurile ei de o parte și alta, dar nu am uitat de Dumneavoastră de spiritul românesc, de oamenii deosebiți de aici. Iar acum, culegătorul roadelor prin această carte de referință, care este un adevărat dar de suflet pentru istoria română, voi face să dea glas cuvântul celor patru autori, care au realizat prin ipostaze istorice, geografice, lingvistice și culturale pagini de monografie a RODNEI.

RODNA - pagini de monografie

Localitate de un farmec deosebit, Rodna, ridicată pe verticala timpului ce păstrează peste vreme monumente, cetate, biserică din sec. al XIII-lea și al XIX-lea, exploatare minieră antică, toate acestea situate pe valea Bistriței ardelene, Rodna cea străveche are istoria și geografia ei aparte.

A te naște sub cerul Rodnei, a fi intelectual rodnean și a scrie despre Rodna, înseamnă a-ți recunoaște și respecta obârșia, să vârși un act de sacră pietate, de iubire nemărginită, îndreptată înspre mamă. Așezare binecuvântată de Dumnezeu, rânduită sub zidurile protecțoare ale muntilor, Rodna aduce ceva din viața și patimile Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Din îscușința minții, din pricepere, din căutări, frâmântări și ceasuri de nesomn, cei patru dascăli Emil Bălăi, Rodica Bălăi, Mircea Mureșianu și Silvestru Leontin Mureșianu - intelectuali de frunte au conceput cartea "Rodna - pagini de monografie- Ipoteze istorice, geografice, lingvistice și culturale", o adevărată podobă a istoriei locale, a bisericii rodneni și a luptei autohtonilor de pe acele meleaguri pentru păstrarea credinței strămoșesti, a datinilor și a obiceiurilor, evidențând și oamenii de seamă din localitate. Este un adevărat imn, o provocare a cugetului și a simțurilor tuturor celor care au un cuvânt de rost despre Rodna. Pot spune că a scris despre meleagurile natale e sinonim cu a clădi o puncte de legătură între veșnicia spiritului divin și cea a spiritului omensc.

RODNA - PAGINI DE MONOGRAFIE

Cartea celor patru autori are o adresă precisă: "Rodna noastră cea străbună".

Cartea a apărut în Timișoara în decembrie 1996, la Editura "Ando Tours", avându-l coordonator, pe domnul profesor Mircea Mureșianu, iar revizia științifică aparținând domnului profesor Emil Bălăi și cuprinde conform titlului ipostaze istorice (prof. Emil Bălăi și Prof. Mircea Mureșianu), geografice (Mircea Mureșianu), lingvistice (Emil Bălăi) și culturale (Rodica Bălăi și Silvestru Leontin Mureșianu). De asemenea cuprinde: Scurtă incursiune în genealogia familiilor rodnene, apoi contribuții la istoricul bisericii din Rodna. Cartea se deschide printr-un argument aparținând profesorului Emil Bălăi, continând cu date despre Rodna în zorii istoriei, evul mediu, epoca modernă și contemporană, Rodna privită drept cumpănă și interferență dintre ținuturi românești intracarpalnice și extracarpalnice, economice, toponomie geografică. Un punct aparte îl constituie considerațiile asupra lexicului dialectal rodnean și terminologiei miniere.

Cartea se bucură de o grafică de excepție, este prezentată harta de ansamblu a comunei Rodna, conține 24 de ilustrații care simbolizează meleagurile și obiceiurile rodnene. Coperta este alcătuită sub aranjamentul autorilor, având biserică veche pe coperta din față și pe coperta din spate biserică nouă - veritabilă catedrală somesană.

Urăm succes celor patru autori care au scris despre Rodna, considerată între cele mai vechi localități din Transilvania și din întreaga țară. Felicit pe cei patru autori care prin această carte au contribuit la întrarea Rodnei în circuitul istoriei noastre..(Octavian Pop Bindiu)

Au vorbit apoi autori:

Profesorul Mircea Mureșianu: despre file din istoria Rodnei, despre materialele din arhive folosite, documentările inedite din arhivele zonei. Ne-a vorbit despre Rodna ca punct de cumpănă și interferență dintre ținuturi românești intracarpalnice și extracarpalnice, apoi aspecte privind toponomia geografică - din spațiul rodnean.

Profesorul Emil Bălăi: - despre Rodna în zorii istoriei, apoi despre considerații asupra lexicului dialectal rodnean și contribuția prof. Rodicăi Bălăi înscurta incursiune în genealogia familiilor rodnene.

Autorul Leontin Silvestru Mureșianu (a adus contribuții la istoricul bisericilor din Rodna și a reliefat "Oameni de seamă din Rodna" arătând rolul școlii și al spiritualității de la care a învățat: omenia, vrednicia, caracterul și cuvântul).

Prof. Doina Drăgan, a vorbit în calitate de editor al cărții, evidențiind importanța acestui document. Apoi a făcut cunoscută rodnenilor activitatea de scriitor a preotului Olivian Pop - Bindiu, enumerând câteva din cele 40 de cărți, a subliniat și faptul că pe lângă Facultatea de Teologie, a terminat și Facultatea de Drept, arătat că Domnia Sa, este membru de onoare al mai multor societăți literare și că a primit Diplome de aprecieri, și Diplome de Cetățean de Oțioare, Premii speciale. De asemenea a arătat aprecieri, ale altor personalități referitoare la personalitatea preotului Olivian, recomandându-le și cartea "Popas în amoria timpului", a Dianei Niculescu.

Au mai făcut aprecieri, primarul comunei Rodna, domnul Pop Sabin, apoi prof. Mărșu și prof. Ana Bodnheic.

Domnul director prof. Mircea Mureșianu a mai anunțat o dată (se

Emil Bălăi
Rodica Bălăi

Mircea Mureșianu
Silvestru Leontin Mureșianu

RODNA
PAGINI DE MONOGRAFIE

IPOSTAZE ISTORICE, GEOGRAFICE,
LINGVISTICE SI CULTURALE

Editura ANDO TOURS Timișoara
1996

pare că au fost și dânsii tare bucurosi și emoționați, "considerația și respectul ce-l avem față de cei doi invitați care prin prezența lor, au amplificat lumina acesei sărbători".

La sugestia profesoarei Doina Drăgan s-a cântat "Multi ani trăiască" celor cinci autori rodneni, apoi colindul "O ce veste minunată".

Articol realizat de prof. DOINA DRĂGAN

